

**HET EUROPEES BETALINGSBEVEL:
HOOPGEVEND VOOR DE GERECHTSDEURWAARDER?**

In opdracht van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders

's-Hertogenbosch, 2 juni 2008

Door Danielle Bunnik

HET EUROPEES BETALINGSBEVEL:

HOOPGEVEND VOOR DE GERECHTSDEURWAARDER?

Naam:	Danielle Bunnik
Studentennummer:	009951790
E-mail adres:	dm.bunnik@student.avans.nl
School:	Juridische Hogeschool Avans-Fontys
Locatie:	's-Hertogenbosch
Opleiding:	HBO-Rechten
Stageperiode:	6 februari 2008 t/m 2 juni 2008
Stageverlenende organisatie:	Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders
Naam eerste afstudeerdocent:	mevrouw C. van der Voort
Naam tweede afstudeerdocent:	de heer M.O.G.H. Hermans
Naam afstudeermentor:	de heer R. van der Geize
Plaats en datum:	's-Hertogenbosch, 2 juni 2008

VOORWOORD

In de laatste maanden van het jaar 2007 ben ik mij gaan oriënteren op mijn afstudeerstage van mijn opleiding HBO–Rechten aan de Juridische Hogeschool Avans–Fontys in 's–Hertogenbosch. Met een stage krijg je de mogelijkheid om een bepaalde organisatie of branche goed te bekijken. De collegeperiode over de gerechtsdeurwaarder tijdens mijn opleiding had mij erg nieuwsgierig gemaakt en dus leek het mij interessant om eens bij de gerechtsdeurwaarder te kijken. Van deze keus heb ik geen moment spijt gehad. Mijn onderzoek heb ik uiteindelijk verricht bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders in 's–Hertogenbosch.

Graag wil ik bij deze een aantal personen bedanken voor hun persoonlijke bijdrage aan het rapport. Ten eerste wil ik mijn begeleider Ron van der Geize van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders bedanken voor zijn hulp en ondersteuning gedurende mijn afstudeerstage. Ondanks de werkdruk heeft hij met regelmaat tijd vrij gemaakt en mijn vragen kunnen beantwoorden. Daarnaast wil ik alle medewerkers van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders bedanken voor hun collegialiteit en medewerking, en speciaal collega Karin Thijssen.

Verder wil ik mijn eerste afstudeerdocent mevrouw Caro van der Voort bedanken voor haar begeleiding en inzet. Ook mijn tweede afstudeerdocent de heer Marc Hermans bedank ik voor zijn ondersteuning aan dit rapport.

Mede dankzij de genoemde personen is het rapport geworden zoals dit voor u ligt. Dit rapport vormt het sluitstuk van mijn opleiding. Een leerzame periode waar ik met een tevreden blik op terug kijk. Ik hoop dat de lezer het rapport met hetzelfde genoegen zal lezen als waarmee ik het heb geschreven.

's–Hertogenbosch, juni 2008

Danielle Bunnik

INHOUDSOPGAVE

SAMENVATTING	5
1. INLEIDING.....	6
2. INHOUDELIJKE ORIËNTATIE.....	7
2.1 INLEIDING.....	7
2.2 DE PROCEDURES.....	7
2.3 VERORDENINGEN	8
2.3.1 Werking verordeningen.....	9
2.3.2 Betrokkenen bij de verordeningen.....	9
2.4 PROBLEEMBESCHRIJVING	10
3. ONDERZOEKSOPZET	12
3.1 INLEIDING.....	12
3.2 DE OPDRACHTGEVER.....	12
3.3 DOELSTELLING	12
3.4 VRAAGSTELLING	12
3.5 AFBAKENING	12
3.6 ONDERZOEKSEENHEID	13
3.7 BELANGHEBBENDEN.....	13
4. METHODISCHE VERANTWOORDING.....	14
4.1 INLEIDING.....	14
4.2 KWALITATIEF ONDERZOEK	14
4.3 KWALITATIEVE CASESTUDY.....	15
4.3.1 Documentenonderzoek.....	15
4.3.2 Interview.....	16
4.4 BETROUWBAARHEID.....	16
5. DE EUROPEESRECHTELIJKE ONTWIKKELINGEN.....	17
5.1 INLEIDING.....	17
5.2 ONTWIKKELINGEN	17
6. HUIDIGE PROCEDURES	19
6.1 INLEIDING.....	19
6.2 EXEQUATURPROCEDURE	19
6.2.1 Dagvaardingsprocedure.....	19
6.2.1.1 Verzoek tot executoriale titel.....	19
6.2.1.2 Betekening of kennisgeving.....	20
6.2.1.3 Behandeling	21
6.2.1.4 Verstek.....	22
6.2.1.5 Rechtsmiddelen.....	22
6.2.1.6 Uitvoerbaarheid bij voorraad en zekerheidsstelling.....	23
6.2.2 Exequatur	23
6.2.2.1 Verzoek tot een exequatur	24
6.2.2.2 Behandeling	24
6.2.2.3 Afwijzing en weigering verzoek	26
6.2.2.4 Rechtsmiddelen.....	26
6.2.2.5 Gerechtelijke schikkingen en authentieke akten.....	26
6.2.2.6 Kosten.....	27

6.3 DE EUROPESE EXECUTORIALE TITEL.....	28
6.3.1 Voorwaarden voor waarmerking als Europese executoriale titel.....	28
6.3.2 Behandeling.....	31
6.3.3 Rechtsmiddelen.....	31
6.3.4 Heroverweging.....	32
6.3.5 Tenuitvoerleggingsprocedure.....	33
6.3.6 Weigering tenuitvoerlegging.....	34
6.3.7 Opschorting en beperking.....	34
6.3.8 Gerechtelijke schikkingen en authentieke akten.....	35
6.3.9 Kosten.....	35
6.3.10 Evaluatie.....	36
7. DE EUROPESE BETALINGSBEVELPROCEDURE.....	37
7.1 INLEIDING.....	37
7.2 VERZOEK TOT EUROPEES BETALINGSBEVEL.....	37
7.3 TAALVEREISTEN	38
7.4 BEHANDELING	38
7.5 AFWIJZING VERZOEK.....	39
7.6 UITVAARDIGING VAN EEN EUROPEES BETALINGSBEVEL	39
7.7 BETEKENING OF KENNISGEVING	40
7.8 VERWEER (VERZET)	40
7.9 HEROVERWEGING.....	40
7.10 TENUITVOERLEGGING	41
7.11 WEIGERING VAN TENUITVOERLEGGING	41
7.12 KOSTEN.....	42
7.13 EVALUATIE	42
8. VERGELIJKING TUSSEN DE PROCEDURES.....	43
8.1 INLEIDING.....	43
8.2 VERGELIJKING	43
8.2.1 Verschillen.....	43
8.2.2 Overeenkomsten.....	45
8.3 SCHEMATISCH OVERZICHT	45
9. CONCLUSIES	47
9.1 DE EUROPESE BETALINGSBEVELPROCEDURE	47
9.2 GEVOLGEN.....	48
10. AANBEVELINGEN.....	50
10.1 INLEIDING	50
10.2 AANBEVELINGEN.....	50
11. EVALUATIE.....	53
11.1 INLEIDING	53
11.2 PROCES	53
11.3 RAPPORT.....	53
11.3.1 Zwakke punten.....	53
11.3.2 Sterke punten	54
11.4 SUGGESTIES VOOR VERDER ONDERZOEK.....	54
BRONNENLIJST	55
BIJLAGEN.....	58

SAMENVATTING

Bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders bestaat onduidelijkheid over de EBB-Vo¹ die in december 2008 zal worden ingevoerd. Er is op dit moment bij de organisatie nog weinig bekend over de verordening, met name wat de gevolgen ervan zijn. Hier willen zij graag duidelijkheid over krijgen voordat de verordening wordt ingevoerd.

Het onderzoek heeft voornamelijk bestaan uit documentenonderzoek. Om de gevolgen uiteen te kunnen zetten zijn eerst de huidige procedures beschreven met betrekking tot grensoverschrijdende vorderingen. Daarna is de EBBP² beschreven zoals deze nu bekend is uit de verordening en literatuur. Vervolgens is een vergelijking gemaakt tussen deze procedures en zijn de gevolgen voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders bepaald.

Met de EBB-Vo is voor het eerst een uniforme procedure voor grensoverschrijdende vorderingen in het Europees procesrecht gerealiseerd. Door het gebruik van standaardformulieren, een eenmalige mogelijkheid tot verweer en een formele toetsing (eventueel elektronisch of gerechtelijk ambtenaar), is de procedure efficiënt opgesteld. Met een maximale tijdsduur van 60 dagen zal de procedure nooit lang duren.

Het belangrijkste gevolg komt voort uit de regels omtrent de betekening. Hoogstwaarschijnlijk zal het gerecht de betekening gaan uitvoeren. Hiermee is de tussenkomst van de deurwaarder niet vereist in de EBBP. Gevolg hiervan is dat de schuldeisers zelf een titel kunnen verkrijgen zonder een gerechtsdeurwaarder in te hoeven schakelen. De tenuitvoerlegging wordt echter beheerst door de nationale wetgeving en hierbij wordt de deurwaarder wel ingezet. Dit houdt dus in dat er, doordat het verkrijgen van een EBB gemakkelijker wordt, wellicht meer buitenlandse titels in Nederland ten uitvoer worden gelegd.

De regels omtrent betekening kunnen dus grote gevolgen hebben voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders. Om geen omzet te verliezen is het aan te bevelen juist meer reclame te maken om (potentiële) klanten te trekken. Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders heeft de juridische kennis en vaardigheden en kunnen direct na het verkrijgen van een titel de tenuitvoerlegging verrichten. Daarnaast kunnen ze ook in spelen op de instroom van buitenlandse titels. Hoe dit aangepakt dient te worden is weer een onderzoek op zich.

Als de procedure in de praktijk verloopt zoals deze is beschreven in de regelingen en literatuur, is het een uitgelezen kans om op een goedkope, snelle en efficiënte wijze een vordering binnen de Europese Unie te innen. Maar zoals vaker blijkt werken procedures niet altijd even goed in de praktijk of slaat het niet aan bij het publiek. Het is dus nog afwachten hoe deze procedure zal gaan verlopen en dit is moeilijk te voorspellen. Een goede publieksvoorlichting is voor een succesvolle invoering in ieder geval van groot belang.

¹ Waar hierna EBB-Vo staat wordt steeds verordening tot invoering van een Europese betalingsbevel bedoeld.

² Waar hierna EBBP staat wordt steeds Europese betalingsbevelprocedure bedoeld.

1. INLEIDING

Het internationaal privaatrecht staat de laatste jaren hoog op de agenda binnen de Europese Unie en heeft zich daarmee in snel tempo verder ontwikkeld. Tot 2001 werd het internationaal procesrecht vooral beheerst door de nationale wetgeving, met uitzondering van de verdragen. Hier kwam verandering in toen het Verdrag van Amsterdam in 1999 in werking trad. Met de mogelijkheid verordeningen en richtlijnen op te stellen volgde in de jaren erna verschillende verordeningen met onder andere de prioriteit de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen te vergemakkelijken.

Deze ontwikkelingen zijn nodig om de problemen omtrent grensoverschrijdende vorderingen binnen de Europese Unie te verhelpen. Schuldeisers verhalen niet altijd hun vordering op de schuldenaren wegens gebrek aan kennis van procedures in het buitenland, hoge kosten en lange tijdsduur.

Eind 2008 zal de EBB-Vo inwerking treden waarmee een goedkopere en efficiëntere procedure tot stand wordt gebracht. Naast de EBB-Vo zullen de nationale procedures beschikbaar blijven.

In dit onderzoek heb ik een kwalitatief beschrijvend onderzoek verricht naar de naderende EBB-Vo. Aanleiding hiervoor is dat bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders onduidelijkheid bestaat over de EBB-Vo en met name wat de gevolgen zijn voor de organisatie met de inwerkingtreding van de verordening. Dit is dan ook de belangrijkste vraag die in dit rapport beantwoord zal worden.

De structuur van het rapport ziet er als volgt uit. Het rapport bestaat uit 11 hoofdstukken. In hoofdstuk 2 wordt de inhoudelijke oriëntatie beschreven. Hierin wordt in het kort de achtergrond van de huidige procedures uiteengezet en worden de belangrijkste verordeningen beschreven. In hoofdstuk 3 komt de onderzoeksopdracht aan bod en in hoofdstuk 4 de methodische verantwoording van het onderzoek. In hoofdstuk 5 wordt de Europees rechtelijke geschiedenis beschreven welke heeft geleidt tot de totstandkoming van de EBB-Vo. Vervolgens is hoofdstuk 6 gewijd aan de huidige procedures tot verhaal van grensoverschrijdende vorderingen. De EBBP wordt beschreven in hoofdstuk 7. Hierin wordt de procedure beschreven van het verzoek tot de tenuitvoerlegging. In hoofdstuk 8 zal een vergelijking tussen de huidige procedures en de EBBP uiteengezet worden. Vervolgens bevatten hoofdstuk 9 en 10 de conclusies en aanbevelingen. Tot slot is in hoofdstuk 11 een evaluatie te lezen over dit onderzoek.

2. INHOUDELIJKE ORIËNTATIE

2.1 Inleiding

Om een goed beeld te kunnen geven van het onderzoek, wordt in dit hoofdstuk eerst in het kort de huidige procedures en de EBBP beschreven. Vervolgens zullen de verordeningen die hierop van toepassing zijn worden toegelicht. In de laatste paragraaf zal het probleem dat aan de orde is in dit onderzoek in kaart worden gebracht.

2.2 De procedures

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders krijgt af en toe te maken met grensoverschrijdende geldvorderingen. Er bestaan verschillende procedures om deze vorderingen te innen. In sommige gevallen dient de procedure in de lidstaat waar de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats heeft gehouden te worden. In deze gevallen stuurt Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders de benodigde stukken naar een advocaat of deurwaarder in de betreffende lidstaat en deze zal de procedure voeren. In het onderzoek zal deze procedure buiten beschouwing blijven omdat deze voor de opdrachtgever duidelijk is.

In andere gevallen kan de procedure (deels) in Nederland gevoerd worden. Op dit moment heeft een deurwaarder in dat geval keuze tussen twee procedures. De eerste procedure die hij kan volgen is een dagvaardingsprocedure bij de Nederlandse rechter. Als hij een executoriale titel heeft gekregen, kan hij hiermee een verzoekschrift indienen bij de rechter in de lidstaat waar de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats heeft. Als hij bij deze rechter ook een executoriale titel heeft verkregen, kan hij een deurwaarder (of een andere bevoegde instantie) in de betreffende lidstaat verzoeken de executoriale titel ten uitvoer te leggen. Dit wordt ook wel de exequaturprocedure genoemd. Op deze procedure is de EG Bevoegdheids- en Executieverordening (hierna genoemd EEX-Vo) van toepassing.

De tweede procedure die een deurwaarder kan volgen is bij de Nederlandse rechter een Europese executoriale titel verkrijgen. Bij deze procedure start de deurwaarder ook bij de Nederlandse rechter een dagvaardingsprocedure, maar verzoekt hij de rechter zijn uitspraak te waarmerken als Europese executoriale titel. Deze Europese executoriale titel wordt afgegeven als aan bepaalde minimumnormen is voldaan. Met deze titel kan de deurwaarder in elke lidstaat die is aangesloten bij de verordening, de uitspraak ten uitvoer leggen. Een uitspraak gegeven in een lidstaat wordt dan erkend in de overige lidstaten zonder een vorm van proces. Op deze procedure is de Verordening voor een Europese Executoriale Titel (hierna genoemd EET-Vo) van toepassing.

De twee procedures zijn niet efficiënt en niet goedkoop. Om deze redenen is de EBB-Vo opgesteld. Hiermee zal de procedure vereenvoudigen, versnellen en goedkoper maken. De verordening zal in twee fasen (juni en december 2008) worden ingevoerd. De EBB-Vo en de EET-Vo zijn van toepassing op niet-betwiste geldvorderingen. Van een niet-betwiste geldvordering is sprake als de schuldenaar geen verweer voert tegen de vordering. Als een schuldenaar dus al vóór of tijdens een procedure verweer voert, is het niet mogelijk een verzoek tot Europese executoriale titel in te dienen. In dat geval kan de exequaturprocedure worden gevolgd.

Als een schuldenaar geen verweer voert, is het wel mogelijk een Europese executoriale titel aan te vragen. In de meeste gevallen verschijnt een schuldenaar niet op de zitting en wordt er geen verweer gevoerd. Als de schuldenaar wel op de zitting verschijnt, hoeft dit niet te betekenen dat hij de vordering betwist. Het kan bijvoorbeeld zijn dat hij de vordering erkent, maar aangeeft niet voldoende geld te hebben. Een erkenning van de geldvordering kan tevens blijken uit een authentieke akte of een schikking. In de EET-Vo staat ook de mogelijkheid dat als een vordering eerst werd betwist en later niet meer, dat deze dan als niet betwist geldt. In Nederland geldt deze situatie niet. Als de schuldenaar verweer voert in de procedure en later niet meer, blijft de vordering betwist.

De exequaturprocedure en de procedure voor een Europese executoriale titel (hierna genoemd EETP) komen niet vaak voor in de praktijk. Ongeveer twee procent van alle vorderingen bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders bestaan uit grensoverschrijdende vorderingen. Als Van der Vlies een zaak heeft met een schuldenaar die een woon- of verblijfplaats in een ander land heeft wordt vaker de exequaturprocedure gevolgd. Dit komt omdat de schuldenaar meestal eerst een woon- of verblijfplaats in Nederland heeft, maar tijdens of vlak na de procedure in het buitenland gaat wonen of verblijven. In dit rapport wordt gebruik gemaakt van verschillende voorbeelden. Aangezien vrijwel alle schuldenaren bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders in België wonen of verblijven, zal dit land in de voorbeelden worden gebruikt.

2.3 Verordeningen

Doelstelling EEX-Vo:

Deze verordening regelt de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken binnen de lidstaten van de Europese Unie. Het is de eerste verordening van de Europese Unie over dit onderwerp. De nationale regels van de lidstaten belemmeren de bevordering van de interne markt. Het doel van deze verordening is een uniforme regeling in de hierboven genoemde zaken³.

Doelstelling EET-Vo:

De verordening heeft ten doel een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen in te voeren. Zij stelt minimumnormen vast om het vrije verkeer van beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten voor niet-betwiste schuldvorderingen te verzekeren. De erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen die in een andere lidstaat zijn gegeven gebeuren voortaan automatisch, zonder intermediaire procedure of gronden tot weigering van de tenuitvoerlegging⁴.

Doelstelling EBB-Vo:

De doelstelling van de EBB-Vo is een Europese betalingsbevelprocedure tot stand brengen voor een eenvoudige, goedkope en snelle grensoverschrijdende procedure voor niet betwiste geldvorderingen. Tevens is de doelstelling een vrij verkeer van Europees betalingsbevel

³ Bron: www.europa.eu.

⁴ Bron: www.europa.eu.

tussen de lidstaten te verzorgen, door minimumnormen te stellen waarvan de naleving elke intermediaire procedure in de lidstaat van tenuitvoerlegging voorafgaand aan de erkenning en de tenuitvoerlegging onnodig maakt⁵.

2.3.1 Werking verordeningen

De drie verordeningen zijn van toepassing in burgerlijke- en handelszaken, in grensoverschrijdende geschillen, ongeacht het karakter van de jurisdictie. Een grensoverschrijdende zaak is een geschil waarin ten minste één van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht. De verordeningen zijn van toepassing in elke lidstaat van de Europese Unie, behalve Denemarken.⁶

De verordeningen zijn niet van toepassing op:

- Fiscale zaken;
- Douanezaken;
- Huwelijksgoederenrecht;
- Faillissement, surséance van betaling en andere soortgelijke procedures;
- Sociale zekerheid;

De EEX-Vo is tevens niet van toepassing op:

- Administratiefrechtelijke zaken

De EET-Vo en EBB-Vo zijn tevens niet van toepassing op:

- Bestuursrechtelijke zaken of aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag;

De EBB-Vo is tevens niet van toepassing op:

- Vorderingen uit niet-contractuele verbintenissen, tenzij deze voorwerp zijn van een overeenkomst tussen de partijen of er een schuldbekentenis bestaat of dat zij betrekking hebben op vaststaande schulden uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen.

2.3.2 Betrokkenen bij de verordeningen

Een aantal instanties is betrokken bij de verordeningen. Hierna zal kort worden ingegaan op deze instanties en hun werkzaamheden.

- Gerechtsdeurwaarders

De ambtelijke taken van deze belanghebbende die uit wet aan hem zijn toegewezen bestaan uit: het dagvaarden van personen, opstellen van akten, het betekenen van juridische stukken en het ten uitvoer leggen van executoriale titels (onder andere

⁵ Bron: www.europa.eu.

⁶ Bron: Europese Unie, ‘*Samenvatting Europese betalingsbevelprocedure*’, <<http://europa.eu/scadplus/leg/nl/s22003.htm>>.

vonnissen)⁷. In sommige gevallen heeft de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats in een andere lidstaat van de Europese Unie. In dat geval zijn de eerder genoemde Europese verordeningen van toepassing.

Daarnaast is het mogelijk dat gerechtsdeurwaarders ook functioneren als zelfstandig ondernemer. Dit houdt in dat zij naast de ambtelijke taken ook de taken incassobureau, juridisch advies en debiteurenbeleid uitvoeren.

- De Europese Unie

Het voornaamste doel van de Europese Unie is zorgen voor een interne markt. Dit houdt in een ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal wordt gewaarborgd⁸. Ter bevordering van de interne markt heeft de Europese Unie de drie hiervoor omschreven verordeningen opgesteld.

- Schuldeisers

De schuldeisers, ook wel de opdrachtgevers voor gerechtsdeurwaarders, hebben een vordering op de debiteur(en). De schuldeisers zijn betrokkenen bij de verordening omdat zij na de invoering ervan een snellere procesgang kunnen voeren en daardoor sneller hun vordering kunnen innen.

- Debiteuren

Dit zijn de personen die een schuld hebben bij de schuldeisers. Zij zijn betrokkenen bij de verordening omdat zij na de invoering ervan mogelijk sneller van hun schuld verlost zijn.

- Rechtbanken

De rechtbanken zijn betrokkenen omdat zij de verordeningen uitvoeren. De rechtbank behandelt de EEX-Vo, EET-Vo en zal de naderende EBB-Vo ook behandelen. Na de invoering van de laatstgenoemde verordening zal de rechtbank onbetwiste vorderingen efficiënter kunnen afhandelen.

2.4 Probleembeschrijving

Het probleem voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders is de onduidelijkheid die bestaat over de EBBP die in december 2008 (een gedeelte juni 2008) zal worden ingevoerd. Er is op dit moment bij de organisatie nog weinig bekend over de verordening, met name wat de gevolgen ervan zijn. Hier willen zij graag duidelijkheid over krijgen voordat de verordening wordt ingevoerd. Als gerechtsdeurwaarders zijn zij verplicht zich aan de wet te houden. Deze verordening staat boven de Nederlandse wetgeving en hierdoor zullen er (naar alle waarschijnlijkheid) gevolgen zijn voor Van der Vlies.

⁷ Bron: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Gerechtsdeurwaarder>.

⁸ Bron: Pisuisse & Teubner 2002, p. 17.

In dit onderzoek zal ook aandacht worden besteedt aan de huidige procedures omtrent grensoverschrijdende vorderingen. Na een korte navraag bij de medewerkers van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders blijkt dat een groot gedeelte niet bekend is met deze procedure. Tevens zullen de huidige procedures beschreven worden zodat een vergelijking tussen deze procedures en de EBBP mogelijk is. Op deze manier zijn de gevolgen van de naderende verordening beter uiteen te zetten.

Naar aanleiding van de onduidelijkheid die bestaat over de EBB-Vo heeft Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders mij de opdracht gegeven hier onderzoek naar te verrichten.

In dit hoofdstuk zijn in het kort de procedures beschreven en de verordeningen die hierop van toepassing zijn. Verder is de probleembeschrijving aan bod gekomen. In het volgende hoofdstuk zal de onderzoeksopdracht worden toegelicht.

3. ONDERZOEKSOPZET

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de onderzoeksopdracht besproken. Als eerste komt de opdrachtgever aan bod en vervolgens de doelstelling en de vraagstelling. Verder worden de onderzoekseenheden besproken en als laatste de belanghebbenden van dit onderzoek.

3.2 De opdrachtgever

De opdrachtgever is Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders en incassobureau te 's-Hertogenbosch.

3.3 Doelstelling

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders ontvangt voor 1 juni 2008 een rapport dat de naderende verordening tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure in kaart brengt en de gevolgen voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders hiervan uiteenzet.

3.4 Vraagstelling

Centrale vraag:

Wat houdt de naderende verordening tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure in en wat zijn de gevolgen voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders?

Deelvragen:

1. Waarom wordt de verordening tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure ingevoerd naast de verordening voor een Europese executoriale titel?
2. Hoe verlopen de huidige procedures?
3. Hoe verloopt de verordening tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure?
4. In welk opzicht wijkt de naderende Europese betalingsbevelprocedure af van de huidige procedures?
5. Wat zijn de gevolgen voor Van der Vlies met de inwerkingtreding van de verordening tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure?
6. Welke aandachtspunten kunnen worden opgesteld voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders?

3.5 Afbakening

In het rapport is alleen onderzoek verricht naar de EBB-Vo. Eerst bestond het idee ook de verordening 'Betekening en kennisgeving van stukken in burgerlijke- en handelszaken' te

onderzoeken. Dit is uiteindelijk buiten beschouwing gelaten omdat het onderzoek anders te groot zou worden om binnen het tijdsbestek te verrichten. Daarnaast verschillen de twee verordeningen te veel van onderwerp om in één rapport te beschrijven. Van der Vlies heeft bewust gekozen voor een diepgaander onderzoek over de EBBP en niet voor een oppervlakkiger onderzoek over twee verordeningen.

In de besprekingen over de opdracht is besproken wat precies onderzocht diende te worden. Uiteindelijk is gekozen het onderzoek te beperken tot de nationale procedures. Dus alleen indien de procedure in Nederland gevoerd/gestart wordt.

3.6 Onderzoekseenheid

De centrale onderzoekseenheid is een situatie. In dit geval een onderwerp, namelijk de verordening. Deze situatie wordt gekenmerkt door de volgende elementen:

- Personen: gerechtsdeurwaarders, de EU, debiteuren, schuldeisers.
- Activiteiten: bevel tot betaling, betekenen, dagvaarden.
- Plaatsen: de rechtbank, kantoor van gerechtsdeurwaarders, verblijfplaats debiteur.
- Tijd: grensoverschrijdende zaken over niet-betwiste geldvorderingen.
- Culturele objecten of artefacten: de verordeningen, de Nederlandse wetgeving, standaarddocumenten van deurwaarderskantoor.

3.7 Belanghebbenden

Naast Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zijn er nog twee belanghebbenden bij het onderzoek: debiteuren en opdrachtgevers. Bij een snelle, vereenvoudigde en goedkopere afhandeling van geldvorderingen hebben beiden belanghebbenden voordeel. Debiteuren, omdat zij op deze manier sneller van hun schuld af zijn. Opdrachtgevers, omdat zij sneller hun geldvordering uitbetaald krijgen.

In dit hoofdstuk is de doelstelling, vraagstelling en afbakening beschreven. In het volgende hoofdstuk zal de methodische verantwoording worden besproken.

4. METHODISCHE VERANTWOORDING

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de verschillende onderzoeksmethoden weergegeven welke in het onderzoek zijn toegepast.

4.2 Kwalitatief onderzoek

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van kwalitatief onderzoek. Bij kwalitatief onderzoek gaat het niet om het in kaart brengen van cijfers, maar om het verkennen en inzichtelijk maken van een thema of vraagstuk. In dit rapport wordt de volgende definitie van kwalitatief onderzoek gebruikt: *Kwalitatief onderzoek is een vorm van empirisch onderzoek waarbij overwegend gebruik gemaakt wordt van gegevens van kwalitatieve aard en dat als doel heeft onderzoeksproblemen in of van situaties, gebeurtenissen en personen te beschrijven en te interpreteren*⁹.

Bij kwalitatief onderzoek wordt veelal gebruik gemaakt van verschillende dataverzamelmethode. Interviews houden is een van deze methoden. Deze zijn, in tegenstelling tot kwantitatief onderzoek, van langere duur. Bij deze gesprekken wordt dieper op een onderwerp ingegaan en worden vooral open vragen gesteld. Op deze manier blijft de respondent niet beperkt in zijn antwoord. De twee andere methoden zijn documentenanalyse (gebruik van bestaande gegevens) en observeren.

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van verschillende technieken en bronnen, ook wel multimethodeaanpak genoemd. Als er binnen één onderzoek vanuit verschillende invalshoeken gegevens wordt verzameld, ontstaat er een vollediger beeld van de situatie. Documentenonderzoek is de belangrijkste methode en bron geweest in dit onderzoek. Dit, omdat de vraagstelling theoretisch is en minder praktijkgericht. De methode 'observeren' is niet toegepast omdat dit niet zinvol was. De derde methode, interviewen, is eveneens niet toegepast. Wel hebben er gesprekken plaatsgevonden met de opdrachtgever.

Een ander belangrijk kenmerk van de kwalitatieve dataverzameling is dat er zo veel mogelijk gebruik wordt gemaakt van directe waarneming. In dit onderzoek is dit vooral toegepast bij de beantwoording van de tweede deelvraag. Om de huidige procedures goed in kaart te brengen is een directe waarneming van belang. Zaken verlopen in de praktijk wel eens anders dan in de wet staat omschreven door middel van gewoonte. Indien alleen naar de wetgeving was gekeken was dit over het hoofd gezien.

⁹ Bron: Reulink en Lindeman, 'kwalitatief onderzoek', [http://www.cs.ru.nl/~tomh/onderwijs/om2%20\(2005\)/om2_files/syllabus/kwalitatief.pdf](http://www.cs.ru.nl/~tomh/onderwijs/om2%20(2005)/om2_files/syllabus/kwalitatief.pdf)

4.3 Kwalitatieve casestudy

In dit onderzoek is gekozen voor een kwalitatieve casestudy omdat het om een situatie onder alledaagse omstandigheden gaat die diepgaand en in zijn geheel wordt onderzocht. Het gaat om een situatie die in de praktijk wordt uitgevoerd. De vraagstelling van dit onderzoek gaat niet om een persoon, maar een document (EBB-Vo) en de situatie die daaruit ontstaat¹⁰.

Er zijn verschillende varianten van de casestudy-opzet. De elementen daarvan zijn case, complexiteit en omvang. De case van dit onderzoek is zoals eerder genoemd een situatie. De complexiteit is eenvoudig. De vraagstelling is helder en de onderzoeksomgeving is duidelijk. Er worden geen onverwachte situaties voorzien. De omvang is een enkelvoudige casestudy omdat er maar sprake is van één case.

4.3.1 Documentenonderzoek

De primaire bron in dit onderzoek is documentenonderzoek, ook wel deskresearch genoemd. Dit houdt in dat veel gebruik is gemaakt van literatuurbronnen. Allereerst heb ik gekeken of er boeken zijn geschreven over het onderwerp. Dit resultaat viel helaas tegen. Er is slechts één boek over het Europees betalingsbevel geschreven. Daarnaast zijn er verschillende boeken over het internationaal privaatrecht waaronder een over de Europese executoriale titel. Hier staan onder andere de huidige procedures in beschreven. Van deze boeken is dan ook veelvuldig gebruik gemaakt.

Daarnaast heb ik in de universiteitsbibliotheek van Utrecht en Tilburg gezocht naar andere literatuurbronnen. Hier vond ik vooral juridische tijdschriften waar artikelen over het onderwerp in staan. Tijdens het onderzoek is me opgevallen dat twee namen vaak terugkwamen in de literatuur. Dit zijn dr. Xandra E. Kramer en M. Zilinsky. Deze personen hebben beiden een boek over het onderwerp geschreven en veel artikelen.

Tijdens het onderzoek naar het Europees betalingsbevel heb ik gezocht naar de uitvoeringswet van de EBB-Vo. De ontwerp-uitvoeringswet was op het moment van afsluiting van het onderzoek nog in behandeling bij de Raad van State en dus nog niet openbaar. In deze uitvoeringswet staat informatie over hoe Nederland de EBBP gaat uitvoeren. Ik heb geprobeerd deze wet te achterhalen. Ik heb contact opgenomen met het ministerie van Justitie. Deze konden geen informatie geven. Vervolgens heb ik telefonisch contact gehad met een bestuurslid van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBVG). Hij kon mij vertellen dat hij de ontwerp-uitvoeringswet in zijn bezit heeft maar deze niet mocht geven. Wel mocht ik één gerichte vraag stellen. Op deze wijze heb ik alsnog belangrijke informatie omtrent de betekening weten te achterhalen.

Verder is veel gebruik gemaakt van het internet. Op het internet is veel informatie te vinden en worden ook artikelen gepubliceerd.

¹⁰ Bron: Baarda, De Goede en Teunissen 2005, p. 113 e.v.

4.3.2 Interview

In dit onderzoek zijn geen interviews gehouden, omdat deze bron van informatie niet nodig is. Er zijn wel gesprekken gevoerd met (kandidaat-)deurwaarders en medewerkers van het deurwaarderskantoor. In deze gesprekken is gevonden literatuur besproken en informatie uit de praktijk gehaald.

4.4 Betrouwbaarheid

Op het internet verschijnt veel informatie die lang niet altijd even betrouwbaar is. Het is dus van belang de bron te achterhalen en te beoordelen of er al dan niet sprake is van betrouwbare informatie.

Eén van de belangrijke internetbron die in dit onderzoek gebruikt is, is de website 'www.europa.eu'. Deze is opgericht door de Europese Unie en daarom ben ik ervan uit gegaan dat de informatie die erop vermeld staat, betrouwbaar is.

Naast het internet is ook gebruik gemaakt van literatuur. Hiervan mag je aannemen dat het betrouwbaar is.

Wat met name van belang was om de betrouwbaarheid van informatie te bepalen was de datum van schrijven of publiceren. Informatie tot het jaar 2005 bevatte vaak nog informatie uit het oude wetsvoorstel van de EBB-Vo. Hier staat onder andere in dat Nederland de nationale wetgeving dient aan te passen aan de EBB-Vo. Hier is in een later stadium vanaf gezien en dus niet meer relevant voor het onderzoek.

Na een beschrijving van de onderzoeksopzet kan het onderzoek worden uitgevoerd. In het volgende hoofdstuk zal de totstandkoming van de EBB-Vo worden besproken.

5. DE EUROPEESRECHTELIJKE ONTWIKKELINGEN

5.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de Europeesrechtelijke ontwikkelingen omtrent grensoverschrijdende vorderingen binnen de Europese Unie uiteengezet. In het kort zal de totstandkoming van de verschillende verordeningen worden beschreven.

5.2 Ontwikkelingen

De totstandkoming van de EBB-Vo begon in 1993 met het rapport van de Commissie–Storme. In dit rapport deed de commissie aan de Europese Unie uitgebreide voorstellen voor uniforme procesrechtelijke regels. Volgens de Commissie–Storme was dit essentieel om de interne markt goed te laten functioneren.¹¹ Met dit rapport is echter bijna de eerste tien jaar niets gedaan.

Vervolgens is met het Verdrag van Amsterdam, dat op 1 mei 1999 in werking trad, de mogelijkheid geopend om maatregelen te treffen op het gebied van internationaal privaatrecht (en procesrecht). Het bij het verdrag ingevoerde art. 65 in combinatie met art. 61 EG–Verdrag verschaft de communautaire grondslag voor de regulering van het procesrecht¹².

De conclusies in oktober 1999 van de Europese Raad van Tampere hebben ook bijgedragen aan de totstandkoming van procesrechtelijke regelingen. Deze conclusies bestaan onder andere uit de verbetering van de toegang tot de rechter, versterking van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en een grotere convergentie van het burgerlijk procesrecht¹³.

De Europese Raad heeft in 1999 besloten dat er een procedure tot stand moest worden gebracht voor een vereenvoudigde en versnelde procedure voor grensoverschrijdende vorderingen. In de regeling zal een wederzijdse erkenning van beslissingen worden opgesteld om de grensoverschrijdende procedures te vergemakkelijken. Om dit te realiseren is wederzijds vertrouwen in elkaars rechtspraak vereist. Alleen dan kan erkenning van beslissingen door rechters van een andere lidstaat ontstaan.

In 2000 zijn twee regelingen vastgesteld ter bevordering van de wederzijdse erkenning. Het gaat om de Brussel II–Verordening en de EG–Insolventieverordening. De eerste verordening regelt de rechterlijke bevoegdheid en erkenning inzake personen- en familierecht (met name huwelijkszaken en ouderlijke verantwoordelijkheid). De EG–Insolventieverordening regelt de rechterlijke bevoegdheid van faillissementszaken en de erkenning van rechterlijke beslissingen voor een insolventieprocedure.

¹¹ Kramer 2007a, p. 1.

¹² Kramer 2007a, p. 1.

¹³ Kramer 2007a, p. 1.

De volgende stap naar een vrij verkeer van vonnissen is de omzetting geweest in 2001 van het EEX-verdrag¹⁴ in een verordening (EEX-Vo). In deze verordening is nog steeds tussenkomst van een buitenlandse rechter vereist, maar deze toetst alleen formele voorwaarden. Dit wordt ook wel de exequaturprocedure genoemd. De rechter bekijkt of er sprake is van een uitvoerbare beslissing en of aan de overige voorwaarden van de verordening is voldaan. De beslissing wordt dus automatisch door de andere rechter erkend. Een gevolg van de erkenning van grensoverschrijdende beslissingen is een inbreuk op het soevereiniteitsbeginsel. De nationale wetgevingen zijn namelijk vooral gebaseerd op dit beginsel. Het houdt in dat in een lidstaat alleen beroep kan worden gedaan op beslissingen van de nationale rechters. Door een formele toetsing van de beslissing door een rechter in een andere lidstaat, wordt de inbreuk op het soevereiniteitsbeginsel verholpen.

Vervolgens is in 2005 de EET-Vo ingevoerd, wat gevolg geeft aan de conclusies van Tampere. Beslissingen in een EETP¹⁵ worden erkend door de overige lidstaten en kunnen tevens ten uitvoer worden gelegd zonder toetsing door de buitenlandse rechter. Met de EET is het mogelijk de beslissing in alle lidstaten ten uitvoer te leggen. Met een exequatur wordt alleen de bevoegdheid verkregen voor de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Een laatste belangrijke stap is gezet naar aanleiding van het Groenboek¹⁶ dat eind 2002 verscheen. De Europese Commissie was van mening dat de kosten van procedures van onbetwiste vorderingen en geringe vorderingen erg hoog waren en dat de procedures te lang duurden. Dit kwam door de verschillen tussen de nationale procedures. Uit deze constatering zijn twee verordeningen naar voren gekomen. De EBB-Vo en de Verordening tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe geldvorderingen (EPGV-Vo), ook wel de Europese small claims-procedure genoemd. Eerst genoemde verordening treedt op 12 december 2008 in werking en de tweede op 1 januari 2009. Beiden procedures zijn mogelijkheden náást de bestaande nationale procedures. Daarnaast zijn ze nieuw in het procesrecht en staan ze als het ware tussen het nationale procesrecht en het internationaal privaatrecht in. Aan de ene kant valt het onder het procesrecht, maar aan de andere kant zijn ze alleen van toepassing op internationale geschillen¹⁷.

In dit onderzoek staat de EBB-Vo centraal. Op de EPGV-Vo zal verder niet worden ingegaan omdat de grootte van het onderzoek zich er niet toe leent.

In dit hoofdstuk is de totstandkoming van de verschillende verordeningen beschreven. In het volgende hoofdstuk zullen de huidige procedures met betrekking tot grensoverschrijdende vorderingen worden besproken.

¹⁴ Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, Brussel, 27 september 1968.

¹⁵ Waar hierna EETP staat wordt Europese executoriale titel procedure bedoeld.

¹⁶ COM(2002)746.

¹⁷ Kramer 2007a, p.2.

6. HUIDIGE PROCEDURES

6.1 Inleiding

Nadat de totstandkoming van de verordeningen is behandeld, worden in dit hoofdstuk de huidige procedures beschreven. Een schuldeiser heeft op dit moment twee manieren om een geldvordering binnen de Europese Unie te innen. Allereerst wordt de exequaturprocedure toegelicht en vervolgens de procedure volgens de EET-Vo voor een Europese executoriale titel.

6.2 Exequaturprocedure

Indien een schuldenaar een vordering blijft weigeren te betalen, heeft de schuldeiser de mogelijkheid een exequaturprocedure te starten. In art. 2 van de EEX-Vo¹⁸ staat de basisregel omtrent de relatieve bevoegdheid, namelijk dat het gerecht van de lidstaat van de woonplaats van gedaagde bevoegd is van de vordering kennis te nemen. In dat geval zal dus een procedure gevolgd moeten worden in de lidstaat van gedaagde en blijft de exequaturprocedure buiten beschouwing. Deze verschillende procedures zullen verder niet besproken worden in dit onderzoek gezien het grote aantal lidstaten.

Uitzonderingen op de basisregel zijn opgenomen in art. 3 tot en met 24 EEX-Vo. Eén van de meest voorkomende uitzonderingen die wordt toegepast door de opdrachtgevers van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders is 'door partijen aangewezen bevoegd gerecht'¹⁹. In de overeenkomst of algemene voorwaarden is bepaald dat de Nederlandse rechter bevoegd is. Indien één van de uitzonderingen van art. 3 tot en met 24 EEX-Vo van toepassing is, is een ander gerecht bevoegd dan van de woonplaats van gedaagde. Dit kan onder andere het gerecht van de woonplaats van de eiser zijn. De procedure die vervolgens gevolgd moet worden is de exequaturprocedure. Deze procedure bestaat uit twee fasen. Ten eerste wordt in Nederland de dagvaardingsprocedure gestart. Indien hier een executoriale titel is verkregen, kan vervolgens in de lidstaat waar de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats heeft een verzoek tot tenuitvoerlegging worden ingediend.

Kenmerkend van beide procedures is dat deze van toepassing zijn op betwiste én onbetwiste vorderingen.

6.2.1 Dagvaardingsprocedure

6.2.1.1 Verzoek tot executoriale titel

De dagvaardingsprocedure wordt ingeleid met een dagvaarding welke de volgende inhoudelijke gegevens moet bevatten²⁰:

- Naam en adresgegevens van partijen en zijn/haar procureur of gemachtigde;

¹⁸ De EEX-Vo is te vinden op <<http://europa.eu/scadplus/leg/nl/lvb/l33054.htm>>.

¹⁹ Hoofdstuk II afdeling 7 EEX-Vo.

²⁰ Art. 45 en 111Rv.

- Met welke vertegenwoordiging partijen kunnen procederen en wat de gevolgen zijn als hier niet aan gehouden wordt;
- De vordering en de grondslag hiervoor;
- Datum en adres van de terechtzitting;
- Wat de gevolgen zijn als gedaagde niet verschijnt (verstek);
- Eventueel verweer van gedaagde (substantiëringsplicht);
- Bewijsmiddelen en eventuele getuigen (bewijsaandraagplicht);
- Naam en adresgegevens van het kantoor van de deurwaarder die de dagvaarding heeft betekend, met daarbij vermeld aan wie hij het exploit heeft achtergelaten en op welke datum.

Indien een exploit een gebrek bevat kan deze nietig worden verklaard. In de meeste gevallen is er een herstelmogelijkheid²¹.

6.2.1.2 Betekening of kennisgeving

De deurwaarder dient de dagvaarding te betekenen aan gedaagde²². Als gedaagde een woon- of verblijfplaats buiten Nederland heeft, maar in een Staat waar de Bet-Vo²³ van toepassing is, dan geldt artikel 56 Rv. In dit artikel staat dat de deurwaarder die in Nederland bevoegd is de stukken betekend dóór ze naar de ontvangende instantie (deurwaarder) in het buitenland te sturen. In plaats van een afschrift kan de deurwaarder ook een vertaling van het stuk verzenden. Het stuk moet dan wel in de officiële taal van de aangezochte lidstaat zijn. Als er meerdere officiële talen in de lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar betekend of kennisgegeven zal worden. De Nederlandse deurwaarder zorgt ervoor dat de volgende gegevens in het stuk vermeld staan²⁴:

- De verzending;
- Datum van de verzending;
- De naam en het adres van de ontvangende instantie;
- De wijze van verzending;
- Of een vertaling is verzonden en zo ja, in welke taal;
- De taal waarin het modelformulier is ingevuld;
- De gevraagde wijze van betekening.

Indien de dagvaarding binnen een bepaalde termijn betekend moet worden, zal de datum van verzending als de datum van betekening gelden. Betekening kan ook plaatsvinden aan het kantoor van de advocaat, procureur of deurwaarder van degene voor wie het exploit is bestemd²⁵. Als aan het kantoor betekend wordt binnen de termijn waarin verzet, hoger beroep of cassatie betekend moet worden, is er tijdig betekend. Als de gedaagde zijn woon- of verblijfplaats in een andere lidstaat heeft geldt de laatst genoemde termijn, mits de

²¹ Art. 120 lid 2 Rv.

²² Art. 46 Rv.

²³ Waar hierna Bet-Vo staat wordt de verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken bedoeld.

²⁴ Art. 56 lid 2 Rv.

²⁵ Art. 56 lid 3 Rv juncto art. 63 Rv.

deurwaarder binnen 14 dagen daarna tevens het stuk heeft betekend aan de persoon voor wie het stuk bestemd is.

Iedere Staat heeft andere regels met betrekking tot de betekening. Als een betekening in persoon verloopt volgens de regels van een Staat, dan wordt aangenomen dat het stuk in persoon is betekend²⁶.

Als gedaagde een bekende woon- of verblijfplaats buiten Nederland heeft maar in een land van de Europese Unie waar de Bet-Vo van kracht is, of in een land dat bij het Haags Betekeningsverdrag 1965 is aangesloten en dat bovendien in Europa ligt, is de termijn van dagvaarding ten minste vier weken²⁷.

Als gedaagde geen bekende woon- of verblijfplaats heeft in een land als hiervoor bedoeld, dan is de termijn van dagvaarding ten minste drie maanden²⁸.

6.2.1.3 Behandeling

Een zaak wordt aanhangig vanaf de dag van de dagvaarding²⁹. Na de betekening van de dagvaarding aan gedaagde, dient de deurwaarder de zaak uiterlijk op de laatste werkdag vóór de roldatum bij de griffie in³⁰. De gedaagde heeft vervolgens de mogelijkheid op de dagvaarding te reageren door middel van een conclusie van antwoord. In de conclusie van antwoord kan de gedaagde grofweg drie keuzes maken. De eerste mogelijkheid is een uitdrukkelijke erkenning. In dat geval wordt de vordering niet betwist en zal de rechter deze toewijzen aan eiser. Een tweede mogelijkheid is zich refereren aan het oordeel van de rechter. Als gedaagde hiervoor kiest erkent hij de vordering niet, maar betwist het ook niet. In de meeste gevallen zal de vordering alsnog worden toegewezen omdat deze immers niet is betwist. De laatste mogelijkheid is verweer voeren.

Na de conclusie van antwoord zal de rechter de zaak inhoudelijk bekijken. In de meeste gevallen verzoekt de rechter de partijen tot een comparitie³¹. In bepaalde zaken is een comparitie minder zinvol. Als er nauwelijks verweer wordt gevoerd, of de zaak erg ingewikkeld is.

Na de comparitie zijn er twee mogelijkheden voor de rechter. Indien de rechter genoeg is geïnformeerd en een beslissing kan nemen, zal hij doorgaans binnen twee weken een vonnis wijzen.

Als de zaak voor de rechter nog onduidelijk is of er heeft geen comparitie plaatsgevonden, hebben de partijen recht op conclusie van repliek en dupliek³². Deze conclusies doen zich in de praktijk regelmatig voor in incassozaken. Eiser vraagt in de dagvaarding vaak standaard om conclusie van repliek en dupliek in plaats van een comparitie. De rechter geeft hier vaak gehoor aan. De meeste (voornamelijk grote) incassobureaus hebben veel zaken lopen bij de rechtbank en hebben de voorkeur aan schriftelijk reageren in verband met de tijdsduur.

²⁶ Art. 56 lid 4 Rv.

²⁷ Art. 115 lid 1 Rv.

²⁸ Art. 115 lid 2 Rv.

²⁹ Art. 125 lid 1 Rv.

³⁰ Art. 125 lid 2 Rv.

³¹ Art. 131 Rv.

³² Art. 132 Rv.

Het vonnis kan nietigverklaring van de dagvaarding, onbevoegdverklaring van de rechter, niet-ontvankelijkverklaring van eiser, ontzegging van de vordering, of gehele of gedeeltelijke toewijzing van de vordering inhouden.

Op de dag van de uitspraak geeft de griffier een afschrift van het vonnis aan de eiser en gedaagde. Voor beide partijen zijn hier geen kosten aan verbonden. Als de vordering van eiser wordt toegewezen ontvangt hij een authentiek afschrift. Dit afschrift heet een grosse en is een executoriale titel³³.

6.2.1.4 Verstek

Als gedaagde niet in het geding verschijnt, zal de rechter de dagvaarding bekijken op mogelijke nietigheid. Wordt geen nietigheid ontdekt, dan zal de rechter verstek verlenen tegen gedaagde³⁴. Bij de kantonrechter blijven 90% van alle ingediende geldvorderingen onbetwist. In deze gevallen kan in het algemeen binnen negen dagen een executoriale titel in de vorm van een verstekvonnis worden verkregen. Het vonnis is dan nog niet onherroepelijk; de schuldenaar kan verzet aantekenen. Dit gebeurt echter zelden.

Bij de civiele sector van de rechtbank verloopt de procedure in beginsel hetzelfde. Het percentage onbetwiste vorderingen ligt daar lager dan bij de sector kanton op ongeveer 50%. De termijn waarbinnen hierin een verstekvonnis kan worden verkregen is 33 dagen. Dit heeft te maken met de wijze waarop de rechtbank haar administratie voert³⁵. Het verstekvonnis moet vervolgens betekend worden aan gedaagde³⁶.

Hiermee is de verstekprocedure, ook in vergelijking met het buitenland, zeer snel. Zo kan een executoriale titel in de Duitse betalingsbevelprocedure (het Mahnverfahren) op zijn vroegst binnen een periode van vier tot acht weken worden verkregen. Ook bij de Oostenrijkse betalingsbevelprocedure kan de gehele procedure, inclusief de periode van verweer, zes weken duren³⁷.

6.2.1.5 Rechtsmiddelen

Tegen een vonnis kan een rechtsmiddel worden ingesteld. Er bestaan twee soorten rechtsmiddelen: gewone en buitengewone. Buitengewone rechtsmiddelen zijn herroeping en derdenverzet³⁸. Deze rechtsmiddelen zullen in dit onderzoek buiten beschouwing blijven omdat deze in de praktijk niet vaak voorkomen.

Gewone rechtsmiddelen bestaan uit verzet, hoger beroep en cassatie. Zoals eerder beschreven kan een gedaagde die bij verstek is veroordeeld, tegen het verstekvonnis verzet instellen³⁹. De verzettermijn voor een persoon met een woon- of verblijfplaats in het buitenland is acht weken na het betekenen⁴⁰.

³³ Art. 231 Rv.

³⁴ Art. 139 Rv.

³⁵ Bron: <<http://europapoort.eerstekamer.nl/9345000/1/j9vvgy6i0ydh7th/vgbwr4k8ocw2/f=vgyi7do6cf4.doc>>.

³⁶ Art. 46 Rv.

³⁷ Bron: <http://publishing.eur.nl/ir/repub/asset/10830/2007_TCR_Herbezinning_betalingsbevelprocedure-Kramer-Sujecki.pdf>.

³⁸ Art. 382 en 376 Rv.

³⁹ Art. 143 Rv.

⁴⁰ Art. 143 lid 2 Rv.

Als een zaak in eerste aanleg is behandeld, kan hiertegen hoger beroep worden ingesteld⁴¹. De termijn van het instellen van hoger beroep is drie maanden⁴². In een kort geding is deze termijn vier weken.

Nadat een zaak in hoger beroep is beslist, bestaat de mogelijkheid cassatie in te stellen⁴³. De termijn hiervoor is drie maanden⁴⁴.

6.2.1.6 Uitvoerbaarheid bij voorraad en zekerheidsstelling

Als de gedaagde een rechtsmiddel instelt tegen het vonnis, wordt de executie geschorst. Het kan gebeuren dat gedaagde één of zelfs meerdere rechtsmiddelen instelt. De rechter kan dan op verzoek van eiser het vonnis geheel of gedeeltelijk uitvoerbaar bij voorraad verklaren⁴⁵. Daarnaast kan de rechter aan een uitvoerbaar bij voorraadverklaring de voorwaarde verbinden dat eiser zekerheid stelt omdat een vonnis na een rechtsmiddel vernietigd kan worden en het bedrag terug betaald moet worden en ook eventueel geleden schade. Nadat een vonnis is gewezen kan deze alsnog uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard⁴⁶. Andersom is dit ook mogelijk. Als het vonnis wel uitvoerbaar bij voorraad is verklaard maar daaraan geen zekerheidsstelling was verbonden, kan gedaagde dit alsnog vorderen⁴⁷.

Het vonnis gaat in kracht van gewijsde als er geen rechtsmiddel meer kan worden ingezet⁴⁸. Indien een vonnis in kracht van gewijsde is gegaan is het een executoriale titel. Ook een vonnis dat niet in kracht van gewijsde is gegaan maar wel vatbaar is voor onmiddellijke tenuitvoerlegging en dus uitvoerbaar is, is een executoriale titel.

6.2.2 Exequatur

Een schuldeiser in het bezit van een executoriale titel, is niet bevoegd deze in een andere lidstaat ten uitvoer te leggen. Hiervoor is een exequaturprocedure vereist. Dit houdt in dat de schuldeiser met de executoriale titel in de lidstaat van tenuitvoerlegging een verzoek bij de rechter moet indienen. Indien deze rechter de Nederlandse beslissing uitvoerbaar verklaart, kan deze ten uitvoer worden gelegd in die lidstaat. Op de exequaturprocedure is de EEX-Vo van toepassing.

In de praktijk wordt de procedure in de lidstaat van tenuitvoerlegging gevoerd door een advocaat of deurwaarder van die lidstaat. De deurwaarder in Nederland verstrekt de benodigde stukken aan de advocaat of deurwaarder in de lidstaat van tenuitvoerlegging en deze dient het verzoek tot exequatur bij de rechter in.

⁴¹ Art. 332 Rv.

⁴² Art. 339 Rv.

⁴³ Art. 398 Rv.

⁴⁴ Art. 402 Rv.

⁴⁵ Art. 233 Rv.

⁴⁶ Art. 234 Rv.

⁴⁷ Art. 235 Rv.

⁴⁸ Art. 236 Rv.

6.2.2.1 Verzoek tot een exequatur

Vonnissen van rechters uit het buitenland mogen in een lidstaat geëxecuteerd worden nadat deze in de lidstaat uitvoerbaar zijn verklaard⁴⁹. In de EEX-Vo staat beschreven aan welke instanties in elk land het verzoek gericht moet worden⁵⁰. De relatieve bevoegdheid is in alle lidstaten de woonplaats van de wederpartij of de plaats van tenuitvoerlegging. Het verzoek moet aan de vereisten van het recht van de aangezochte lidstaat voldoen⁵¹. Dit verschilt dus per lidstaat. In Nederland dient een verzoek ingediend te worden bij verzoekschrift⁵². In dit onderzoek zal hier verder niet worden ingegaan op de buitenlandse vereisten omdat deze niet relevant zijn voor de Nederlandse schuldeiser.

Verder moet het verzoek een afschrift van het vonnis bevatten en een certificaat⁵³. Dit certificaat wordt afgegeven door het gerecht van oorsprong die de beslissing heeft gegeven⁵⁴. Elke belanghebbende kan bij het gerecht verzoeken om het certificaat dat is opgesteld volgens het modelformulier van bijlage V EEX-Vo. Een voorbeeld van een afgegeven certificaat is te vinden in bijlage 1. Tot slot kan het gerecht eisen dat een gewaarmerkte vertaling van de documenten wordt verstrekt⁵⁵.

6.2.2.2 Behandeling

Het gerecht zal het verzoek toetsen aan de in art. 53 EEX-Vo gestelde formaliteiten. Ten eerste toetst het gerecht of de verzoeker een afschrift van het vonnis en een certificaat zoals hierboven omschreven heeft verstrekt. Als het verzoek geen certificaat bevat, kan het gerecht een termijn bepalen waarbinnen het alsnog wordt toegevoegd. Als het gerecht voldoende is ingelicht over het geschil, kan hij bepalen dat het certificaat niet hoeft worden toegevoegd. Als laatste toetst het gerecht of de eventuele gewaarmerkte vertaling van de documenten is verstrekt⁵⁶.

In art. 33 EEX-Vo staat dat vonnissen gegeven in een lidstaat, in de overige lidstaten erkend moeten worden zonder dat daarvoor een proces gevoerd wordt. De rechter zal de beslissing, gegeven door de Nederlandse rechter, dus moeten erkennen. Hier is een aantal uitzonderingen op. Een beslissing wordt niet erkend als:

- het in strijd is met de openbare orde van de lidstaat van tenuitvoerlegging⁵⁷. Een voorbeeld wat onder 'openbare orde' valt is het beginsel van fair trial. Dit kan inhouden dat het gedinginleidende stuk niet tijdig is betekend aan verweerder of de mogelijkheid voor verweerder om zich door een advocaat te laten bijstaan⁵⁸;
- het inleidende stuk niet tijdig en op de goede wijze aan verweerder (tegen wie verstek is verleend) is betekend of meegedeeld, tenzij de verweerder geen

⁴⁹ Art. 38 EEX-Vo.

⁵⁰ Art. 39 EEX-Vo.

⁵¹ Art. 40 lid 1 EEX-Vo.

⁵² Bron: art. 2 lid 2 Uitvoeringswet EEX-Vo.

⁵³ Art. 40 lid 3 juncto art. 53 EEX-Vo.

⁵⁴ Art. 54 EEX-Vo.

⁵⁵ Art. 55 lid 2 EEX-Vo.

⁵⁶ Art. 55 lid 1 EEX-Vo.

⁵⁷ Art. 34 lid 1 EEX-Vo.

⁵⁸ Zilinsky 2005, p. 94 en 95.

rechtsmiddel tegen de beslissing heeft ingesteld, terwijl hij daartoe wel in staat was. Het doel hiervan is dat de beslissing niet wordt erkend en ten uitvoer wordt gelegd als de verweerder zich niet heeft kunnen verdedigen⁵⁹. Deze bepaling geldt alleen als tegen de verweerder een verstekvonnis is gewezen in de lidstaat van herkomst. In de verordening wordt het begrip 'tijdig' niet uitgelegd. Er kan worden uitgegaan van de dag van betekening tot de eerstdienende dag;

- de beslissing onverenigbaar is met een gegeven beslissing in de aangezochte lidstaat. Ook het begrip 'onverenigbaar' is in de verordening niet uitgelegd. Uit jurisprudentie is gebleken dat als de gevolgen van twee beslissingen elkaar uitsluiten, er sprake is van onverenigbaarheid⁶⁰;
- de beslissing onverenigbaar is met een beslissing die vroeger in een land is gegeven dat over hetzelfde geschil gaat, tussen dezelfde partijen en op dezelfde oorzaak berust, mits deze laatste beslissing voldoet aan de voorwaarden voor erkenning in de aangezochte lidstaat;
- de artikelen over bevoegdheid in verzekeringszaken, door consumenten gesloten overeenkomsten en exclusieve bevoegdheid van de EEX-Vo worden geschonden. Deze bepaling is opgenomen om de 'zwakkere' partijen te beschermen (consumenten en verzekeringnemers);
- art. 72 EEX-Vo van toepassing is. Een lidstaat kan zich ten aanzien van een derde land verbinden om een beslissing gewezen in een derde land niet te erkennen, als de rechter van deze lidstaat zijn bevoegdheid op een exorbitante bevoegdheid heeft gebaseerd, hoewel de beslissing ingevolge de verordening erkend zou moeten worden⁶¹.

Op grond van art. 41 EEX-Vo is de toetsing van de erkenning van een vonnis door de rechter ambtshalve niet toegestaan. De wederpartij kan verzoeken dat de rechter het vonnis toetst aan de weigeringsgronden⁶². Als de wederpartij geen verzoek indient, kan het dus zijn dat een vonnis in strijd is met bijvoorbeeld de openbare orde. De wederpartij wordt in de procedure niet gehoord⁶³. Hij neemt dus pas kennis van de exequaturverlening indien deze aan hem wordt betekend. Als de wederpartij de rechter dus wil verzoeken de exequatur te toetsen aan de weigeringsgronden, zal hij hiervoor een rechtsmiddel moeten instellen. Dit rechtsmiddel wordt nader uitgewerkt onder het kopje 'rechtsmiddelen'.

Als een rechter een beslissing op een verzoek (beschikking) heeft genomen, wordt dit onmiddellijk aan de verzoeker bekendgemaakt⁶⁴. Aan de wederpartij wordt deze beschikking pas tegelijk betekend met het vonnis. Op deze manier blijft het verrassingseffect behouden. Het verrassingseffect houdt in dat de schuldenaar nog niet bekend is met het vonnis, waardoor de kans minder groot is dat hij zijn vermogen weg sluisst.

⁵⁹ Het recht als verweerder om zich te verdedigen vloeit voort uit art. 6 EVRM en art. 14 IVBPR.

⁶⁰ Arrest Hoffman/Krieg, Jur. 4 februari 1988, 145/86.

⁶¹ Bron: Zilinsky 2005, p. 120 en 121.

⁶² Art. 45 lid 1 EEX-Vo.

⁶³ Art. 41 EEX-Vo.

⁶⁴ Art. 42 lid 1 EEX-Vo.

6.2.2.3 Afwijzing en weigering verzoek

Een verzoek tot exequaturverlening mag alleen worden afgewezen als niet aan de formaliteiten wordt voldaan, namelijk: als geen afschrift van het vonnis of een certificaat is toegevoegd, tenzij de rechter heeft bepaald dat het certificaat niet hoeft worden toegevoegd⁶⁵.

Daarnaast kan een verzoek tot exequaturverlening op twee manieren geweigerd worden. Ten eerste, als niet aan het eerste artikel van de verordening wordt voldaan, het materiële toepassingsgebied (zie hoofdstuk 2). Ten tweede, als het vonnis in het land waar deze is gegeven niet uitvoerbaar is⁶⁶.

6.2.2.4 Rechtsmiddelen

Op grond van artikel 43 lid 1 EEX-Vo kan elke partij een rechtsmiddel instellen tegen de beslissing van uitvoerbaarheid (de exequatur). In bijlage III van de EEX-Vo staat bij welk gerecht een rechtsmiddel kan worden ingesteld. In Nederland betreft dit voor verweerder de arrondissementsrechtbank en voor verzoeker het gerechtshof. In België is dit voor verweerder de rechtbank van eerste aanleg en voor verzoeker het hof van beroep. Het rechtsmiddel wordt volgens de regels van de procedure op tegenspraak behandeld. De termijn voor het instellen van een rechtsmiddel is één maand na de betekening van de exequatur. Als de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd in een andere lidstaat woont dan waar de exequatur is afgegeven, dan is de termijn voor het instellen van een rechtsmiddel twee maanden⁶⁷.

Tegen de beslissing van het rechtsmiddel kan ook een rechtsmiddel worden ingesteld⁶⁸. In bijlage IV van de EEX-Vo zijn de rechtsmiddelen opgenomen. In Nederland en België betreft dit cassatie.

6.2.2.5 Gerechtelijke schikkingen en authentieke akten

Authentieke akten die uitvoerbaar zijn in een lidstaat worden net als vonnissen op verzoek in een andere lidstaat uitvoerbaar verklaard. Indien een rechtsmiddel wordt ingesteld kan het gerecht de exequatur alleen weigeren of intrekken als de tenuitvoerlegging van de authentieke akte kennelijk strijdig is met de openbare orde⁶⁹. Bij een authentieke akte geeft het gerecht op verzoek van elke belanghebbende een certificaat af dat is opgesteld volgens het modelformulier van bijlage VI EEX-Vo.

Gerechtelijke schikkingen die in een geding zijn opgesteld en uitvoerbaar zijn verklaard, zijn net als authentieke akten uitvoerbaar in de aangezochte lidstaat⁷⁰. Bij de gerechtelijke schikking geeft het gerecht op verzoek van elke belanghebbende een soortgelijk certificaat af als hiervoor bedoeld bij vonnissen.

⁶⁵ Art. 41 EEX-Vo.

⁶⁶ Art. 38 EEX-Vo.

⁶⁷ Art. 43 EEX-Vo. Dit kan voorkomen ingeval dat de schuldenaar bijvoorbeeld in België woont, maar in Frankrijk werkt. Om loonbeslag te leggen bij de werkgever in Frankrijk is dan een exequatur voor Frankrijk nodig.

⁶⁸ Art. 44 EEX-Vo.

⁶⁹ Art. 57 lid 1 EEX-Vo.

⁷⁰ Art. 58 EEX-Vo.

6.2.2.6 Kosten

De proceskosten in de exequaturprocedure bestaan uit twee fasen. De eerste fase is de dagvaardingsprocedure. De hoofdregel bij veroordeling in proceskosten is dat de verliezende partij in de kosten van de andere partij wordt veroordeeld⁷¹. In de praktijk vragen partijen in het algemeen elkaar te veroordelen in de kosten. Eiser vraagt dit in de dagvaarding en gedaagde kan dit bij conclusie doen. De rechter kan één partij in de kosten veroordelen, maar ook een gehele of gedeeltelijke compensatie van kosten toepassen. Kosten van ambtshandelingen door deurwaarders worden berekend aan de hand van besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders. Hierin staan vastgestelde tarieven⁷². De verliezende partij kan naast de proceskosten ook in de redelijke buitengerechtelijke kosten worden veroordeeld (incassokosten).

De tweede fase is het verzoek van de exequatur in een andere lidstaat. De proceskosten van de exequaturprocedure verschillen uiteraard per lidstaat.

In België worden allereerst de kosten van het rolrecht voor de aanleg van de procedure berekend en vervolgens de kosten van de deurwaarder (uitvoering vonnis, salariskosten deurwaarder en eventueel beslag).

Voorbeeld

Indien eiser in Nederland een vordering heeft op een schuldenaar uit België, kan de exequaturprocedure worden gevolgd. Stel dat de vordering € 3.450 bedraagt. De kosten van de procedure zullen dan als volgt zijn:

Dagvaardingsprocedure in Nederland:

▪ Griffierecht	€ 199,00
▪ Dagvaarding	€ 71,80
▪ Salaris gemachtigde	€ 175,00

Verzoek tot exequatur in België:

▪ Rolrecht aanleg procedure	€ 35,00
▪ Kosten gerechtsdeurwaarder:	
Aanzegging België	€ 200,00
Aanzegging Nederland	€ 200,00
▪ Salaris gerechtsdeurwaarder	€ 215,00

Totaal:	€ 1.095,80
---------	------------

⁷¹ Art. 237 Rv.

⁷² Art. 240 Rv.

6.3 De Europese executoriale titel

In deze paragraaf wordt de procedure beschreven voor een EET. Op deze procedure is met name de EET-Vo van toepassing⁷³. Een schuldeiser in Nederland kan een verzoek tot een EET indienen op grond van de EET-Vo. De internationale bevoegdheid van het gerecht is niet geregeld in de EET-Vo en wordt daarom bepaald door art. 6 en 6a Rv. In dit onderzoek zal alleen de procedure worden beschreven indien de Nederlandse rechter bevoegd is, aangezien de andere procedure wordt uitgevoerd door een bevoegde instantie in de betreffende lidstaat.

Allereerst zal de dagvaardingsprocedure (zoals in de vorige paragraaf omschreven) gevolgd moeten worden. Vervolgens kan bij het vonnis een EET worden afgegeven. Omdat de EET in alle lidstaten zonder vorm van proces ten uitvoer gelegd kan worden, heeft de wetgever voorwaarden opgesteld zodat men er zeker van is dat de EET in alle lidstaten op dezelfde wijze wordt afgegeven.

6.3.1 Voorwaarden voor waarmerking als Europese executoriale titel

De EET-Vo is van toepassing op onbetwiste geldvorderingen. Dus alleen als de schuldenaar de vordering heeft erkend of geen verweer voert. Om deze reden is een belangrijk punt in de EET-Vo de betekening en kennisgeving. Men wil er zeker van zijn dat de schuldenaar de vordering echt niet heeft willen betwisten.

Tijdens de dagvaardingsprocedure bekijkt de rechter of bij het vonnis een EET kan worden afgegeven. In de EET-Vo is hier een aantal voorwaarden voor opgesteld⁷⁴.

1. De eerste voorwaarde is dat de vordering opeisbaar moet zijn. Als dit niet het geval is moet er in ieder geval een datum bekend zijn wanneer de vordering opeisbaar wordt. Tevens moet het vonnis in de lidstaat waar deze wordt gegeven uitvoerbaar zijn.
2. De tweede voorwaarde is dat de beslissing niet in strijd is met de bevoegdheidsregels van de afdelingen 3 en 6 van hoofdstuk II van de EEX-Vo. Afdeling 3 gaat over de bevoegdheid in verzekeringszaken en afdeling 6 over de exclusieve bevoegdheid. In deze afdelingen staat dat in bepaalde zaken een rechter van een andere lidstaat bevoegd is.
3. De derde voorwaarde houdt in dat de betekening of kennisgeving van het gedinginleidende stuk (de dagvaarding) op één van de volgende manieren moet verlopen:
A. Als aan de schuldenaar wordt betekend:
 - persoonlijke betekening + handtekening van ontvangst;
 - persoonlijke betekening + handtekening deurwaarder;
 - per post + door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
 - elektronische weg (onder andere fax en e-mail) + door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
 - mondelinge mededeling tijdens een voorafgaande zitting over dezelfde vordering en in de desbetreffende notulen zijn vermeld.

⁷³ De EET-Vo is te vinden op <<http://europa.eu/scadplus/leg/nl/lvb/l33190.htm>>.

⁷⁴ Art. 6 EET-Vo.

B. Als niet aan de schuldenaar wordt betekend:

- aan een huisgenoot op het adres van de schuldenaar;
- als de schuldenaar een zelfstandige of een rechtspersoon is, in persoon aan een werknemer op het zakenadres van de schuldenaar;
- in de brievenbus van de schuldenaar;
- achterlaten bij postkantoor met een mededeling in de brievenbus dat het om een gerechtelijk stuk gaat;
- per post zonder ontvangstbevestiging als de schuldenaar in de lidstaat van oorsprong woont;
- elektronische weg met automatische aankomstbevestiging, als de schuldenaar vooraf met deze wijze heeft ingestemd.

Indien het adres van de schuldenaar niet met zekerheid bekend is, mag geen betekening plaatsvinden op een van de onder B genoemde manieren. Indien betekend wordt op één van de eerste vier manieren onder B, blijkt de betekening uit een document ondertekend door de deurwaarder met daarin de wijze en datum van betekening en indien aan een ander persoon is betekend dan de schuldenaar, de naam van de persoon en zijn relatie tot de schuldenaar. Betekening op alle genoemde manieren onder A en B mag ook aan een wettelijke vertegenwoordiger of gevolmachtigde van de schuldenaar. Voor de betekening van overige processtukken is het nationale recht en de Bet-Vo van toepassing.

Uit een toetsing van de betekeningwijzen van de EET-Vo aan het Nederlandse betekeningsrecht blijkt dat vier methoden uit het Nederlandse betekeningsrecht niet voldoen aan de EET-Vo⁷⁵. Het Nederlandse betekeningsrecht is op een aantal punten dus beperkter dan de EET-Vo. Bovendien staan in de EET-Vo ook methoden die de Nederlandse wetgeving niet kent.

Het verschil tussen de betekeningwijzen in het Nederlandse betekeningsrecht en in art. 13 en 14 EET-Vo is dat in het Nederlands recht een rangschikking bestaat. Art. 46 Rv bevat betekening aan degene voor wie bestemd is, dan wel aan zijn huisgenoot of andere persoon die zich op deze woonplaats bevindt. Vervolgens is art. 47 Rv van toepassing door het achterlaten van een afschrift in een gesloten envelop aan de woonplaats dan wel door toezending per post. In de EET-Vo zijn de toegestane wijzen gelijkgesteld. Deze zijn elkaars alternatieven. Dit omdat de verordening geen regeling van betekening bevat. De betekening zelf wordt door het nationale recht, inclusief de geldende internationale regeling, beheerst⁷⁶.

De schuldeiser zal dus, wil hij een verzoek indienen voor een EET, rekening moeten houden met de betekening. Indien een van de methoden wordt toegepast die niet wordt toegestaan door de EET-Vo, kan geen EET worden afgegeven. In bijlage 2 is een uitwerking van de toetsing van de betekeningwijzen per artikel te vinden.

4. De vierde voorwaarde houdt in dat de dagvaarding de volgende inhoudelijke gegevens moet bevatten:
 - naam en adres van de partijen;
 - het bedrag van de schuldvordering;

⁷⁵ Dit zijn de artikelen 46 Rv, 54 lid 1 Rv, 54 lid 2 tot en met 4 Rv en 55 lid 1 Rv.

⁷⁶ Zilinsky 2005, p. 161 en 162

- als rente over de vordering wordt gevorderd, de rentevoet en de termijn waarover rente wordt gevorderd, tenzij volgens het recht van de lidstaat van oorsprong de hoofdsom automatisch met wettelijke rente wordt vermeerderd;
 - de grondslag van de rechtsvordering;
 - de vormvereisten voor betwisting van de vordering. Waaronder: termijn voor schriftelijke betwisting of het tijdstip van de terechtzitting, naam en adres van de instantie waaraan het antwoord moet worden gezonden of waarvoor men ter terechtzitting moet verschijnen en of het verplicht is door een advocaat te laten vertegenwoordigen. Verder moet in de dagvaarding staan dat als de schuldenaar geen verweer voert of op de zitting verschijnt, mogelijk de vordering zal worden toegewezen en veroordeling in de proceskosten zal plaatsvinden. In Nederland houdt dit in dat als gedaagde niet verschijnt, verstek wordt verleend⁷⁷. Het gevolg hiervan is dat de rechter een vonnis zal geven in het voordeel van de schuldeiser.
5. De vijfde voorwaarde is de mogelijkheid van herstel van gebreken. Als de dagvaarding zoals in de vierde voorwaarde omschreven niet goed wordt opgesteld, kunnen de gebreken worden hersteld en kan alsnog de EET worden afgegeven. Voorwaarden hiervoor zijn, dat de betekening of kennisgeving op een goede wijze heeft plaatsgevonden en de schuldenaar de mogelijkheid heeft gehad een rechtsmiddel in te stellen en de schuldenaar dit niet heeft gedaan. Bij het vonnis moet de schuldenaar op de hoogte zijn gesteld van de voorschriften, waaronder de naam en het adres van de instantie waar het rechtsmiddel moet worden ingesteld en de termijn hiervoor. Als in de procedure de betekening of kennisgeving niet op de goede manier heeft plaatsgevonden, kunnen de gebreken alsnog worden hersteld. Voorwaarde hiervoor is dat door het gedrag van de schuldenaar tijdens de procedure duidelijk is geworden dat hij het stuk dat betekend moest worden, op tijd voor zijn verdediging persoonlijk heeft ontvangen.
6. De zesde voorwaarde voor de afgifte van een EET is van toepassing als de overeenkomst een consumentenkoop betreft (waarbij de schuldenaar de consument is). In dat geval is een vereiste dat het vonnis moet zijn gegeven in de lidstaat van de woonplaats van de schuldenaar. Deze bepaling is opgenomen in de verordening omdat anders buitenlandse leveranciers misbruik kunnen maken van het feit dat de schuldenaar in een andere lidstaat woont. Zij kunnen bijvoorbeeld ongevraagd materiaal naar een persoon (wonend in een ander lidstaat) sturen met een rekening. Als de leveranciers deze vordering in eigen land bij de rechter voorleggen, is de kans klein dat de schuldenaar verweer voert. Met deze bepaling kan voorkomen worden dat op deze manier de buitenlandse leverancier gemakkelijk een Europese executoriale titel kan verkrijgen⁷⁸.

De rechter toetst of aan deze zes voorwaarden is voldaan. Als dit niet het geval is, mag hij geen EET afgeven. Het is mogelijk dat slechts een gedeelte van het vonnis aan de vereisten voldoet voor een EET. In dat geval wordt dat gedeelte wat aan de vereisten voldoet, gewaarmerkt als EET⁷⁹.

⁷⁷ Art. 139 Rv.

⁷⁸ Bij van der Vlies Gerechtsdeurwaarders komen niet veel consumentenzaken voor.

⁷⁹ Art. 8 EET-Vo.

Als het gerecht een EET verstrekt, wordt deze afgegeven volgens een standaardformulier. Dit bewijs wordt afgegeven in dezelfde taal als de beslissing⁸⁰. Een voorbeeld van een afgegeven EET in Nederland en België (met vertaling in het Nederlands) is te vinden in bijlage 3.

6.3.2 Behandeling

Tijdens de dagvaardingsprocedure kan de schuldeiser op drie verschillende momenten een verzoek tot EET indienen.

- De eerste optie is tegelijk met de dagvaarding een verzoek tot EET indienen.
- De tweede optie is dat de schuldeiser in de loop van de procedure een verzoek tot EET–waarmerking indient. In dat geval moet het verzoek ingediend worden bij akte of conclusie⁸¹.
- De derde optie is nadat de rechter in de procedure een vonnis heeft gewezen, een verzoek in te dienen voor de EET. Bij deze optie blijft het verrassingseffect bij de tenuitvoerlegging behouden. Het verzoek moet door middel van een verzoekschrift bij de voorzieningenrechter worden ingediend. Indien het een vonnis van de kantonrechter betreft, is de kantonrechter bevoegd. Indien het een vonnis van een gerechtshof betreft, dan wordt het verzoek gedaan aan het gerechtshof. Bij het verzoekschrift moet een afschrift van de beslissing en het procesinleidend stuk daarvan (dagvaarding) worden ingediend⁸². Indien verzoeker dit nalaat, bestaat de gelegenheid tot aanvulling. Het verzoekschrift wordt ingediend door een deurwaarder of procureur. Bij de kantonrechter is bijstand van een deurwaarder of procureur niet vereist⁸³. In de praktijk is een verzoek tot EET–waarmerking mogelijk met een brief met daarin het verzoek.

De schuldenaar wordt tijdens de verzoekschriftprocedure over een verzoek tot waarmerking als EET niet opgeroepen⁸⁴. De rechter zal uiteindelijk een beslissing nemen over de vordering. Indien deze wordt toegewezen kan alleen dezelfde rechter het vonnis waarmerken met een EET. Bij sector kanton is de voorzieningenrechter bevoegd deze af te geven. Een afschrift van dit vonnis én de EET samen, wordt in de EETP een grosse genoemd⁸⁵.

6.3.3 Rechtsmiddelen

Partijen hebben de mogelijkheid een rechtsmiddel in te stellen tegen een vonnis, authentieke akte of rechterlijke schikking. Als de schuldenaar een rechtsmiddel instelt, betwist hij de vordering en kan in principe geen EET meer worden afgegeven. De schuldeiser zou dan de exequaturprocedure moeten volgen. Op deze manier kan de

⁸⁰ Art. 9 EET–Vo.

⁸¹ Bron: MvT II Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel, p. 8.

⁸² Met deze twee documenten heeft de rechter de mogelijkheid de voorwaarden van een EET–waarmerking te toetsen. Met de dagvaarding kan de rechter toetsen of bijvoorbeeld de betekening op een juiste wijze is verlopen.

⁸³ Bron: art. 2 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

⁸⁴ Bron: art. 2 lid 1 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

⁸⁵ Bron: art. 9 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

procedure eindeloos worden uitgesteld. Om dit te voorkomen is de bepaling in art. 3 lid 2 EET-Vo opgenomen. Deze bepaling houdt in dat als een EET is afgegeven en de schuldenaar betwist de vordering, dat de verordening dan van toepassing blijft. Als de rechter in de procedure op het rechtsmiddel het EET-gewaarmerkte vonnis vernietigt, vervalt automatisch de EET. De rechter kan het vonnis ook wijzigen. Op grond van artikel 6 lid 3 en art. 12 lid 2 EET-Vo kan een beslissing in de procedure op het rechtsmiddel met een EET worden gewaarmerkt. Op verzoek wordt een vervangend bewijs afgegeven als de uitspraak op het ingestelde rechtsmiddel uitvoerbaar is.

In beginsel is tegen een verzoek tot EET-waarmerking geen rechtsmiddel mogelijk. Wel heeft de schuldenaar de mogelijkheid een verzoek in te dienen de titel in te trekken als een EET onterecht is afgegeven. Een voorbeeld van een onterechte afgegeven EET is als de schuldenaar een consument is en de procedure in strijd is met de verordening (de zesde voorwaarde). De beslissing blijft dan wél geldig alleen de EET wordt dan ingetrokken. De schuldeiser heeft dan geen bevoegdheid meer tot tenuitvoerlegging en zal de executieprocedure moeten volgen.

Daarnaast heeft de schuldenaar de mogelijkheid tot rectificatie. Als door een materiële fout de beslissing en de EET niet overeenkomen, kunnen partijen verzoeken de EET te rectificeren. Een voorbeeld van een materiële fout is, als in de EET een ander bedrag staat dan in de beslissing. Artikel 31 Rv lijkt sterk op deze bepaling uit de verordening. Op grond van dit artikel kan het verzoek tot rectificatie door een van de partijen worden ingediend. De rechter kan ook ambtshalve zijn fouten in zijn uitspraak herstellen. Verder staat in artikel 31 Rv dat beiden partijen altijd worden gehoord. Het verschil met de EET-Vo betreft het horen van partijen. In de EET-Vo staat dat als de schuldeiser een verzoek indient het niet nodig is de schuldenaar te horen en als de schuldenaar de rectificatie verzoekt worden de schuldeiser én schuldenaar gehoord⁸⁶.

Voor de aanvraag van een rectificatie of intrekking is een standaardformulier opgesteld. De mogelijkheden van rectificatie en intrekking zijn opgenomen in de verordening voor een betere bescherming van de schuldenaar.

6.3.4 Heroverweging

Een schuldenaar heeft het recht op heroverweging van de beslissing als het inleidende processtuk (dagvaarding) niet in persoon is betekend en de schuldenaar niet op tijd of zich op de goede manier heeft kunnen verdedigen tegen de vordering. Voorwaarde hiervoor is dat dit buiten de schuld van de schuldenaar is⁸⁷. Een voorbeeld hiervan is als de betekening per post is gebeurd en deze niet bij de schuldenaar aankomt. Een schuldenaar heeft ook recht op heroverweging als hij zich niet heeft kunnen verdedigen wegens overmacht of buitengewone omstandigheden. Een voorbeeld hiervan is als na de betekening de schuldenaar in het ziekenhuis terecht komt en niet op de zitting kan verschijnen. De schuldenaar zal wel altijd onverwijld moeten handelen. De Nederlandse wetgeving kent deze bepaling niet, maar wel verzet. Aangezien deze bepaling als minimumnorm geldt voor een EET, moesten de regels aangepast worden. Anders kan een Nederlandse rechter geen EET afgeven. Om niet de hele regeling van verzet in het Burgerlijk wetboek te hoeven

⁸⁶ Bron: art. 4 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

⁸⁷ Art. 19 EET-Vo.

aanpassen, is besloten de aanpassingen alleen voor onbetwiste vorderingen zoals in de verordening omschreven te laten gelden. De aanpassingen houden onder andere in dat heroverweging bij verzetexploot wordt verzocht⁸⁸. Heroverweging van beschikkingen moeten bij verzoekschrift worden ingediend. Als termijn voor het instellen geldt vier weken nadat het vonnis aan de schuldenaar bekend is geworden en voor de gevallen van ontijdige betekening. Bij overmacht of buitengewone omstandigheden geldt een termijn van vier weken nadat de omstandigheden zijn opgehouden.⁸⁹

6.3.5 Tenuitvoerleggingsprocedure

Als een schuldeiser een vonnis heeft met een EET, heeft hij de mogelijkheid de vordering ten uitvoer te leggen. Op grond van art. 5 EET-Vo wordt een EET-gewaarmerkt vonnis in de andere lidstaten erkend en kan deze ten uitvoer worden gelegd zonder dat een exequatur nodig is. In de lidstaat van tenuitvoerlegging bestaat niet de mogelijkheid de erkenning te betwisten. De tenuitvoerlegging vindt plaats in het land waar de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats heeft en wordt uitgevoerd door een deurwaarder (of een andere bevoegde tenuitvoerleggingsautoriteit) van de betreffende lidstaat. Het recht van de lidstaat waar de tenuitvoerlegging plaatsvindt is van toepassing op de tenuitvoerlegging. De EET-Vo heeft hier wel een aantal bepalingen aan toegevoegd. Op grond van art. 20 lid 2 zal de schuldeiser die de buitenlandse deurwaarder benaderd een aantal stukken moeten verstrekken voor de tenuitvoerlegging. Ten eerste dient de schuldeiser een afschrift van het vonnis en een afschrift van de EET af te geven (grosse). Ten tweede, als dit nodig is, een transcriptie of vertaling van het bewijs van waarmerking voor de schuldenaar. De vertaling moet in de officiële taal van de lidstaat worden afgegeven. Als er meerdere officiële talen in een lidstaat bestaan, in één van de officiële talen van de plaats waar de tenuitvoerlegging zal plaatsvinden. Iedere lidstaat kan aangeven welke officiële taal of talen hij aanvaardt. Nederland heeft aangegeven het afschrift van het vonnis in de talen Nederlands of in een taal die de schuldenaar begrijpt te accepteren en het afschrift van de EET in de talen Nederlands en Engels⁹⁰. De vertaling wordt door een bevoegd persoon (onder andere beëdigde vertaler) gewaarmerkt als officiële vertaling. De verordening zegt niets over een vertaling van de beslissing, maar op grond van artikel 8 van de Bet-Vo heeft de schuldenaar het recht op een vertaling.

In de dagvaardingsprocedure zagen we al dat een zekerheidsstelling gevraagd kan worden aan de schuldeiser met betrekking tot de tenuitvoerlegging. In de EETP is een zekerheidsstelling ook mogelijk. Dit is echter niet mogelijk op grond van het feit dat de schuldeiser zijn woon- of verblijfplaats in een andere lidstaat van de tenuitvoerlegging of een derde land heeft⁹¹.

⁸⁸ Art. 146 Rv.

⁸⁹ Bron: MvT II Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel, p. 10.

⁹⁰ Bron: art. 10 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

⁹¹ Art. 20 lid 3 EET-Vo.

6.3.6 Weigering tenuitvoerlegging

De schuldenaar kan in de lidstaat waar de tenuitvoerlegging zal plaatsvinden, verzoeken om de tenuitvoerlegging te weigeren⁹². Dit kan hij doen als het vonnis met een EET onverenigbaar is met een eerder vonnis die is gegeven in een van de lidstaten of een derde land. Hiervoor gelden drie voorwaarden:

1. het eerder gegeven vonnis moet tussen dezelfde partijen zijn geweest, in een geschil over hetzelfde onderwerp en met dezelfde oorzaak; en
2. dat het eerder gegeven vonnis in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven of in ieder geval aan de voorwaarden voldoet die voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging gelden; en
3. de onverenigbaarheid in de procedure in de lidstaat van oorsprong (waar de EET is afgegeven) niet als verweer is aangevoerd en dit ook niet als verweer mogelijk was.

6.3.7 Opschorting en beperking

Een schuldenaar kan verzoeken de tenuitvoerlegging op te schorten of te beperken⁹³. Hiervoor dient de schuldenaar tegen een met EET-gewaarmerkt vonnis een rechtsmiddel in te stellen (met daarbij een verzoek om heroverweging) of om een rectificatie of intrekking verzoeken. In dat geval kan het bevoegde gerecht of instantie in de lidstaat van tenuitvoerlegging:

- de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken; of
- een zekerheidsstelling bepalen; of
- in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.

Een verzoek tot weigering, opschorting of beperking van de tenuitvoerlegging wordt in Nederland op grond van artikel 438 Rv bij dagvaarding in kort geding aanhangig gemaakt. Als een tenuitvoerlegging al is begonnen en er wordt een rectificatie of een vervangende EET afgegeven, dan kan de tenuitvoerlegging alleen worden voortgezet op basis van de wijzigingen of de vervangende EET⁹⁴. Deze bepaling sluit aan op artikel 31 lid 3 Rv waarin dezelfde regeling staat.

Naast de EET worden op basis van de EET-Vo nog andere certificaten afgegeven. Indien de uitvoerbaarheid van een beslissing is opgeschort, beperkt of is verlopen kan op verzoek een bewijs (certificaat) worden afgegeven waarin staat dat de beslissing niet of beperkt uitvoerbaar is. Het gerecht dat de beslissing heeft gegeven, zal ook dit bewijs afgeven (zie bijlage IV EEX-Vo). Hierop is tevens de procedure van een verzoek tot waarmaking als EET van toepassing.

⁹² Art. 21 EET-Vo.

⁹³ Art. 23 EET-Vo.

⁹⁴ Bron: art. 11 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

6.3.8 Gerechtelijke schikkingen en authentieke akten

Naast het geven van vonnissen kan een gerecht ook een schikking treffen of goed keuren. Als de gerechtelijke schikking een executoriale titel heeft, kan de rechter deze waarmerken met een EET⁹⁵. Het gaat dan wel om gerechtelijke schikkingen waarbij de schuldenaar de vordering heeft erkend. Voor de afgifte van de EET wordt een standaardformulier gebruikt.

Een authentieke akte kan ook als EET gewaarmerkt worden⁹⁶ maar een notaris is hiertoe niet bevoegd. Dit komt doordat de rechter bevoegd is een EET in te trekken (op een eigen gewezen vonnis), de partijen gehoord dienen te worden en hoger beroep en cassatie mogelijk moet zijn. Deze bepalingen komen voort uit de nationale wetgeving en kunnen niet worden toegepast als de notaris de EET afgeeft.⁹⁷ Ook voor de afgifte van deze EET wordt een standaardformulier gebruikt. De voorzieningenrechter van de rechtbank van de plaats van vestiging van de notaris die de authentieke akte heeft verleden is bevoegd de authentieke akte te waarmerken⁹⁸.

Net als beslissingen kunnen gerechtelijke schikkingen en authentieke akten met een EET in de andere lidstaten ten uitvoer worden gelegd zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid van de andere lidstaten vereist is. Er bestaat geen mogelijkheid de uitvoerbaarheid te betwisten⁹⁹.

6.3.9 Kosten

De kosten van een EETP zijn niet hoger dan bij een gewone dagvaardingsprocedure. De waarmerking als EET brengt geen extra kosten met zich mee.

Voorbeeld

Indien eiser in Nederland een vordering heeft op een schuldenaar uit België, kan de EETP worden gevolgd. Stel dat de vordering € 3.450 bedraagt. De kosten van de procedure zullen dan als volgt zijn:

Dagvaardingsprocedure in Nederland:

▪ Griffierecht	€ 199,00
▪ Dagvaarding	€ 71,80
▪ Salaris gemachtigde	€ 175,00
▪ EET	€ 0,00

	€ 445,80

⁹⁵ Art. 24 EET-Vo.

⁹⁶ Art. 25 EET-Vo.

⁹⁷ Bron: Zilinsky 2005.

⁹⁸ Bron: art. 7 Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.

⁹⁹ Art. 24 lid 2 en art. 25 lid 2 EET-Vo.

6.3.10 Evaluatie

De EET-Vo strekt ertoe dat schuldeisers hun onbetwiste geldvorderingen snel en eenvoudig in een andere lidstaat ten uitvoer kunnen leggen. Deze verordening is een alternatief naast de exequaturprocedure. Vóór de invoering van de EET-Vo had de minister in de memorie van toelichting bij de uitvoeringswet een inschatting gemaakt van de voordelen voor het bedrijfsleven. In 2002 werden 191.000 verstekvonnissen in incassozaken uitgesproken. Bij de Nederlandse bedrijven wordt ongeveer 0,75% van de vorderingen in een andere lidstaat geïnd. Volgens de minister zouden naar verwachting dus per jaar 1432 keer een EET kunnen worden aangevraagd in plaats van een exequatur¹⁰⁰. In de praktijk is hier (bij de rechtbank 's-Hertogenbosch) echter niet veel van terechtgekomen. De EET-Vo wordt zelden tot nooit aangevraagd bij de rechter¹⁰¹.

Na een beschrijving van de huidige procedures met betrekking tot grensoverschrijdende vorderingen binnen de Europese Unie zijn we nu toegekomen aan de EBBP.

¹⁰⁰ Bron: Krans 2005.

¹⁰¹ Na telefonisch contact met hoofd administratie van Rechtbank 's-Hertogenbosch is gebleken dat de EET zelden wordt afgegeven. Na zijn weten is in de afgelopen drie jaar bij Rechtbank 's-Hertogenbosch zelden een EET afgegeven.

7. DE EUROPESE BETALINGSBEVELPROCEDURE

7.1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal de EBBP worden toegelicht. Zoals in hoofdstuk 5 besproken, is hier de EBB-Vo voor opgesteld (zie bijlage 4). De EBBP is, net als de EETP, alleen van toepassing op onbetwiste vorderingen. Tevens is de EBBP een keuzemogelijkheid náást de huidige procedures. Een schuldeiser kan dus ook de nationale procedure volgen.

Een voordeel van de EBBP is dat er automatisch een Europese Executoriale titel wordt afgegeven, in tegenstelling tot de exequaturprocedure en de EETP (waar de beslissing gewaarmerkt moet worden). Daarnaast wordt de procedure van onbetwiste vorderingen vereenvoudigd en versneld. Kenmerkend voor de EBBP is dat deze van toepassing is op elke geldvordering, ongeacht de hoogte ervan.

Ter verduidelijking is de gehele EBBP in een schema opgesteld en dit is te vinden in bijlage 5.

7.2 Verzoek tot Europees betalingsbevel

Een verzoek om een EBB wordt ingediend per post of, indien mogelijk, per e-mail of fax¹⁰². Voor dit verzoek is standaardformulier A opgesteld (zie bijlage 6). Het verzoek moet de volgende informatie bevatten: gegevens van de partijen, het bedrag van de schuldvordering, de rentevoet en renteperiode, de grondslag van de vordering, een beschrijving van het bewijs, de gronden voor de rechterlijke bevoegdheid en dat het een grensoverschrijdende vordering betreft. Verder moet bij het verzoek verklaard worden dat verstrekte inlichtingen naar waarheid zijn ingevuld en erkend worden dat een opzettelijk afgegeven valse verklaring aanleiding kan geven tot sancties volgens het recht van de lidstaat van oorsprong. In een bijlage kan aangegeven worden dat bezwaar wordt gemaakt tegen de overgang naar een gewone procedure als de verweerder de vordering betwist¹⁰³. De betalingsbevelprocedure gaat namelijk over in een nationale procedure als er verzet wordt aangetekend¹⁰⁴. Een reden om hier bezwaar tegen te maken kan zijn, dat de kosten hoger zijn in vergelijking met de vordering. Het kenbaar maken van bezwaar kan overigens ook later in de procedure, maar wel vóórdat het betalingsbevel is afgegeven.

Wat het bewijs betreft hoeft de eiser alleen het soort aan te geven (schriftelijk, getuigen, deskundigen, inspectie of overige), een korte beschrijving daarvan en de datum. Bij de onderhandelingen van het voorstel van de EBB-Vo is het bewijs een belangrijk punt geweest. Een aantal lidstaten was vóór het indienen van bewijs en een aantal tegen. Om hoge vertaalkosten te besparen is uiteindelijk een middenweg gekozen en is alleen een vermelding van het bewijs voldoende.

¹⁰² Art. 7 EBB-Vo.

¹⁰³ Kramer 2007a, p. 41.

¹⁰⁴ Art. 17 EBB-Vo.

Het verzoek dient door eiser (of diens vertegenwoordiger) ondertekend te zijn. Een verzoek kan ook elektronisch worden ingediend¹⁰⁵. Indien verzoeker hier gebruik van maakt, is art. 2 lid 2 van de Richtlijn elektronische handtekeningen van toepassing.

De bevoegdheidsregeling van het gerecht is opgenomen in art. 6 EBB-Vo en wordt bepaald op grond van de EEX-Vo. Voor de relatieve bevoegdheid is als uitgangspunt gekozen voor het gerecht van verweerder. Indien het een consumentenzaak betreft is art. 6 lid 2 EBB-Vo van toepassing en is het gerecht van de woonplaats van verweerder bevoegd. Deze bepaling is ook in de EET-Vo opgenomen¹⁰⁶.

De absolute bevoegdheid is geregeld in art. 29 lid 1 EBB-Vo. Uiterlijk 12 juni 2008 dienen de lidstaten aan de Commissie te laten weten welke gerechten bevoegd zijn het EBB uit te vaardigen. Tevens dienen ze aan te geven welke gerechten bevoegd zijn de heroverweging te behandelen. Dit mogen meerdere gerechten zijn maar ook één gerecht. In de preambule van de EBB-Vo¹⁰⁷ staat dat het niet verplicht is een rechter aan te wijzen, het mag dus ook een gerechtelijk ambtenaar zijn.

7.3 Taalvereisten

In de EBB-Vo is weinig geregeld over de taalvereisten, hetgeen onduidelijkheid schept. De lidstaten zijn alleen verplicht aan te geven in welke taal de vertaling van het EBB moet geschieden¹⁰⁸. Zij hoeven niet aan te geven in welke taal het verzoekformulier ingevuld dient te worden. Wél staat op het verzoekformulier aangegeven dat het invullen van het formulier in de taal of één van de talen moet die aanvaard wordt/worden door het gerecht. Verder is op het standaardformulier voor verweer niet aangegeven in welke taal het dient te worden ingevuld. Dit is dus onduidelijk geregeld in de EBB-Vo.

Voor de taalvereisten met betrekking tot betekening is de Bet-Vo van toepassing. De stukken dienen in een officiële taal van de lidstaat te zijn waar de betekening plaatsvindt, of in een taal die de persoon begrijpt. Als hier geen sprake van is mag het stuk geweigerd worden¹⁰⁹.

7.4 Behandeling

Het gerecht onderzoekt zo spoedig mogelijk of het verzoek voldoet aan de vereisten van art. 2, 3, 4, 6 en 7 EBB-Vo en of de vordering gegrond lijkt¹¹⁰. Art. 2 geeft aan dat het verzoek binnen het materiele toepassingsgebied moet vallen (zie hoofdstuk 2). Art. 3 vereist dat het een grensoverschrijdende zaak inhoud en art. 4 bepaalt dat het om een liquide, opeisbare vordering voor een specifiek bedrag gaat. Art. 6 gaat over de rechterlijke bevoegdheid en indien het een consumentenzaak betreft, dat dan de regels van de EEX-Vo met betrekking tot consumentenzaken van toepassing zijn. Tot slot staan in art. 7 de formele vereisten omschreven. Dit zijn de vereisten hiervoor in paragraaf 7.2 omschreven bij een verzoek tot EBB.

¹⁰⁵ Art. 8 EBB-Vo.

¹⁰⁶ Art. 6 lid 1 EET-Vo.

¹⁰⁷ Nummer 16.

¹⁰⁸ Art. 29 lid 1 sub d EBB-Vo.

¹⁰⁹ Art. 8 Bet-Vo.

¹¹⁰ Art. 8 EBB-Vo.

Als een verzoek niet aan de vereisten van art. 7 EBB-Vo voldoet, dan mag de eiser het verzoek aanvullen of corrigeren¹¹¹. Hiervoor is standaardformulier B opgesteld (zie bijlage 7). Deze bepaling geldt niet als de vordering kennelijk ongegrond of het verzoek niet ontvankelijk is. Als het verzoek voor een gedeelte aan de vereisten van art. 8 EBB-Vo voldoet, doet het gerecht een voorstel van een bedrag. Eiser kan dit aanvaarden of weigeren. Als eiser dit aanvaardt, dan geeft het gerecht een EBB af. Als eiser niet reageert of weigert, dan wordt het verzoek in het geheel afgewezen. Standaardformulier C is opgesteld voor een voorstel aan de eiser om een verzoek te wijzigen (zie bijlage 8).

In de verordening staat niet duidelijk omschreven in hoeverre de gegrondheid van de vordering onderzocht moet worden. Aan de ene kant moet het verzoek de grondslag van de vordering en een beschrijving van het bewijs bevatten. Aan de andere kant wordt het EBB alleen afgegeven op basis van informatie van de eiser en niet van verweerder. Daarnaast kan de gegrondheid door een computer worden getoetst en zonder tussenkomst van een rechter. Op deze manier wordt de vordering alleen formeel getoetst. De bedoeling van de Europese wetgever is dus een formele toetsing waardoor een snelle afhandeling mogelijk is.

7.5 Afwijzing verzoek

Het gerecht wijst om vier redenen een verzoek tot EBB af. Deze zijn geregeld in art. 11 EBB-Vo en luiden als volgt:

1. als niet aan de vereisten in art. 2, 3, 4, 6 en 7 is voldaan;
2. als de vordering kennelijk ongegrond is;
3. als de eiser niet of niet tijdig reageert op een verzoek tot aanvulling of correctie;
4. als de eiser niet of niet tijdig reageert op een voorstel van het gerecht tot wijziging van het verzoek.

Eiser wordt op de hoogte gebracht van een afwijzing van zijn verzoek door middel van standaardformulier D en kan tegen de afwijzing geen rechtsmiddel instellen (zie bijlage 9). Wel heeft hij de mogelijkheid opnieuw een verzoek in te dienen of een nationale procedure te starten. De verordening laat ook de mogelijkheid open voor een herziening in een nationale procedure.

7.6 Uitvaardiging van een Europees betalingsbevel

Als aan de vereisten van art. 8 EBB-Vo is voldaan, geeft het gerecht het EBB aan eiser uit¹¹². Hiervoor is standaardformulier E opgesteld (zie bijlage 10). Het gerecht moet dit zo spoedig mogelijk uitgeven en zal dit binnen 30 dagen na het indienen van het verzoek moeten doen.

In het betalingsbevel staat dat verweerder het bedrag moet betalen aan eiser of dat hij binnen 30 dagen na betekening verweer kan voeren. Verder staat in het betalingsbevel dat het bevel is afgegeven op basis van informatie van eiser en dat dit niet uitgebreid is onderzocht door het gerecht. Ook staat erin dat het bevel uitvoerbaar wordt als hij geen verweer voert. Als laatste staat vermeld dat de betalingsbevelprocedure overgaat in een gewone civiele procedure, als verweer wordt gevoerd. Dit laatste vervalt dus als eiser bij zijn verzoek heeft aangegeven dat in dat geval de procedure stop gezet wordt.

¹¹¹ Art. 9 EBB-Vo.

¹¹² Art. 12 EBB-Vo.

7.7 Betekening of kennisgeving

Het gerecht is verantwoordelijk voor de betekening of kennisgeving van het betalingsbevel aan de verweerder. Dit gebeurt op grond van het nationale recht maar moet wel voldoen aan de voorschriften van art. 13 tot en met 15 EBB-Vo. De voorschriften in deze artikelen zijn dezelfde als hiervoor omschreven in de EETP¹¹³. Bij de EETP zijn deze voorschriften een vereiste voor de afgifte van een EET, maar in de EBBP gelden zij voor een geldige betekening van het betalingsbevel.

In het wetsvoorstel van de uitvoeringswet van de EBB-Vo staat dat het gerecht de betekening mag uitvoeren via aangetekende post met een handtekening retour¹¹⁴. Dit houdt dus in dat het gerecht de betekening van het EBB zelf mag uitvoeren en de deurwaarder niet hoeft te worden ingezet. Uitzondering hierop is ingeval van consumentenzaken. Nu rijst de vraag wat de uitvoeringswet vertelt indien verweerder geen handtekening retour zendt. Heeft het gerecht dan de mogelijkheid het EBB via de post te versturen of wordt de deurwaarder dan wél ingezet? Dit antwoord is waarschijnlijk in de uitvoeringswet te vinden maar deze was nog niet beschikbaar ten tijde van dit onderzoek¹¹⁵.

7.8 Verweer (verzet)

Verweerder kan tegen een EBB verweer voeren. Hij zal dan binnen 30 dagen na de betekening of kennisgeving verzet moeten aantekenen. Hiervoor is standaardformulier F opgesteld (zie bijlage 11). Dit wordt tegelijk met het betalingsbevel aan verweerder overhandigd. Net als bij het verzoek kan ook dit formulier niet alleen schriftelijk maar ook elektronisch of op een andere wijze worden ingediend die in de lidstaat wordt erkend. Verweer wordt gevoerd bij het gerecht dat het bevel heeft uitgegeven. De verweerder hoeft niet per se aan te geven waarom hij verweer voert, alleen een vermelding dát hij verweer voert is voldoende.

Zoals eerder beschreven, gaat de betalingsbevelprocedure over in een nationale procedure als er verzet wordt aangetekend. Verweerder hoeft dus alleen het verzetformulier in te vullen en op te sturen om te voorkomen dat het betalingsbevel uitvoerbaar wordt. Door verweer te voeren zal de vordering alsnog materieelrechtelijk worden onderzocht. Een van de consequenties van deze procedure is dat het procesinitiatief wordt omgekeerd. Niet bij de schuldeiser maar bij degene tegen wie het betalingsbevel is gericht, ligt het initiatief om een procedure op tegenspraak in gang te zetten¹¹⁶.

7.9 Heroverweging

Een EBB wordt uitvoerbaar verklaard als geen verweer wordt gevoerd. Als een betalingsbevel uitvoerbaar is verklaard kan verweerder in enkele gevallen om heroverweging verzoeken¹¹⁷. Met een positieve beslissing wordt het betalingsbevel nietig

¹¹³ Art. 13 tot en met 15 EET-Vo.

¹¹⁴ Art. 13 sub c EBB-Vo.

¹¹⁵ Alleen de regeling omtrent de betekening is bekend uit de uitvoeringswet, maar deze wet was op het moment van afsluiting van dit onderzoek nog niet definitief vastgesteld.

¹¹⁶ Van het Kaar 2005.

¹¹⁷ Art. 20 EBB-Vo.

verklaard. Dit buitengewone rechtsmiddel lijkt sterk op de heroverweging in de EET-Vo. Ook bij de EBB-Vo kan verweerder om heroverweging verzoeken als het betalingsbevel niet in persoon is betekend en de schuldenaar niet op tijd of zich op de goede manier heeft kunnen verdedigen tegen de vordering. Voorwaarde ook hier is dat dit buiten de schuld van de schuldenaar is. Verder heeft een schuldenaar ook weer recht op heroverweging als hij zich niet heeft kunnen verdedigen wegens overmacht of buitengewone omstandigheden. In art. 20 lid 2 EBB-Vo zijn hier nog twee redenen voor heroverweging aan toegevoegd ten opzichte van EET-Vo. Tevens kan heroverweging verzocht worden indien het EBB kennelijk ten onrechte is toegekend. Hierbij wordt gelet op de voorschriften van de EBB-Vo. Of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden. In de EET-Vo is dit ook geregeld maar valt dit onder de rectificatie. De betekenis hiervan in de EBB-Vo is niet duidelijk en zal uit de praktijk en eventuele jurisprudentie moeten blijken. Verweerder heeft met heroverweging overigens niet de mogelijkheid opnieuw verweer te voeren tegen de vordering. Tijdens de heroverwegingsprocedure mag de gegrondheid van de vordering niet verder worden getoetst dan de gronden die voortvloeien uit de door de verweerder aangevoerde uitzonderlijke omstandigheden¹¹⁸.

7.10 Tenuitvoerlegging

Een EBB wordt door het gerecht onverwijld uitvoerbaar verklaard als verweerder geen verweerschrift indient¹¹⁹. Hiervoor is standaardformulier G opgesteld (zie bijlage 12). De procedure van erkenning en tenuitvoerlegging lijkt weer sterk op de EET-Vo. Het vereiste van een exequatur is afgeschaft¹²⁰. Dit houdt, net als bij de EET-Vo, in dat een beslissing die uitvoerbaar is verklaard, in de overige lidstaten wordt erkend en ten uitvoer gelegd kan worden zonder dat een uitvoerbaarverklaring nodig is. Tevens mag er geen verzet worden aangetekend tegen de erkenning. Het EBB krijgt dus automatisch een Europese executorialle titel.

Net als bij de EETP wordt in de EBBP de tenuitvoerlegging geregeld door het nationale recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging¹²¹. Voor de tenuitvoerlegging zal de schuldeiser dezelfde twee stukken moeten verstrekken als in de EET-Vo. Ten eerste zal een afschrift van het uitvoerbare EBB moeten worden verstrekt. Ten tweede, indien nodig, een vertaling van het afschrift in de officiële taal van de lidstaat van tenuitvoerlegging. Ook in de EBBP mag geen zekerheidsstelling van eiser worden gevraagd op grond van het feit dat hij een woon- of verblijfplaats in het buitenland heeft.

7.11 Weigering van tenuitvoerlegging

Verweerder kan verzoeken de tenuitvoerlegging te weigeren. Hier zijn twee gronden voor opgesteld¹²². Ten eerste als het EBB onverenigbaar is met een in een lidstaat of in een derde land gegeven eerder vonnis of eerder bevel (net als in de EET-Vo). Hiervoor gelden drie voorwaarden:

¹¹⁸ Preambule nummer 25 EBB-Vo.

¹¹⁹ Art. 18 lid 1 EBB-Vo.

¹²⁰ Art. 19 EBB-Vo.

¹²¹ Art. 21 EBB-Vo.

¹²² Art. 22 EBB-Vo.

1. het eerder gegeven vonnis moet tussen dezelfde partijen zijn geweest, in een geschil over hetzelfde onderwerp en met dezelfde oorzaak; en
2. dat het eerder gegeven vonnis in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven of in ieder geval aan de voorwaarden voldoet die voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging gelden; en
3. de onverenigbaarheid in de procedure in de lidstaat van oorsprong (waar het EBB is afgegeven) niet als verweer is aangevoerd en dit ook niet als verweer mogelijk was.

De EBB-Vo heeft hier nog een tweede grond aan toegevoegd namelijk, dat als verweerder het verschuldigde bedrag uit het betalingsbevel heeft voldaan aan eiser.

7.12 Kosten

De kosten van een EBBP zijn nog niet bekend. Wel is bekend dat de kosten van de EBBP en de nationale procedure die volgt indien verweer wordt gevoerd, niet hoger mogen zijn dan de kosten van een gewone civiele procedure¹²³.

7.13 Evaluatie

In de literatuur is veel kritiek op een splitsing van de EET-Vo en de EBB-Vo in twee verordeningen. Namelijk dat de procedure voorafgaand aan de EET lang duurt en ingewikkeld is. Oorspronkelijk was het idee de EBB vooraf te laten gaan aan de EET, maar uiteindelijk is gekozen voor een snelle invoering van de EET. De afstemming tussen beide verordeningen is daarbij op de koop toe genomen.

Verder zal in de praktijk moeten blijken of de EBBP een succes wordt. De procedure lijkt sterk op de Duitse 'Mahnverfahren' en het Franse 'Injonction de Payer'. Deze nationale procedures zijn in eigen land een succes. Wellicht dat de EBBP dus kan aanslaan. Een goede publieksvoorlichting is voor een succesvolle invoering van de EBBP van groot belang¹²⁴.

De EBBP wijkt op verschillende punten af van de huidige procedures. In het volgende hoofdstuk zullen deze verschillen tussen de procedures aan bod komen.

¹²³ Art. 25 EBB-Vo.

¹²⁴ Kramer 2007, p. 54.

8. VERGELIJKING TUSSEN DE PROCEDURES

8.1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal een vergelijking tussen de EBBP en de huidige procedures worden gepresenteerd. Hierin zullen de verschillen en overeenkomsten aan bod komen. Afsluitend volgt een schematisch overzicht van de vergelijking tussen de drie procedures.

8.2 Vergelijking

8.2.1 Verschillen

De EBBP wijkt op verschillende punten sterk af van de huidige procedures. Een eerste belangrijk verschil is dat met de EBB-Vo voor het eerst een eenvormige procedure is geïntroduceerd in het Europees procesrecht. De EEX- en EET-Vo geven wel voorwaarden voor een procedure, maar toch blijft het nationale recht van toepassing. De EET-Vo is een eerste stap geweest in de richting van een vereenvoudigde tenuitvoerlegging van rechtelijke beslissingen in de Europese Unie, maar met de EBB-Vo is een geheel nieuwe procedure opgezet waarmee een uniforme behandeling van grensoverschrijdende vorderingen is gerealiseerd.

Het verzoek en de behandeling in de EBBP hebben een geheel nieuw jasje gekregen ten opzichte van de huidige procedures. Met de mogelijkheid een verzoek tot een betalingsbevel door een gerechtelijke ambtenaar of zelfs elektronisch te behandelen heeft de procedure een andere wending gekregen. Voor het eerst is een betalingsbevelprocedure opgesteld waarin helemaal geen tussenkomst van een rechter is vereist. Er is alleen sprake van een formele toetsing. Dit is een duidelijke verandering. Bij de andere procedures wordt de vordering uitgebreider getoetst.

Net als bij de EETP is de EBBP alleen van toepassing op onbetwiste vorderingen. Indien dus sprake is van een betwisting door gedaagde in de EBBP, zal de exequaturprocedure gevolgd moeten worden. Een duidelijk verschil is dat het EBB wordt afgegeven vóórdat gedaagde verweer heeft kunnen voeren. Bij de andere twee procedures heeft gedaagde eerst de mogelijkheid verweer te voeren, voordat de exequatur of EET wordt afgegeven. De vormvereisten voor een verzoek verschillen evenzeer sterk met elkaar. In de EBBP is dit slechts het invullen van een standaardformulier (wat de schuldeiser zelf kan doen en geen tussenkomst van een advocaat of deurwaarder is vereist). Deze kan opgestuurd worden per post of eventueel zelfs elektronisch. In de exequaturprocedure en EETP dient een verzoek bij dagvaarding te worden ingeleid en deze dient gemotiveerd te zijn, dit in tegenstelling tot de EBBP.

De internationale bevoegdheid is in de exequaturprocedure en EBBP nagenoeg hetzelfde. De EBB-Vo verwijst namelijk voor de bevoegdheid naar de EEX-Vo. Er zit alleen verschil in consumentenzaken. De EBB-Vo heeft, net als de EET-Vo, een ruimer begrip opgesteld voor consumentenzaken. In art. 15 lid 1 EEX-Vo zijn meer beperkingen aan dit begrip

gesteld. De EBB-Vo en EET-Vo bieden daarom een betere bescherming voor consumenten tegen een procedure in een andere lidstaat.

De internationale bevoegdheid van het gerecht in de EET-Vo wordt als enige verordening bepaald door de nationale wetgeving.

Een ander opmerkelijk verschil is dat in de EBBP geen bewijs hoeft te worden geleverd. Slechts de vermelding van het bewijs met een korte beschrijving is voldoende. In de andere procedures is dit wel verplicht gesteld. Met deze verandering is de weg naar een betalingsbevel voor eiser vergemakkelijkt. Al dient eiser er wel rekening mee te houden dat ingeval de verweerder verweer aantekent, de vordering uitgebreider wordt getoetst en de mogelijkheid bestaat dat hij de kosten in de nationale procedure moet betalen.

Wat de betekening betreft verschillen de drie procedures sterk van elkaar. De betekening in de exequaturprocedure verloopt op basis van de nationale wetgeving. In deze procedure wordt de deurwaarder dus ingezet. De betekening in de EETP verloopt ook op basis van de nationale wetgeving maar de EET-Vo heeft wel een aantal voorwaarden opgesteld waaraan de betekening moet voldoen. En de EBBP heeft weer dezelfde voorwaarden voor betekening als de EETP¹²⁵. Het verschil tussen de EETP en EBBP bevindt zich in het tijdstip en de verantwoordelijke. Bij de EBBP is gekozen voor een eenmalige betekening, ook dit weer ter bevordering van een snelle en efficiënte procedure. En daarnaast is het gerecht verantwoordelijk de betekening uit te voeren en heeft de mogelijkheid dit te doen door middel van aangetekende post met handtekening retour. Met deze verandering is de tussenkomst van een deurwaarder in de procedure tot het verkrijgen van een EBB niet meer vereist (met uitzondering van consumentenzaken). Met betrekking tot de tenuitvoerlegging wordt wél verwezen naar de nationale wetgeving (net als in de EETP en exequaturprocedure). Dit houdt dus in dat met de tenuitvoerlegging de deurwaarder wel ingezet wordt.

Het voeren van verweer is gemakkelijker gemaakt in de EBBP. In plaats van een processtuk is het insturen van een standaardformulier (ook weer eventueel elektronisch) voldoende om aan te tonen dat verweerder het niet eens is met de vordering. Aangezien de EBBP dan automatisch overgaat in een nationale procedure, ligt het in de handen van verweerder of de vordering door de rechter wordt getoetst.

De drie verordeningen bevatten verschillende rechtsmiddelen. De EBBP kent de minste middelen. Bij een afwijzing van het verzoek kan eiser geen rechtsmiddel instellen. Hiervoor is gekozen in verband met een snelle en efficiënte procedure. De schuldenaar heeft één kans om verweer te voeren. Doet hij dit niet, dan wordt het betalingsbevel uitvoerbaar verklaard. Wel bestaat de mogelijkheid van heroverweging en weigering tenuitvoerlegging. De EETP en exequaturprocedure kennen meerdere rechtsmiddelen, waaronder hoger beroep en cassatie tegen het vonnis over de vordering. De exequaturprocedure kent geen rectificatie, intrekking, heroverweging of weigering van tenuitvoerlegging maar wel twee rechtsmiddelen (hoger beroep en cassatie) tegen de exequaturverlening.

De duur van de procedures kunnen onderling verschillen. De EBBP duurt maximaal 60 dagen. Indien de schuldenaar verweer voert, zal de exequaturprocedure gestart worden en

¹²⁵ Alleen art. 13 lid 2 EET-Vo is niet overgenomen in de EBB-Vo.

zal de procedure met minstens enkele weken worden verlengd. De exequaturprocedure duurt over het algemeen enkele weken tot enkele maanden. De EETP heeft de looptijd van een dagvaardingsprocedure. Indien het verrassingseffect behouden dient te blijven zal ná de verkrijging van het vonnis een verzoek worden ingediend voor een EET.

De kosten van een EBBP zijn nog niet bekend. Het doel van de EBB-Vo is een goedkopere procedure tot stand te brengen. De verwachting is dus dat deze kosten lager zullen uitvallen dan de huidige procedures.

In de exequaturprocedure zijn de kosten het hoogst in verband met de twee procedures die gevolgd dienen te worden (in twee verschillende lidstaten). De EETP is goedkoper dan de exequaturprocedure omdat in deze procedure bij hetzelfde gerecht zonder kosten een EET kan worden verkregen.

8.2.2 Overeenkomsten

De drie verordeningen zijn alleen van toepassing op grensoverschrijdende zaken en hebben geen inbreuk op het nationale recht. Bij geen van de verordeningen is met de inwerkingtreding vereist dat de nationale wetgeving moe(s)t worden aangepast¹²⁶.

Wat de tenuitvoerlegging betreft hangen de drie verordeningen ook samen. Met de EBB-Vo is (nog steeds) geen uniforme tenuitvoerleggingsprocedure opgesteld. De EBB-Vo geeft een procedure tot het verkrijgen van een EBB, maar verwijst voor de executie daarvan naar de nationale wetgeving. Dit houdt in dat op de tenuitvoerlegging van de drie verordeningen het nationale recht van toepassing is.

8.3 Schematisch overzicht

Hieronder is een schema opgesteld met daarin de belangrijkste kenmerken ten aanzien van de drie procedures. In dit schema is in een oogopslag te zien waar de verschillen en overeenkomsten liggen.

	EEX	EET	EBB
Soort vordering	Betwiste en onbetwiste	Alleen onbetwiste	Alleen onbetwiste
Procedure	Nationale recht + Europese voorwaarden	Nationale recht + Europese voorwaarden	Eenvormige Europese procedure
Verzoek	Exequatur aanvraag door middel van verzoekschrift	EET aanvraag door middel van dagvaarding, akte of conclusie of verzoekschrift	EBB aanvraag door middel van standaardformulier

¹²⁶ Het Nederlands betekenisrecht kent wel andere methoden dan de EET-Vo, maar omdat de EET-Vo niet dwingt tot aanpassing van de nationale wetgeving, zag de wetgever geen reden de Nederlandse regeling aan te passen. Bron: Kramer 2007b.

	EEX	EET	EBB
Instantie	Gerecht Nederland: rechtbank (sector kanton)	Gerecht Nederland: rechtbank (sector kanton)	Gerecht Eventueel elektronisch of gerechtelijk ambtenaar
Inhoud verzoek	Vereisten lidstaat Gemotiveerd Toevoegen: afschrift beslissing (vonnis), certificaat en eventueel vertaling Bewijs vereist	Vereisten lidstaat Gemotiveerd Toevoegen: afschrift beslissing (vonnis) Bewijs vereist	Invullen formulier Niet uitgebreid gemotiveerd. Geen bewijs vereist
Rechtsmiddelen	Vonnis: hoger beroep en cassatie Exequatur: hoger beroep en cassatie	Vonnis: hoger beroep en cassatie EET: titel intrekken, rectificatie, herover- weging en weigering, opschorting en beperking tenuitvoerlegging	EBB: verweer EBB: heroverweging en weigering tenuitvoerlegging
Titel	Vonnis en exequatur Tenuitvoerlegging alleen mogelijk in lidstaat van exequatur	Vonnis en Europese executoriale titel. Tenuitvoerlegging mogelijk in alle lidstaten	Europees betalingsbevel Tenuitvoerlegging mogelijk in alle lidstaten
Betekening	Nationale wetgeving Wordt uitgevoerd door gerechtsdeurwaarder	Nationale wetgeving + opgestelde voorwaar- den in EET-Vo Wordt uitgevoerd door gerechtsdeurwaarder	Verwijst naar voorwaarden van EET-Vo Wordt uitgevoerd door het gerecht
Recht van tenuitvoerlegging	Nationale recht van lidstaat van tenuitvoerlegging	Nationale recht van lidstaat van tenuitvoerlegging	Nationale recht van lidstaat van tenuitvoerlegging
Kosten gemiddeld bij een vordering van € 3.450	€ 1.095,80	€ 445,80	Nog niet bekend
Duur procedure	Dagvaardingsprocedure + exequaturprocedure ± twee maanden tot enkele maanden	Dagvaardingsprocedure + eventueel verzoek EET ± enkele weken tot enkele maanden	Maximaal: 60 dagen

9. CONCLUSIES

In dit hoofdstuk zal een antwoord worden geformuleerd op de in de inleiding gestelde centrale vraag. Deze vraag luidt:

Wat houdt de naderende verordening tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure in en wat zijn de gevolgen voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders?

9.1 De Europese betalingsbevelprocedure

Conclusie 1

De verordening tot invoering van een EBBP zal op 12 december 2008 in werking treden. Met deze verordening is (voor het eerst) een uniforme procedure voor grensoverschrijdende vorderingen in het Europees procesrecht gerealiseerd. De procedure tot het verkrijgen van een EBB verloopt kort gezegd als volgt:

- allereerst dient schuldeiser een verzoek in bij het gerecht. De internationale bevoegdheid van het gerecht blijft in de EBBP nagenoeg hetzelfde als bij de exequaturprocedure. In sommige gevallen is de Nederlandse rechter bevoegd en soms alleen de buitenlandse rechter. Het verzoek is slechts een kwestie van het invullen van een standaardformulier. Wat het bewijs betreft hoeft de eiser alleen het soort bewijs aan te geven met een korte beschrijving en de datum.
- Vervolgens onderzoekt het gerecht (dit hoeft niet noodzakelijk een rechter te zijn, maar mag ook een gerechtelijke ambtenaar) zo spoedig mogelijk of het verzoek voldoet aan de gestelde vereisten en of de vordering gegrond lijkt. Het gerecht kan vervolgens het verzoek afwijzen of toewijzen. Als het verzoek wordt toegewezen, vaardigt het gerecht binnen 30 dagen na indiening van het verzoek het EBB uit door middel van een standaardformulier. Het gerecht is verantwoordelijk voor de betekening van het betalingsbevel aan verweerder en kan dit (hoogstwaarschijnlijk) gaan uitvoeren door middel van aangetekende post met handtekening retour.
- De verweerder kan vervolgens binnen 30 dagen verweer voeren, ook weer door middel van een standaardformulier. Voor het verweer bestaat ook de mogelijkheid dit elektronisch toe te sturen. Indien verweer is ingediend gaat de betalingsbevelprocedure automatisch over in een nationale procedure en zal de vordering alsnog materieelrechtelijk worden onderzocht. Het EBB wordt uitvoerbaar verklaard als er geen verweer wordt gevoerd.
- In enkele gevallen kan de verweerder om heroverweging verzoeken. Indien een beroep hierop slaagt wordt het betalingsbevel nietig verklaard. De tenuitvoerleggingsprocedure wordt geregeld door het nationale recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging. De schuldeiser zal een aantal stukken moeten verstrekken aan de instantie die de betekening verricht. Verweerder kan verzoeken de tenuitvoerlegging te weigeren.
- De duur van de EBBP is maximaal 60 dagen. Met dit maximum tijdsduur staat vast dat binnen een korte tijd het EBB verkregen kan worden. De kosten van een EBBP zijn nog niet bekend, echter is wel bekend dat deze, ingeval van verweer, niet hoger zullen

uitvallen dan een dagvaardingsprocedure. Bovendien is het doel van de procedure een goedkopere procedure tot stand te brengen.

9.2 Gevolgen

Om antwoord te kunnen geven op de vraag wat de gevolgen zijn voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders, zijn in dit onderzoek de huidige procedures beschreven om vervolgens een vergelijking te maken.

Conclusie 2

De inwerkingtreding van de EBB-Vo geeft consequenties voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders. Allereerst ontstaat er een geheel nieuwe wijze waarop grensoverschrijdende vorderingen binnen de Europese Unie geïnd kunnen worden. Indien de procedure in de praktijk goed werkt kan dit een verbetering zijn voor gerechtsdeurwaarders. De procedure zal goedkoper worden en er zal met standaardformulieren gewerkt worden. Hierdoor kunnen zij goedkoper en efficiënter werken dan voorheen. Of de EBBP ook daadwerkelijk sneller is dan de huidige procedures valt nog te betwijfelen. De EBBP duurt maximaal 60 dagen (maar kan ook sneller) en de EETP duurt doorgaans enkele weken. Hiermee is de procedure niet per definitie sneller geworden. De exequaturprocedure blijft de meest omslachtige procedure doordat na de dagvaardingsprocedure nog een procedure gestart dient te worden in de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Met de invoering van een eenvormige procedure dient niet meer de dagvaardingsprocedure gevolgd te worden. Zoals in de eerste paragraaf van dit hoofdstuk omschreven hoeft het verzoek dus niet meer (uitgebreid) gemotiveerd te worden en geen bewijs toegevoegd te worden. Voor het eerst is het mogelijk een (grensoverschrijdende) vordering zonder de dagvaardingsprocedure te innen. De medewerkers van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zijn nog niet op de hoogte van de EBBP en zullen dus, willen zij ermee kunnen werken, ingelicht moeten worden.

Gezien de mogelijkheid de vordering elektronisch of door een gerechtelijke ambtenaar te laten toetsen aan de gestelde vereisten, is voor het eerst bij grensoverschrijdende vorderingen binnen de Europese Unie de tussenkomst van een rechter niet vereist. Indien een gerecht kiest voor de elektronische mogelijkheid zal dit dus vóór 12 december 2008 een elektronisch systeem moeten introduceren waarmee de verzoeken kunnen worden behandeld. Dit vereist de benodigde voorbereidingen bij de gerechten en wellicht ook bij de gerechtsdeurwaarders. Zij zullen misschien ook hun systeem moeten aanpassen, maar dit zal blijken uit de uitvoeringswet.

Conclusie 3

Het belangrijkste gevolg komt voort uit de regels omtrent de betekening. Met de verandering dat het gerecht de betekening zal uitvoeren, is de tussenkomst van de deurwaarder niet vereist in de EBBP. Gevolg hiervan is dat de schuldeisers zelf een titel kunnen verkrijgen zonder een gerechtsdeurwaarder in te schakelen. Al is het percentage

van het aantal buitenlandse vorderingen bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders maar twee procent, toch zou dit kunnen leiden tot gevolgen voor de omzet van de organisatie.

Anderzijds kan de EBBP ook een positief effect hebben op de werkzaamheden van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders. De tenuitvoerlegging wordt namelijk beheerst door de nationale wetgeving. In de procedure wordt bij de tenuitvoerlegging de gerechtsdeurwaarder ingezet. Indien buitenlandse vorderingen in Nederland ten uitvoer worden gelegd zal de gerechtsdeurwaarder ingezet worden. Als het gemakkelijker wordt voor schuldeisers om een grensoverschrijdende titel te verkrijgen, zal Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders wellicht meer buitenlandse titels krijgen om ten uitvoer te leggen in Nederland. Hierdoor kan de omzet op dat gebied stijgen.

Conclusie 4

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders past in de praktijk altijd de exequaturprocedure toe. Tijdens het onderzoek is voor het eerst een verzoek tot EET ingediend en een vonnis met een EET gewaarmerkt. De voordelen van een EETP ten opzichte van de exequaturprocedure werden op dat moment pas duidelijk. In de afgelopen 2,5 jaar is dus bij onbetwiste vorderingen onnodig gebruik gemaakt van de exequaturprocedure. Met de EETP kon namelijk tijd en geld bespaard worden.

Daarentegen heeft de EBBP een aantal voordelen ten opzichte van de EETP:

- De dagvaardingsprocedure dient niet meer gevolgd te worden maar het gebruik van standaardformulieren;
- Er hoeft geen bewijs meer te worden verstrekt;
- Eventueel elektronisch communiceren, wat tijdbesparend is;
- Een maximaal tijdsbestek;
- Slechts één mogelijkheid van verweer, dit ter bevordering van de snelheid van de procedure.

Echter heeft de EBBP ook een aantal nadelen ten opzichte van de EETP:

- Als de EBBP 60 dagen duurt, zou met een EETP doorgaans sneller een titel kunnen worden verkregen;
- Er bestaat nog onduidelijkheid over bepaalde aspecten uit de EBBP.

Na geconcludeerd te hebben dat de inwerkingtreding van de EBB-Vo een aantal consequenties geeft, zal in het volgende hoofdstuk aanbevelingen worden gedaan die gericht zijn op kansen voor de EBB-Vo.

10. AANBEVELINGEN

10.1 Inleiding

Uit de conclusies is gebleken dat de inwerkingtreding van de EBB-Vo consequenties geeft voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders. Op een aantal terreinen is de organisatie nog niet goed voorbereid en ingelicht en kunnen aanbevelingen worden gedaan.

10.2 Aanbevelingen

Aanbeveling 1

De medewerkers van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zijn nog niet bekend met de EBBP. Zij dienen dus op de hoogte te worden gesteld van de naderende veranderingen willen zij ermee gaan werken. Een uitgebreide toelichting is daarbij van belang. Vanaf eind 2008 kunnen de medewerkers met de procedure te maken krijgen tijdens de werkzaamheden. Een hulpmiddel bij de werkzaamheden is het draaiboek waarin de procedure per stap besproken wordt. Dit draaiboek is te vinden in bijlage 13.

Aanbeveling 2

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders dient zelf op de hoogte te blijven van nieuwe ontwikkelingen. Zodra de uitvoeringswet van de EBB-Vo definitief is vastgesteld is het belangrijk deze te bestuderen. Aan het einde van dit onderzoek was de inhoud nog niet (geheel) bekend. De volgende punten uit de uitvoeringswet zijn van belang voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders:

- of het gerecht de betekening daadwerkelijk zelf gaat uitvoeren. Dit is één van de belangrijkste punten uit de uitvoeringswet met betrekking tot Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders. Indien de uitvoeringswet wordt aangepast en de betekening niet door het gerecht maar de gerechtsdeurwaarders zal geschieden, is een aanbeveling zo spoedig mogelijk bij het gerecht kenbaar te maken dat Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders de betekeningen wil verrichten. Indien het gerecht de betekeningen door Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders laat verrichten is dit een grote opdrachtgever voor de organisatie. Dezelfde aanbeveling geldt indien het gerecht de betekening wél mag verrichten, maar de deurwaarder wel ingezet wordt indien verweerder geen handtekening retour stuurt.
- hoe de communicatie zal gaan verlopen tussen het gerecht en de schuldeisers. Indien de communicatie elektronisch zal gaan verlopen dient gekeken te worden of het systeem van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders aangepast moet worden. Indien de communicatie per post zal verlopen dienen standaardbrieven te worden opgesteld.
- de kosten van een EBBP. Het doel van de procedure is een goedkopere procedure tot stand te brengen. Hieruit kan worden opgevat dat deze dus goedkoper zal worden dan de nationale procedures. Ingeval van verweer, mogen de kosten niet hoger

uitvallen dan een gewone civiele procedure. Een aanbeveling is de kosten van een EBBP op te vragen.

- welk gerecht bevoegd is voor de procedure. Dit mag één gerecht zijn, maar dit mogen ook meerdere gerechten zijn. Dit is van belang om te weten naar welk gerecht het verzoek gestuurd dient te worden.

Aanbeveling 3

De afgelopen 2,5 jaar heeft Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders onnodig gebruik gemaakt van de exequaturprocedure bij onbetwiste vorderingen. Middels de EETP is het al gemakkelijker en goedkoper een vordering te innen.

Uit de vierde conclusie van hoofdstuk 9 blijkt dat de EBBP meer voordelen dan nadelen heeft ten opzichte van de EETP. Aan de hand van dit feit is een aanbeveling de EBBP serieus te bekijken. Als de procedure in de praktijk verloopt zoals deze is beschreven in de regelingen en literatuur, is het een uitgelezen kans om op een goedkope, snelle en efficiënte wijze een vordering binnen de Europese Unie te innen.

Maar zoals vaker blijkt werken procedures niet altijd even goed in de praktijk of slaat het niet aan bij het publiek. Het is dus nog afwachten hoe deze procedure zal gaan verlopen en dit is moeilijk te voorspellen.

Aanbeveling 4

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders kan door middel van reclame bij (potentiële) klanten bekend maken dat zij op een snelle en efficiënte wijze hun vordering binnen de Europese Unie kunnen innen. Aangezien schuldeisers vanaf eind 2008 zelf hun vorderingen kunnen innen, zal Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders hierop moeten inspringen. Op dit zwakke punt zou zij ook haar voordeel kunnen halen. Als zij reclame maakt dat zij goedkoop en snel een grensoverschrijdende vordering kunnen innen, zullen wellicht juist meer klanten hun vordering uit handen geven aan Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders.

Gerechtsdeurwaarders hebben de juridische kennis, vaardigheden en kunnen direct erna de tenuitvoerlegging verrichten.

De reclame is onder andere mogelijk via de website van Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders¹²⁷. Het internet heeft een groot bereik. Vooral via zoekmachines kunnen personen op de website terecht komen.

Verder is het een aanbeveling brieven te sturen naar (potentiële) klanten (particulieren en bedrijven). Op dit moment wordt met regelmaat brieven naar verschillende branches in de regio gestuurd om opdrachten binnen te krijgen. In deze brieven kan een vermelding komen over de EBBP en kunnen zij zich profileren als een Europees deurwaarderskantoor.

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders loopt door dit onderzoek voor op de meeste andere kantoren. Een aanbeveling is hier gebruik van te maken.

Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders dient (nadat de uitvoeringswet bekend is) tarieven vast te stellen die ze hanteren ten aanzien van de EBBP. Deze kunnen zij dan bij de reclame vrijgeven en weten de (potentiële) klanten hoe de procedure verloopt, hoelang deze zal duren en wat de kosten zijn.

¹²⁷ www.vandervliesincasso.nl.

Uit de derde conclusie uit hoofdstuk 9 blijkt dat de EBBP een positief effect kan hebben indien meer buitenlandse titels in Nederland ten uit voer worden gelegd. Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zou ook hierop moeten inspringen. Als buitenlandse kantoren of particulieren weten dat ze bij Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders terecht kunnen, kan hierdoor meer werk gecreëerd worden.

In dit hoofdstuk zijn aanbevelingen gedaan aan Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders. In het volgende, en laatste hoofdstuk, zal het onderzoek worden geëvalueerd.

11. EVALUATIE

11.1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal een evaluatie worden gegeven over het verloop van het onderzoek. Hierin zal het proces worden geëvalueerd en zullen de sterke en zwakke punten van het onderzoek naar voren komen. Tot slot zal een suggestie voor verder onderzoek worden gegeven.

11.2 Proces

Het proces is tijdens het onderzoek goed verlopen. In het begin van het onderzoek is de vraagstelling bepaald. In deze fase is hier met de opdrachtgever uitvoerig over gesproken. Bij het afbakenen van het onderwerp was het soms lastig om te bepalen wat wel en niet onderzocht zou worden. Door middel van de gesprekken werd duidelijk wat de opdrachtgever echt onderzocht wilde hebben. Zelf mocht ik aangeven hoe groot het onderzoek zou worden. Ik vond het niet gemakkelijk om te bepalen wat wel en niet onderzocht kon worden binnen het tijdsbestek. Het onderzoek moet niet te groot maar ook weer niet te klein zijn. Uiteindelijk is het onderzoek binnen het tijdsbestek afgerond en hebben er geen grote problemen voorgedaan.

11.3 Rapport

Nadat het proces van het onderzoek is geëvalueerd komt nu het rapport en het onderzoek aan bod. Allereerst zullen de zwakke punten en vervolgens de sterke punten van het rapport in kaart worden gebracht.

11.3.1 Zwakke punten

Een van de zwakke punten van dit onderzoek is dat er relatief weinig recente literatuur beschikbaar is. Veel literatuur komt uit het jaar 2005 en eerder. Hierdoor is veel informatie gebaseerd op het oude wetsvoorstel die uiteindelijk aangepast is.

Een ander zwak punt zou kunnen zijn de tijd waarin het onderzoek heeft plaatsgevonden. Binnen enkele maanden wordt de uitvoeringswet van de EBB-Vo definitief vastgesteld en openbaar gemaakt. Dat de uitvoeringswet van de EBB-Vo nog niet definitief is vastgesteld maakt het onderzoek minder concreet. Een aantal punten uit het onderzoek zijn nog niet zeker of nog niet bekend. Een keerzijde hiervan is dat de opdrachtgever op dit moment beter is voorbereid op de inwerkingtreding van de EBB-Vo.

Een laatste zwak punt van het rapport is dat er weinig relevante jurisprudentie beschikbaar was. In de praktijk zal dus moeten blijken hoe bepaalde regels geïnterpreteerd dienen te worden.

11.3.2 Sterke punten

In het rapport is antwoord gegeven op de vraagstelling. De procedure van de EBBP is uitgebreid beschreven en de gevolgen voor Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zijn uiteengezet. De deelvragen uit de onderzoeksopzet zijn tevens allemaal beantwoordt.

De structuur van het rapport is duidelijk. De structuur van een rapport is belangrijk om de inhoud overzichtelijk te maken. In dit onderzoek is gebruik gemaakt van het boek 'Basisboek kwalitatief onderzoek'. Hiermee is de vrij ingewikkelde theorie duidelijk op papier gezet.

In dit rapport zijn de huidige (nationale) procedures met betrekking tot grensoverschrijdende vorderingen vergeleken met de EBBP. Gedurende het literatuuronderzoek is geen onderzoek of artikel gevonden waarin dezelfde vergelijking is gemaakt. Wel zijn enkele aspecten uit de procedures vergeleken maar niet de gehele procedures. Dit maakt het rapport uniek.

Ondanks de zwakke punten is het onderzoek goed verlopen. Grote tegenslagen zijn niet voorgekomen en alle deadlines zijn gehaald.

11.4 Suggesties voor verder onderzoek

Een van de aanbevelingen van dit rapport is dat Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zich kan profileren als Europees deurwaarderskantoor. Als het gemakkelijker wordt grensoverschrijdende vorderingen ten uitvoer te leggen, zullen dus ook meer titels uit het buitenland komen om in Nederland ten uitvoer te leggen. Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders zou op dit punt kunnen inspelen door bekendheid te creëren in het buitenland. Hoe dit aangepakt dient te worden is een onderzoek op zich. Als Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders dus optimaal gebruik wil maken van de EBB zou hier een onderzoek naar kunnen worden verricht.

BRONNENLIJST

Aangehaalde literatuur:

- **Baarda, De Goede en Teunissen 2005**
Baarda, De Goede en Teunissen, *Basisboek Kwalitatief Onderzoek. Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek*, Groningen/Houten: Wolters-Noordhoff 2005.
- **Bastiaans 2004**
M.H. Bastiaans e.a., *Leidraad voor juridische auteurs*, Deventer: Kluwer 2004.
- **Ernes 2003**
A.L.H. Ernes, *Burgerlijk procesrecht geschetst*, Nijmegen: Ars Aequi Libri 2003.
- **Kramer 2007a**
X.E. Kramer, *Eenvormige Europese procedures voor de inning van vorderingen. De Europese betalingsbevelprocedure en de Europese procedure voor geringe vorderingen*, Deventer: Kluwer 2007.
- **Pisuisse en Teubner 2002**
C.S. Pisuisse en A.M.M. Teubner, *Elementair Europees Gemeenschapsrecht*, Groningen: Wolters-Noordhoff 2002.
- **Wieten 2004**
H.L.G. Wieten, *Procederen in eerste aanleg*, Deventer: Kluwer 2004.
- **Zilinsky 2005**
M. Zilinsky, *De Europese Executoriale Titel*, Deventer: Kluwer 2005.

Tijdschriftartikelen:

- **Kramer 2007b**
X.E. Kramer, 'De Europese Executoriale Titel: een nieuw instrument ter verwezenlijking van het Europees procesterritoir', *Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht* 2005, nr. 8 p. 375-383.
- **Krans 2005**
H.B. Krans, 'Een Europese executoriale titel', *Maandblad voor Vermogensrecht* 2005 nr. 10 p. 187-190.
- **Van het Kaar 2005**
B.J. van het Kaar, 'Nieuw Brussels procesrecht: de Europese Executoriale Titel en het Europese betalingsbevel', *Nederlands tijdschrift voor Europees recht* 2005, nummer 2 p. 32-38.

- **Zilinsky 2005**
M. Zilinsky, 'Waarom mag een notaris geen EET verlenen?', *Weekblad voor Privaatrecht, Notariaat en Registratie* 2005, nr. 6625 p. 477-478.

Reader:

- Hogeschool Utrecht, *Executie in Europa*, mei 2008.
- Juridische Hogeschool Avans-Fontys, *Competentieboek E3 en E4 Afstuderen voorjaar 2008*, september 2007 versie 1.

Wetteksten:

- Uitvoeringswet verordening Europese executoriale titel.
- Uitvoeringswet EG-executieverordening.
- Uitvoeringswet EG-betekeningsverordening.
- Wetboek Van Burgerlijke Rechtsvordering.

Verordeningen:

- Verordening (EG) nr. 1896/2006 (PbEU 2006, L 399/1).
- Verordening (EG) nr. 805/2004 (PbEU 2004, L 143/15).
- Verordening (EG) nr. 44/2001 (PbEG 2001, L 12/1).
- Verordening (EG) nr. 1348/2000 (PbEG 2000, L 160/37).

Stukken van de Tweede Kamer der Staten-Generaal:

- Kamerstukken II 2004/05, 30 069, nr. 3 (MvT).

Documenten van de Europese Commissie:

- Commissiedocument nr. 746 van 2002.

Internetsites:

- www.google.nl
- www.kbvg.nl
- www.rechtspraak.nl
- www.europa.eu
- www.justitie.nl
- www.wetten.overheid.nl
- www.parlement.com
- www.europapoort.eerstekamer.nl
- www.minbuza.nl
- www.regering.nl
- www.wikipedia.nl
- <http://europapoort.eerstekamer.nl/9345000/1fj9tvhajcovz8izf_j9vvgy6i0ydh7th/vgoymg2101mc>, 22 februari 2008.
- <http://www.europa-nu.nl/9353000/1j4nvhdhfdk3hydzq_j9vvh6nf08temv0/vh7wng097dxy>, 29 februari 2008.

-
- Reulink en Lindaman, '*Kwalitatief onderzoek*', 2005.
<[www.cs.ru.nl/~tomh/onderwijs/om2%20\(2005\)/om2_files/syllabus/kwalitatief.pdf](http://www.cs.ru.nl/~tomh/onderwijs/om2%20(2005)/om2_files/syllabus/kwalitatief.pdf)>, 8 februari 2008.
 - X.E. Kramer en B. Sujecki, '*Fundamentele herbezinning op de betalingsbevelprocedure. Invoering van een betalingsbevelprocedure in het licht van het Eindrapport Fundamentele herbezinning en de Europese betalingsbevelprocedure*', 2007.
<http://publishing.eur.nl/ir/repub/asset/10830/2007_TCR_Herbezinning_betalingsbevelprocedure-Kramer-Sujecki.pdf>, 25 maart 2008.
 - M. Freudenthal, '*Verordening voor een Europese betalingsbevelprocedure*', 2004.
<http://igitur-archive.library.uu.nl/law/2006-0728-201649/Freudenthal_04_Verordening-voor-een-Europese-betalingsbevelprocedure.doc>, 31 maart 2008.

BIJLAGEN

1. Certificaat EEX-Vo
2. Toetsing EET-Vo aan Nederlandse wetgeving
3. EET afgegeven in Nederland, België (Nederlandstalig) en België (Franstalig)
4. Verordening 1896/2006 (EBB-Vo)
5. Schema EBBP
6. Standaardformulier A
7. Standaardformulier B
8. Standaardformulier C
9. Standaardformulier D
10. Standaardformulier E
11. Standaardformulier F
12. Standaardformulier G
13. Draaiboeken

Bijlage 1

(Certificaat EEX-Vo)

CERTIFICAAT

**ZOALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 54 EN 58 VAN DE VERORDENING BETREFFENDE
RECHTERLIJKE BESLISSINGEN EN GERECHTELIJKE SCHIKKINGEN**

(Nederlands)

1. Lidstaat van herkomst: Nederland
2. Gerecht dat, of bevoegde autoriteit die, het certificaat afgeeft:
 - 2.1. Naam: Rechtbank Breda, sector kanton, locatie Breda
 - 2.2. Adres: Postbus 90003, 4800 PA Breda
 - 2.3. Tel / fax: tel: 0031 765311311 / fax: 0031 765311199
3. Gerecht dat de beslissing heeft gegeven
 - 3.1. Soort gerecht: Rechtbank Breda, sector kanton,
 - 3.2. Plaats van het gerecht: Breda
4. Beslissing
 - 4.1. Datum: [redacted] 2007
 - 4.2. Referentienummer: [redacted]
 - 4.3. Partijen bij de akte:
 - 4.3.1. Naam van eiseres:
[redacted] B.V.
 - 4.3.2. Naam van de verweerder:
[redacted]
 - 4.3.3. In voorkomend geval, naam (namen) van de andere partij(en):
n.v.t.

Indien de beslissing bij verstek is gewezen: de datum waarop het stuk dat het geding heeft ingeleid, is betekend of is medegedeeld: 07-08-2007

 - 4.4. Tekst van de beslissing: gehecht aan dit certificaat
5. Naam van de partijen die rechtsbijstand hebben genoten: n.v.t.

De beslissing is uitvoerbaar in de lidstaat van herkomst (artikelen 38 en 58 van de verordening) tegen:

Naam: [redacted]

Gedaan te Breda, datum: 15 april 2008

Ondertekening en/of stempel:

*(Doorhalen wanneer van toepassing is)

Bijlage 2

(Toetsing EET–Vo aan de Nederlandse wetgeving)

Toetsing van de artikelen 13, 14, en 15 EET-Vo aan de Nederlandse wetgeving

Art. 13 Betekening of kennisgeving met bewijs van ontvangst door de schuldenaar

Lid 1: Betekening of kennisgeving aan de schuldenaar van het stuk dat het geding inleidt of van een gelijkwaardig stuk kan op een van der volgende manieren zijn geschied:

- a) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een door de schuldenaar ondertekende bevestiging met de datum van ontvangst.

Deze methode is in Nederland niet van toepassing.

- b) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een document ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of kennisgeving heeft verricht, en waarin wordt verklaard dat de schuldenaar het stuk in ontvangst heeft genomen of zonder wettige grond geweigerd heeft, en waarin de datum van betekening of kennisgeving is vermeld.

Deze methode komt overeen met art. 46 lid 1 Rv.

‘... zonder wettige grond geweigerd heeft...’ staat in art. 46 lid 3 eerste volzin.

Een voorbeeld van een wettige grond is de taalvoorschriften uit art. 8 Bet-Vo.

- c) door betekening of kennisgeving per post, blijkend uit een door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst.

Niet van toepassing bij dagvaarding.

- d) door betekening of kennisgeving langs elektronische weg, bijvoorbeeld door middel van een faxbericht of een elektronisch postbericht, blijkend uit een door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst.

In Nederland niet van toepassing.

Lid 2: enigerlei dagvaarding voor een terechtzitting kan aan de schuldenaar betekend of ter kennis gebracht zijn overeenkomstig lid 1, dan wel mondeling meegedeeld zijn tijdens een voorafgaande terechtzitting over dezelfde vordering en in de notulen van die voorafgaande terechtzitting zijn vermeld.

Lid 2 gaat niet om een inleidend processtuk. Deze is dus niet van toepassing bij een verstekprocedure (wat vaak voorkomt bij onbetwiste incassozaken)

Art. 14 Betekening of kennisgeving zonder bewijs van ontvangst door de schuldenaar

Lid 1: Betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt, van een gelijkwaardig stuk en van enigerlei dagvaarding voor een terechtzitting aan de schuldenaar kan ook zijn geschied op een van de hierna vermelde wijzen:

- a) in persoon op het persoonlijk adres van de schuldenaar, aan een persoon die als huisgenoot van de schuldenaar dezelfde woonplaats heeft of aldaar in dienst is.

In art. 46 lid 1 Rv staat betekening beschreven aan de persoon of aan een huisgenoot.

‘...persoon die aldaar in dienst is...’ Dit kán zijn ‘...een ander persoon... van wie aannemelijk is...’ uit art. 46 lid 1 Rv. Let op: de omschrijving in de EET-Vo is beperkter dan de omschrijving van art. 46 lid 1 Rv.

- b) wanneer de schuldenaar een zelfstandige of een rechtspersoon is, in persoon op het zakenadres van de schuldenaar, aan een persoon die bij de schuldenaar in dienst is.

Art. 50 Rv. In Nederland is geen afzonderlijke bepaling van het begrip ‘zelfstandige’. Wel vof, cv en maatschap, art. 51 en 52 Rv.

Betekening aan een bestuurder is toegestaan: art. 14, 15 jo 16 EET-Vo.

- c) door deponering van het stuk in de brievenbus van de schuldenaar.

Deze methode is omschreven in art. 47 Rv.

- d) door deponering van het stuk op het postkantoor of bij de bevoegde autoriteiten, en schriftelijke mededeling daarvan in de brievenbus van de schuldenaar, mits in de schriftelijke mededeling duidelijk wordt vermeld dat het om een gerechtelijk stuk gaat of dat deze schriftelijke mededeling rechtsgeldig is als betekening of kennisgeving en de toepasselijke termijnen doet ingaan.

In Nederland is dit aangetekend verzenden van een verzoekschrift, art. 272 Rv. Maar let op de eisen ten aanzien van de informatie aan schuldenaar. Art. 272 Rv zegt namelijk niets over de mededeling die in sub d wordt beschreven.

- e) per post zonder bewijs overeenkomstig lid 3 indien de schuldenaar zijn adres in de lidstaat van oorsprong heeft.

In Nederland is dit de verzoekschriftprocedure, art. 271-275 Rv.

- f) langs elektronische weg, blijkens een automatische aankomstbevestiging, op voorwaarde dat de schuldenaar vooraf uitdrukkelijk met deze wijze van betekening of kennisgeving heeft ingestemd.

In Nederland is dit niet van toepassing.

Lid 2: voor de toepassing van deze verordening is betekening of kennisgeving overeenkomstig lid 1 niet toegestaan indien het adres van de schuldenaar niet met zekerheid bekend is.

De vraag is bij wie het adres met zekerheid bekend moet zijn. De schuldeiser, deurwaarder, griffie?

En welke mate van zekerheid? Is GBA niet verplicht? Art. 275 Rv.

Lid 3: betekening of kennisgeving overeenkomstig lid 1, onder a) tot en met d), blijkt uit:

- a) een document dat is ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of de kennisgeving heeft verricht, en waarin het volgende wordt vermeld:
 - i de wijze waarop betekening of kennisgeving is geschied, en
 - ii de datum van betekening of kennisgeving, en
 - iii indien het stuk ter betekening of kennisgeving is aangeboden aan een andere persoon dan de schuldenaar, de naam van die persoon en zijn relatie tot de schuldenaar,
- of
- b) voor de toepassing van lid 1 onder a) en b), een ontvangstbevestiging van de persoon aan wie betekening of kennisgeving is geschied.

Art. 15 Betekening of kennisgeving aan vertegenwoordigers van de schuldenaar

Betekening of kennisgeving overeenkomstig de artikelen 13 of 14 mag ook zijn geschied aan een vertegenwoordiger van de schuldenaar.

Dit is afhankelijk van het nationale recht. Indien dit toegestaan is in het nationale recht, sluit de EET-Vo de mogelijkheid niet uit. In het Nederlands betekeningsrecht is dit toegestaan.

Nederlandse methoden die niet gelden voor een EET

1. Art. 46 Rv: ‘...degene van wie aannemelijk is...’
Tenzij degene in dienst is (art. 14 lid 1 onder a EET-Vo).
2. Art. 54 lid 1 Rv: ‘...werkelijk verblijf...’
Tenzij werkelijk verblijf ‘persoonlijk adres’ is (art. 14 lid 1 onder a EET-Vo).
3. Art. 54 lid 2 tot en met 4 Rv: indien de woonplaats en het werkelijk verblijf onbekend zijn geschiedt de betekening aan het parket + een publicatie in landelijk of streek dagblad.
4. Art. 55 lid 1 Rv: indien geen bekende woonplaats of werkelijk verblijf bekend is in Nederland geschiedt de betekening aan het parket en het Ministerie van Buitenlandse Zaken + aangetekend verzonden aan betrokkene.

Bron: Hogeschool Utrecht, college executie in Europa, mei 2008.

Bijlage 3

(EET afgegeven in Nederland en België)

Bewijs van waarmerking als EET¹⁾ – Beslissing

¹⁾ Europese Executoriale Titel

1.	Lidstaat van oorsprong	Nederland
2. Rechterlijke instantie die het bewijs van waarmerking verstrekt		
2.1.	Naam	Rechtbank Breda, sector Kanton
2.2.	Adres	Fellenoordstraat 50
2.3.	Telefoon/fax/e-mail	076-5311311/ 076-5311199
3. Indien andere dan onder 2 vermeld, rechterlijke instantie die de beslissing heeft gegeven		
3.1.	Naam	n.v.t.
3.2.	Adres	
3.3.	Telefoon/fax/e-mail	
4. Beslissing		
4.1.	Datum	2007
4.2.	Referentienummer	
4.3.	Partijen	
4.3.1.	Naam en adres van de schuldeiser(s)	de besloten vennootschap , gevestigd
4.3.2.	Naam en adres van de schuldenaar(aren)	wonende te ,
5. Erkende geldelijke vordering		
5.1.	Hoofdsom	3.527,06
5.1.1.	Valuta (Euro of anders, namelijk)	Euro
5.1.2.	Indien de schuldvordering betrekking heeft op een periodieke betaling	
5.1.2.1.	Bedrag van elke termijn	
5.1.2.2.	Vervaldatum van de eerste termijn	
5.1.2.3.	Vervaldatum van de volgende termijnen	anders, namelijk:
5.1.2.4.	Looptijd van de schuldvordering	momenteel onbepaald
5.1.2.4.2.	Vervaldatum van de laatste termijn	
5.2.	Rente	
5.2.1.	Rentevoet	
5.2.1.1.		% of
5.2.1.2.	Boven de basisrente van de ECB	% (de door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rente).
5.2.1.3.	Andere, namelijk	%
5.2.2.	Rente te betalen vanaf	
5.3.	Bedrag van de terugvorderbare kosten, indien vermeld in de beslissing	

6. De beslissing is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong

☒ wel ☐ niet van toepassing

7. Kunnen tegen de beslissing nog rechtsmiddelen worden ingesteld?

☒ ja ☐ nee

8. De beslissing heeft betrekking op een niet-betwiste schuldvordering in de zin van artikel 3, lid 1.

☒ wel ☐ niet van toepassing

9. De beslissing voldoet aan artikel 6, lid 1, onder b).

☒ wel ☐ niet van toepassing

10. Betreft de beslissing aangelegenheden met betrekking tot consumentenovereenkomsten?

☐ ja ☒ nee

10.1. Zo ja, is de schuldenaar de consument?

☐ ja ☐ nee

10.2. Zo ja, heeft de schuldenaar zijn woonplaats in de lidstaat van oorsprong?

☐ ja ☒ nee (in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001)

11. Betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt overeenkomstig hoofdstuk III, indien van toepassing

☐ ja ☒ nee

11.1. Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13

☐ wel ☐ niet van toepassing

Of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14

☐ wel ☐ niet van toepassing

Of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar het stuk in ontvangst heeft genomen

☐ wel ☐ niet van toepassing

11.2. Behoorlijke inlichting
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig de artikelen 16 en 17

☐ wel ☐ niet van toepassing

12. Betekening of kennisgeving van de dagvaarding indien van toepassing

☒ ja ☐ nee

12.1. Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13

☐ wel ☒ niet van toepassing

Of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14

☒ wel ☐ niet van toepassing

Of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de dagvaarding in ontvangst heeft genomen

☐ wel ☒ niet van toepassing

12.2. Behoorlijke inlichting
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 17

☒ wel ☐ niet van toepassing

13. Herstel van niet-naleving van de procedurele minimumnormen overeenkomstig artikel 18, lid 1

- 13.1. Betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 13 ☐ wel ☒ niet van toepassing
- Of betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 14 ☐ wel ☒ niet van toepassing
- Of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de beslissing in ontvangst heeft genomen ☐ wel ☒ niet van toepassing
- 13.2. Behoorlijke inlichting
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 18, lid 1, onder b) ☐ wel ☒ niet van toepassing
- 13.3. Heeft de schuldenaar de mogelijkheid gehad rechtsmiddelen tegen de beslissing in te stellen ☐ ja ☒ nee
- 13.4. De schuldenaar heeft verzuimd overeenkomstig de toepasselijke vormvoorschriften rechtsmiddelen tegen de beslissing in te stellen ☐ wel ☒ niet van toepassing

Gedaan te Breda

Datum 11-11-2008

Handtekening en/of stempel

W. de Ruijter

EET België (Nederlandstalig)

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL

Ilot Saint-Michel
Rue Joffre, 12
4000 Liège
Tél. : 04/230.61.24

Repertorium : 2006.00126

BEWIJS VAN WAARMERKING ALS EUROPESE EXECUTORIALE TITEL – BESLISSING

1. Lidstaat van oorsprong : BE
2. Rechterlijke instantie die het bewijs van waarmaking verstrekt
 - 2.1. Naam : RECHTBANK VAN KOOPHANDEL
 - 2.2. Adres : Ilot Saint-Michel, rue Joffre, 12, 4000 LIEGE
 - 2.3. Tél./Fax/E-mail : Tél. 04/230.61.24 – Fax 04/230.61.11
3. Indien andere, rechterlijke instantie die de beslissing heeft gewezen
 - 3.1. Naam:
 - 3.2. Adres:
 - 3.3. Tél./Fax/E-mail
4. Beslissing
 - 4.1. Datum: 15 december 2005
 - 4.2. Referentienummer: ██████████
 - 4.3. Partijen:
 - 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s)
Mijnheer ██████████
██████████
██████████
 - 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren)
Vennootschap naar Nederlands Recht BV ██████████
██████████
██████████ (Nederland)
5. Erkende geldelijke vordering :
 - 5.1. Hoofdsom : 3122,04 €
 - 5.1.1. Valuta Euro
 - 5.1.2. Indien de schuldvordering betrekking heeft op een periodieke betaling
 - 5.1.2.1. Bedrag van elke termijn
 - 5.1.2.2. Vervaldatum van de eerste termijn
 - 5.1.2.3. Vervaldatum van de volgende termijnen :
Wekelijks maandelijks anders, namelijk :
 - 5.1.2.4. Looptijd van de schuldvordering
 - 5.1.2.4.1. Momenteel onbepaald

5.1.2.4.2. of vervaldatum van de laatste termijn :

Schoonheid
en Levenswijze

- 5.2. **Rente**
- 5.2.1. **Rentevoet**
- 5.2.1.1. 7% wettelijke rentevoet
- 5.2.1.2.% boven de basisrente van de ECB(*)
- 5.2.1.3. Andere, namelijk
- 5.2.2. **Rente te betalen vanaf de verschillende data van ingebrekestelling tot bij volledige betaling**
- 5.3. **Bedrag van de terugvorderbare kosten, indien vermeld in de beslissing 790,72 €**
6. **De beslissing is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong**
7. **Kunnen tegen de beslissing nog rechtsmiddelen worden ingesteld ?**
Ja ☐ Nee ☐
8. **De beslissing heeft betrekking op een niet-betwiste schuldvordering in de zin van artikel 3, lid 1** ☒
9. **De beslissing voldoet aan artikel 6, lid 1, onder b)** ☒
10. **Betreft de beslissing aangelegenheden met betrekking tot consumentenovereenkomsten?**
Ja ☐ Nee ☐
- 10.1. **Zo ja, Heeft de schuldenaar zijn woonplaats in de lidstaat van oorsprong (in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001)?**
11. **Betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt overeenkomstig hoofdstuk III, indien van toepassing**
Ja ☒ Nee ☐
- 11.1. **Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13** ☒
Of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
Of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar het stuk in ontvangst heeft genomen ☐
- 11.2. **Behoorlijke inlichting**
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig de artikelen 16 en 17 ☐
12. **Betekening of kennisgeving van de dagvaarding indien van toepassing**
Ja ☐ Nee ☐
- 12.1. **Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13**
Of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
Of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de dagvaarding in ontvangst heeft genomen ☐
- 12.2. **Behoorlijke inlichting**
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 17 ☐
12. **Herstel van niet-naleving van de procedurele minimumnormen overeenkomstig artikel 18, lid 1**
- 13.1. **Betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 13** ☐
of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de beslissing in ontvangst heeft genomen ☐
- 13.2. **Behoorlijke inlichting**
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 18, lid 1, onder b) ☐
- 13.3. **Heeft de schuldenaar de mogelijkheid gehad rechtsmiddelen tegen de beslissing in te stellen**
☐ Ja ☐ Nee
- 13.4. **De schuldenaar heeft verzuimd overeenkomstig de toepasselijke vormvoorschriften rechtsmiddelen tegen de beslissing in te stellen**

EET België (Franstalig)

TRIBUNAL DE COMMERCE

Ilot Saint-Michel

Rue Joffre, 12

4000 Liège

Tél : 04/230.61.24

Repertoire : 2006 . 00 426 .

CERTIFICAT DE TITRE EXÉCUTOIRE EUROPÉEN — DÉCISION

1. État membre d'origine: AT ☐ BE ☒ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Juridiction qui a émis le certificat
 - 2.1. Nom: TRIBUNAL DE COMMERCE
 - 2.2. Adresse: Ilot Saint-Michel, rue Joffre, 12, 4000 LIEGE
 - 2.3. Tél./Télécopie/Courrier électronique: Tél. 04/230.61.24 – Fax 04/230.61.11
3. Si différente, juridiction qui a rendu la décision
 - 3.1. Nom:
 - 3.2. Adresse:
 - 3.3. Tél./Télécopie/Courrier électronique:
4. Décision :
 - 4.1. Date: 15 décembre 2005
 - 4.2. Numéro de référence: [REDACTED]
 - 4.3. Parties :
 - 4.3.1. Nom et adresse du(des) créancier(s):
Monsieur [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
 - 4.3.2. Nom et adresse du(des) débiteur(s):
Société de droit hollandais [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] (Pays-Bas)
5. Créance monétaire telle que certifiée :
 - 5.1. Montant du principal: 3.122,04 €
 - 5.1.1. Devise Euro

517-00137
d'Amica

- 5.1.2. Si le paiement de la créance est échelonné
- 5.1.2.1. Montant de chaque versement:
- 5.1.2.2. Date d'échéance du premier versement:
- 5.1.2.3. Périodicité des versements suivants
hebdomadaire ☐ mensuelle ☐ autre (préciser) ☐
- 5.1.2.4. Durée de la créance
- 5.1.2.4.1. Actuellement indéterminée ☐ ou
- 5.1.2.4.2. date d'échéance du dernier versement:
- 5.2. Intérêts :
- 5.2.1. Taux d'intérêt
- 5.2.1.1. 7 % taux légal
- 5.2.1.2. ... % au-dessus du taux de base de la BCE (%)
- 5.2.1.3. Autre (préciser)
- 5.2.2. Intérêts devant être perçus à compter des différentes dates de mise en demeure jusqu'au complet paiement
- 5.3. Montant des frais remboursables si la décision le précise: dépens : 790,72 €
6. La décision est exécutoire dans l'État membre d'origine ☒
7. La décision est encore susceptible de recours
Oui ☒ Non ☐
8. La décision a pour objet une créance incontestée au titre de l'article 3, paragraphe 1 ☒
9. La décision est conforme à l'article 6, paragraphe 1, point b) ☒
10. La décision a trait à un contrat de consommation
Oui ☐ Non ☒
- 10.1. Si oui:
Le débiteur est le consommateur Oui ☐
Non
- 10.2. Si oui:
Le débiteur est domicilié dans l'État membre d'origine (au sens de l'article 59 du règlement (CE) n° 44/2001)

11. Le cas échéant, signification ou notification de l'acte introductif d'instance en vertu du chapitre III
Oui ☒ Non ☐

11.1. La signification ou la notification a été effectuée conformément à l'article 13 ☒ ou la
signification ou notification a été effectuée conformément à l'article 14 ☐
ou il est prouvé conformément à l'article 18, paragraphe 2, que le débiteur a reçu l'acte ☐

11.2. Information en bonne et due forme

Le débiteur a été informé conformément aux articles 16 et 17 ☒

12. Signification ou notification d'une citation à comparaître, le cas échéant
Oui ☐ Non ☐

12.1. La signification ou la notification a été effectuée conformément à l'article 13 ☐
ou la signification ou la notification a été effectuée conformément à l'article 14 ☐

ou il est prouvé conformément à l'article 18, paragraphe 2, que le débiteur a reçu la citation à comparaître 12.2.

Information en bonne et due forme
Le débiteur a été informé conformément à l'article 17 ☐

13. Remèdes en cas de non-respect des normes minimales de procédure conformément à l'article 18, paragraphe 1

13.1. La signification ou la notification de la décision a été effectuée conformément à l'article 13 ☐
ou la signification ou la notification de la décision a été effectuée conformément à l'article 14 ☐
ou il est prouvé conformément à l'article 18, paragraphe 2, que le débiteur a reçu la décision ☐

13.2. Information en bonne et due forme

Le débiteur a été informé conformément à l'article 18, paragraphe 1, point b) ☐

13.3. Le débiteur pouvait former un recours contre la décision
Oui ☐ Non ☐

13.4. Le débiteur a omis de former un recours à l'encontre de la décision conformément aux règles de procédure pertinentes
Oui ☐ Non ☐

Fait à Liège, le vendredi 20 janvier 2006

Le greffier chef de service

J. TITS

POUR COPIE CONFORME
Huissier de justice

Bijlage 4

(Verordening 1896/2006 EBB–Vo)

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1896/2006 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 12 december 2006
tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name artikel 61, punt c),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en te ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd. Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging daarvan neemt de Gemeenschap onder meer de voor de goede werking van de interne markt benodigde maatregelen op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen.
- (2) Overeenkomstig artikel 65, punt c), van het Verdrag omvatten deze maatregelen tot afschaffing van hindernissen voor de goede werking van burgerrechtelijke procedures, zonedig door bevordering van de verenigbaarheid van de in de lidstaten geldende bepalingen van burgerlijke rechtsvordering.
- (3) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft de Raad en de Commissie verzocht nieuwe wetgeving uit te werken betreffende kwesties die een soepele justitiële samenwerking en de toegang tot de rechter bevorderen, en heeft in deze context uitdrukkelijk betalingsbevelen genoemd.
- (4) Op 30 november 2000 heeft de Raad een gezamenlijk programma van de Commissie en de Raad aangenomen betreffende maatregelen voor de uitvoering van het

beginsel van wederzijdse erkenning van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽³⁾. Dit programma voorziet in de mogelijkheid om in de Gemeenschap een specifieke, eenvormige of geharmoniseerde procedure in te voeren om op bepaalde gebieden, waaronder dat van de niet-betwiste schuldvorderingen, een rechterlijke beslissing te verkrijgen. Een volgende stap werd gezet met het door de Raad op 5 november 2004 goedgekeurde Haags Programma, dat ertoe oproept voortvarend verder te werken aan het Europees betalingsbevel.

- (5) Op 20 december 2002 heeft de Commissie een Groenboek betreffende een Europese procedure inzake betalingsbevelen en maatregelen ter vereenvoudiging en bespoediging van de procesvoering over geringe vorderingen aangenomen. Het groenboek heeft een raadpleging op gang gebracht over de mogelijke doelstellingen en kenmerken van een eenvormige of geharmoniseerde Europese procedure voor de invordering van niet-betwiste schuldvorderingen.
- (6) De snelle en efficiënte invordering van openstaande schulden die niet het voorwerp van een juridisch geschil zijn, is van het grootste belang voor het bedrijfsleven in de Europese Unie aangezien betalingsachterstanden een belangrijke oorzaak zijn van insolventie die het voortbestaan van bedrijven, vooral kleine en middelgrote bedrijven, in gevaar brengt en tot een groot verlies aan banen leidt.
- (7) Hoewel alle lidstaten de kwestie van de invordering van het grote aantal niet-betwiste schuldvorderingen proberen aan te pakken, waarbij de meeste lidstaten een vereenvoudigde betalingsbevelprocedure uitwerken, verschilt zowel de inhoud van de nationale wetgeving als de doeltreffendheid van de interne procedures aanzienlijk. Bovendien zijn acties op grond van de huidige regelgeving in grensoverschrijdende zaak vaak niet-ontvankelijk of in de praktijk niet haalbaar.
- (8) De daaruit voortvloeiende belemmeringen voor de toegang tot efficiënte verhaalmogelijkheden in grensoverschrijdende zaken en de verstoring van de mededinging binnen de interne markt ten gevolge van de ongelijke procedurele middelen die de schuldeisers in de verschillende lidstaten ter beschikking staan, vragen om communautaire wetgeving die schuldeisers en schuldenaren in de gehele Europese Unie gelijke concurrentievoorwaarden waarborgt.

⁽¹⁾ PB C 221 van 8.9.2005, blz. 77.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 13 december 2005 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 30 juni 2006 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpunt van het Europees Parlement van 25 oktober 2006. Besluit van de Raad van 11 december 2006.

⁽³⁾ PB C 12 van 15.1.2001, blz. 1.

- (9) Doel van deze verordening is de beslechting van een geschil in grensoverschrijdende zaken met betrekking tot niet-betwiste geldvorderingen te vereenvoudigen, te versnellen en goedkoper te maken door een Europese betalingsbevelprocedure in te voeren, en het vrije verkeer van Europese betalingsbevelen tussen de lidstaten te bewerkstelligen door minimumnormen te stellen waarvan de naleving tot gevolg heeft dat in de lidstaat van tenuitvoerlegging voorafgaand aan de erkenning en de tenuitvoerlegging geen intermediaire procedure hoeft te worden ingeleid.
- (10) De bij deze verordening ingevoerde procedure is een aanvullend en facultatief instrument voor de eiser, die vrijelijk gebruik kan blijven maken van de procedures uit het nationale recht. Deze verordening strekt derhalve noch tot vervanging, noch tot harmonisatie van de bestaande mogelijkheden naar nationaal recht voor de inning van niet-betwiste schuldvorderingen.
- (11) In het kader van de procedure moet voor de communicatie tussen de rechterlijke instantie en de partijen zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van standaardformulieren, teneinde de afhandeling ervan te vergemakkelijken en het gebruik van automatische gegevensverwerking mogelijk te maken.
- (12) De lidstaten moeten, wanneer zij besluiten welke gerechten bevoegd zijn om een Europees betalingsbevel uit te vaardigen, naar behoren rekening houden met de noodzaak de toegang tot het recht te waarborgen.
- (13) Een eiser die een verzoek om een Europees betalingsbevel indient, is gehouden de gegevens te verstrekken die voldoende duidelijk maken wat de vordering inhoudt en op welke gronden deze berust, zodat de verweerder goed geïnformeerd kan beslissen of hij de vordering al dan niet wil betwisten.
- (14) In dat verband is de eiser er tevens toe gehouden een beschrijving van het bewijs ter staving van de betrokken schuldvordering bij te voegen. Het standaardformulier zal een zo volledig mogelijke lijst bevatten van de soorten bewijsstukken die gewoonlijk ter staving van geldvorderingen worden overgelegd.
- (15) Indiening van een verzoek om een Europees betalingsbevel impliceert de betaling van toepasselijke gerechtskosten.
- (16) Het gerecht toetst het verzoek, met inbegrip van de bevoegdheid en de beschrijving van het bewijs, op basis van de informatie in het aanvraagformulier. Aldus zou het gerecht de gronden van de vordering *prima facie* kunnen onderzoeken en onder meer kennelijk ongegronde of niet-ontvankelijke vorderingen kunnen uitsluiten. Deze toetsing behoeft niet door een rechter te worden uitgevoerd.
- (17) Tegen de afwijzing van een verzoek staan geen rechtsmiddelen open. Dit belet echter niet een eventuele herziening van de afwijzende beslissing op hetzelfde rechtsniveau in overeenstemming met het nationale recht.
- (18) In het Europese betalingsbevel moet de verweerder ervan in kennis worden gesteld dat hij ofwel het vastgestelde bedrag aan de eiser kan betalen, ofwel binnen een termijn van dertig dagen een verweerschrift kan indienen indien hij de vordering wenst te betwisten. Naast de volledige informatie over de vordering, die door de eiser wordt verstrekt, moet de verweerder op de hoogte worden gebracht van de juridische betekenis van het Europese betalingsbevel en met name van de gevolgen van het niet betwisten van de vordering.
- (19) Wegens verschillen tussen de lidstaten in de regels van burgerlijk procesrecht, en met name de voorschriften inzake de betekening en kennisgeving van stukken, moet een specifieke en gedetailleerde definitie van de minimumnormen worden opgesteld die in het kader van het Europese betalingsbevel van toepassing dienen te zijn. Voor de betekening of kennisgeving van een Europees betalingsbevel dient met name een methode waarbij wordt uitgegaan van een juridische fictie ten aanzien van de naleving van deze minimumnormen, niet als voldoende te worden beschouwd.
- (20) Alle in de artikelen 13 en 14 vermelde wijzen van betekening en kennisgeving zijn gebaseerd op volledige zekerheid (artikel 13) of op een zeer hoge mate van waarschijnlijkheid (artikel 14) dat het betekende document de geadresseerde heeft bereikt.
- (21) Persoonlijke betekening of kennisgeving aan anderen dan de verweerder zelf, overeenkomstig artikel 14, lid 1, onder a) en b), mag alleen worden geacht aan de vereisten van die bepalingen te voldoen indien deze personen het Europees betalingsbevel daadwerkelijk in ontvangst hebben genomen.
- (22) Artikel 15 dient van toepassing te zijn in situaties waarin de verweerder zichzelf niet voor het gerecht kan vertegenwoordigen, zoals in het geval van een rechtspersoon, en wanneer van rechtswege is bepaald door wie hij wordt vertegenwoordigd, en in situaties waarin de verweerder een ander, met name een advocaat, heeft gemachtigd hem in de specifieke gerechtelijke procedure te vertegenwoordigen.
- (23) De verweerder kan zijn verweerschrift indienen door middel van het standaardformulier in deze verordening. De gerechten nemen evenwel andere schriftelijke vormen van verweer in aanmerking als het verweer duidelijk tot uitdrukking wordt gebracht.
- (24) Een tijdig ingediend verweerschrift moet een einde maken aan de Europese betalingsbevelprocedure en moet de zaak automatisch doen overgaan naar een gewone civielrechtelijke procedure, tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht om de procedure in dat geval stop te zetten. Het concept „gewoon civielrechtelijke procedure” wordt niet in de zin van het nationaal recht uitgelegd.

- (25) Na het verstrijken van de termijn voor indiening van een verweerschrift heeft de verweerder heeft in bepaalde uitzonderlijke gevallen het recht om heroverweging van het Europees betalingsbevel te verzoeken. Heroverweging in uitzonderingsgevallen houdt niet in dat de verweerder nogmaals de mogelijkheid krijgt verweer te voeren tegen de vordering. Tijdens de heroverwegingsprocedure mag de gegrondheid van de vordering niet verder worden getoetst dan de gronden die voortvloeien uit de door de verweerder aangevoerde uitzonderlijke omstandigheden. De overige uitzonderlijke omstandigheden zouden onder meer kunnen omvatten de situatie dat het Europees betalingsbevel gebaseerd was op verkeerde informatie in het aanvraagformulier.
- (26) De gerechtskosten van artikel 25 hebben geen betrekking op, bij voorbeeld, advocatenhonoraria of de kosten van betekening of kennisgeving van stukken door een andere instantie dan een gerecht.
- (27) Een Europees betalingsbevel dat is uitgevaardigd in een lidstaat en dat uitvoerbaar is, moet voor de tenuitvoerlegging worden beschouwd als een bevel dat is uitgevaardigd in de lidstaat waar om tenuitvoerlegging wordt verzocht. Op grond van het wederzijdse vertrouwen in de rechtspleging in de lidstaten rechtvaardigt de vaststelling door een gerecht van één lidstaat dat alle voorwaarden voor de uitgevaardiging van een Europees betalingsbevel vervuld zijn, zodat het betalingsbevel in alle andere lidstaten ten uitvoer kan worden gelegd, zonder rechterlijke toetsing in de lidstaat van tenuitvoerlegging aan de juiste toepassing van de procedurele minimumnormen. Onverminderd de bepalingen van deze verordening, en met name onverminderd de in artikel 22, leden 1 en 2, en artikel 23 vastgestelde minimumnormen, dient de tenuitvoerlegging van het Europees betalingsbevel beheerst te blijven door het nationale recht.
- (28) Voor de berekening van de termijnen geldt Verordening (EEG, Euratom) nr. 1182/71 van de Raad van 3 juni 1971 houdende vaststelling van de regels die van toepassing zijn op termijnen, data en aanvangs- en vervaltijden ⁽¹⁾. De verweerder moet hiervan in kennis worden gesteld, alsmede van het feit dat de feestdagen van de lidstaat waar het gerecht zich bevindt voor de berekening in aanmerking worden genomen.
- (29) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk de instelling van een uniforme, snelle en efficiënte procedure voor de inning van niet-betwiste geldvorderingen in de ganse Europese Unie, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van de verordening beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (30) De voor de uitvoering van deze verordening noodzakelijke maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.
- (31) Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland schriftelijk kenbaar gemaakt dat zij wensen deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze verordening.
- (32) Denemarken neemt overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gevoegd bij het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, niet deel aan de aanneming van deze verordening, zodat deze niet verbindend, noch van toepassing op Denemarken is.

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

1. Deze verordening heeft ten doel:

- a) de beslechting van een geschil in grensoverschrijdende zaken met betrekking tot niet-betwiste geldvorderingen te vereenvoudigen, te versnellen en goedkoper te maken door een Europese betalingsbevelprocedure in te voeren;

en

- b) het vrije verkeer van Europese betalingsbevelen tussen de lidstaten te bewerkstelligen door minimumnormen te stellen waarvan de naleving tot gevolg heeft dat in de lidstaat van tenuitvoerlegging voorafgaand aan de erkenning en de tenuitvoerlegging geen intermediaire procedure hoeft te worden ingeleid.

2. Deze verordening belet geenszins dat een eiser een vordering in de zin van artikel 4 geldend maakt met behulp van een andere procedure waarin het recht van een lidstaat of het Gemeenschapsrecht voorziet.

Artikel 2

Werkingsfeer

1. Deze verordening is, in grensoverschrijdende zaken, van toepassing in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht. Zij heeft in het bijzonder geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken en bestuursrechtelijke zaken, of op de aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag („acta jure imperii”).

⁽¹⁾ PB L 124 van 8.6.1971, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23. Besluit gewijzigd bij Besluit 2006/512/EG (PB L 200 van 22.7.2006, blz. 11).

2. Deze verordening is niet van toepassing op:
- a) de goederenrechtelijke gevolgen van huwelijken en soortgelijke relaties, testamenten en erfenissen;
 - b) faillissement, surséance van betaling, procedures ter ontbinding van insolvente vennootschappen of andere rechtspersonen, gerechtelijke of faillissementsakkoorden en andere soortgelijke procedures;
 - c) sociale zekerheid;
 - d) vorderingen uit niet-contractuele verbintenissen, tenzij:
 - i) zij voorwerp zijn van een overeenkomst tussen de partijen of er een schuldbekentenis is;
 - of
 - ii) zij betrekking hebben op vaststaande schulden uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen.
3. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „lidstaat” verstaan iedere lidstaat, behalve Denemarken.

Artikel 3

Grensoverschrijdende zaken

1. In deze verordening wordt onder grensoverschrijdende zaak verstaan, een zaak waarin ten minste een van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht.
2. De woonplaats wordt bepaald overeenkomstig de artikelen 59 en 60 van Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken⁽¹⁾.
3. Het grensoverschrijdende karakter van een zaak wordt bepaald naar het tijdstip waarop het verzoek om een Europees betalingsbevel overeenkomstig deze verordening bij het bevoegde gerecht wordt ingediend.

Artikel 4

Europese betalingsbevelprocedure

De Europese betalingsbevelprocedure wordt ingevoerd voor de inning van liquide geldvorderingen voor een specifiek bedrag, die opeisbaar zijn op het tijdstip waarop het verzoek om een Europees betalingsbevel wordt ingediend.

Artikel 5

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) „lidstaat van oorsprong”: de lidstaat waar een Europees betalingsbevel wordt uitgevaardigd;

- 2) „lidstaat van tenuitvoerlegging”: de lidstaat waar om tenuitvoerlegging van een Europees betalingsbevel wordt gevraagd;
- 3) „gerecht”: iedere instantie die in een lidstaat bevoegd is ten aanzien van een Europees betalingsbevel of aanverwante aangelegenheden;
- 4) „gerecht van oorsprong”: het gerecht dat een Europese betalingsbevel uitvaardigt.

Artikel 6

Rechterlijke bevoegdheid

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt de rechterlijke bevoegdheid bepaald volgens de ter zake geldende regels van het Gemeenschapsrecht, en met name Verordening (EG) nr. 44/2001.
2. Wanneer de vordering evenwel betrekking heeft op een overeenkomst gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet-bedrijfsmatig of niet-beroepsmatig kan worden beschouwd, en de consument de verweerder is, zijn de gerechten van de lidstaat waar de verweerder woonplaats heeft in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001, bij uitsluiting bevoegd.

Artikel 7

Verzoek om een Europees betalingsbevel

1. Het verzoek om een Europees betalingsbevel wordt ingediend door middel van het standaardformulier A van bijlage I.
2. Het verzoek vermeldt:
- a) naam en adres van de partijen en, in voorkomend geval, van hun vertegenwoordigers, alsmede de gegevens van het gerecht waarbij het verzoek wordt ingediend;
 - b) het bedrag van de schuldvordering, met inbegrip van de hoofdsom en, in voorkomend geval, de rente, de contractuele boetes en de kosten;
 - c) in geval rente over de schuldvordering wordt geëist, de rentevoet en de termijn waarvoor rente wordt gevorderd, tenzij volgens het recht van de lidstaat van oorsprong de hoofdsom automatisch met de wettelijke rente wordt vermeerderd;
 - d) de grondslag van de rechtsvordering, waaronder een beschrijving van de elementen waarmee de schuldvordering en, in voorkomend geval, de geëiste rente worden gestaafd;
 - e) een beschrijving van het bewijs tot staving van de schuldvordering;
 - f) de gronden voor de rechterlijke bevoegdheid;
- en
- g) het grensoverschrijdende karakter van de zaak in de zin van artikel 3.

⁽¹⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2245/2004 van de Commissie (PB L 381 van 28.12.2004, blz. 10).

3. In het verzoek verklaart de eiser dat de verstrekte inlichtingen naar zijn weten waarheidsgetrouw zijn, en erkent hij dat het opzettelijk afleggen van een valse verklaring aanleiding kan geven tot passende sancties naar het recht van de lidstaat van oorsprong.

4. In een bijlage bij het verzoek kan de eiser aan het gerecht aangeven dat hij bezwaar maakt tegen een overgang naar een gewone procedure in de zin van artikel 17 in geval van verweer door de verweerder. De eiser kan dit ook in een later stadium doen, doch in elk geval voordat het betalingsbevel wordt uitgevaardigd.

5. Het verzoek wordt ingediend op papieren drager of via elk ander communicatiemiddel, inclusief langs elektronische weg, dat door de lidstaat van oorsprong wordt aanvaard en dat bij het gerecht van oorsprong beschikbaar is.

6. Het verzoek wordt door de eiser of, in voorkomend geval, door zijn vertegenwoordiger ondertekend. Een overeenkomstig lid 5 langs elektronische weg ingediend verzoek wordt ondertekend overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen⁽¹⁾. De elektronische handtekening wordt in de lidstaat van oorsprong erkend zonder dat verdere voorwaarden worden gesteld.

Een dergelijke elektronische handtekening is evenwel niet vereist indien en voorzover er een alternatief elektronisch communicatiesysteem bij het gerecht van de lidstaat van oorsprong bestaat dat voor een bepaalde groep tevoren geregistreerde erkende gebruikers beschikbaar is en waarmee die gebruikers op een veilige manier kunnen worden geïdentificeerd. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van dergelijke communicatiesystemen.

Artikel 8

Behandeling van het verzoek

Het gerecht waarbij een verzoek om een Europees betalingsbevel is ingediend, onderzoekt zo spoedig mogelijk op basis van het aanvraagformulier of de in de artikelen 2, 3, 4, 6 en 7 gestelde eisen vervuld zijn en of de vordering gegrond lijkt. Dit onderzoek kan via een geautomatiseerde procedure worden uitgevoerd.

Artikel 9

Aanvulling en correctie

1. Indien niet is voldaan aan de in artikel 7 gestelde eisen en tenzij de vordering kennelijk ongegrond of het verzoek niet-ontvankelijk is, biedt het gerecht de eiser de gelegenheid het verzoek aan te vullen of te corrigeren. Het gerecht gebruikt daartoe het standaardformulier B van bijlage II.

⁽¹⁾ PB L 13 van 19.1.2000, blz. 12.

2. Wanneer het gerecht de eiser vraagt zijn verzoek aan te vullen of te corrigeren, geeft het aan welke termijn het in de gegeven omstandigheden passend acht. Het gerecht kan deze termijn naar eigen goeddunken verlengen.

Artikel 10

Wijziging van het verzoek

1. Indien het verzoek slechts voor een deel aan de in artikel 8 gestelde eisen beantwoordt, stelt het gerecht de eiser daarvan in kennis met behulp van het standaardformulier C van bijlage III. De eiser wordt verzocht een voorstel voor een Europees betalingsbevel voor het door het gerecht gespecificeerde bedrag te aanvaarden of te weigeren en wordt in kennis gesteld van de gevolgen van zijn besluit. De eiser antwoordt door standaardformulier C dat hem door het gerecht is toegezonden, terug te sturen binnen een door het gerecht overeenkomstig artikel 9, lid 2, gestelde termijn.

2. Indien de eiser het voorstel van het gerecht aanvaardt, vaardigt het gerecht overeenkomstig artikel 12 een Europees betalingsbevel uit voor het door de eiser aanvaarde deel van het verzoek. De gevolgen met betrekking tot het resterende deel van het verzoek worden beheerst door het nationale recht.

3. Indien de eiser zijn antwoord niet toezendt binnen de door het gerecht gestelde termijn of het voorstel van het gerecht weigert, wordt het verzoek geheel afgewezen.

Artikel 11

Afwijzing van het verzoek

1. Het gerecht wijst het verzoek af indien:

- a) de in de artikelen 2, 3, 4, 6 en 7 gestelde eisen niet vervuld zijn;
of
- b) de vordering kennelijk ongegrond is;
of
- c) de eiser zijn antwoord niet toezendt binnen de termijn die het gerecht overeenkomstig artikel 9, lid 2, heeft gesteld;
of
- d) de eiser zijn antwoord niet toezendt binnen de door het gerecht gestelde termijn of het voorstel van het gerecht weigert, overeenkomstig artikel 10.

De eiser wordt door middel van het standaardformulier D van bijlage IV in kennis gesteld van de redenen voor de afwijzing.

2. Tegen de afwijzing van het verzoek staan geen rechtsmiddelen open.

3. De afwijzing van het verzoek belet de eiser niet zijn vordering geldend te maken door middel van een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of door middel van een andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet.

Artikel 12

Uitvaardiging van een Europees betalingsbevel

1. Indien de in artikel 8 genoemde voorwaarden vervuld zijn, vaardigt het gerecht door middel van het standaardformulier E van bijlage V zo spoedig mogelijk en normaliter binnen 30 dagen na de indiening van het verzoek een Europees betalingsbevel uit.

De termijn van 30 dagen omvat niet de tijd die de eiser nodig heeft om zijn verzoek aan te vullen, te corrigeren of te wijzigen.

2. Het Europees betalingsbevel wordt uitgevaardigd samen met een afschrift van het verzoekformulier. Het bevat niet de door de eiser in de aanhangsels 1 en 2 bij formulier A verstrekte informatie.

3. In het Europees betalingsbevel wordt de verweerder meedeeld dat hij de volgende mogelijkheden heeft:

a) het in het betalingsbevel vermelde bedrag aan de eiser te betalen;

of

b) verweer tegen het bevel aan te tekenen door bij het gerecht van oorsprong een verweerschrift in te dienen, dat binnen 30 dagen nadat het bevel aan de verweerder is betekend of ter kennis gebracht wordt verzonden.

4. In het Europees betalingsbevel wordt de verweerder ervan in kennis gesteld dat:

a) het bevel uitsluitend op basis van de door de eiser verstrekte informatie is uitgevaardigd en niet door het gerecht is geverifieerd;

b) het bevel uitvoerbaar wordt, tenzij overeenkomstig artikel 16 bij het gerecht een verweerschrift is ingediend;

c) ingeval een verweerschrift wordt ingediend, de procedure voor de bevoegde gerechten van de lidstaat van oorsprong wordt voortgezet volgens het gewone burgerlijk procesrecht, tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.

5. Het gerecht draagt er zorg voor dat het betalingsbevel overeenkomstig het nationale recht aan de verweerder betekend of ter kennis gebracht wordt volgens een methode die voldoet aan de minimumnormen van de artikelen 13, 14 en 15.

Artikel 13

Betekening of kennisgeving met bewijs van ontvangst door de verweerder

Het Europees betalingsbevel kan op een van de volgende wijzen aan de verweerder worden betekend of ter kennis gebracht, overeenkomstig het nationale recht van de staat waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht:

a) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een door de verweerder ondertekende ontvangstbevestiging, met de datum van ontvangst;

b) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een document ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of kennisgeving heeft verricht, en waarin wordt verklaard dat de verweerder het stuk in ontvangst heeft genomen of zonder wettige grond geweigerd heeft, en waarin de datum van betekening of kennisgeving is vermeld;

c) door betekening of kennisgeving per post, blijkend uit een door de verweerder ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging, met de datum van ontvangst;

d) door betekening of kennisgeving langs elektronische weg, bijvoorbeeld door middel van een faxbericht of een elektronisch postbericht, blijkend uit een door de verweerder ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging, met de datum van ontvangst.

Artikel 14

Betekening of kennisgeving zonder bewijs van ontvangst door de verweerder

1. Het Europees betalingsbevel kan tevens op een van de volgende wijzen aan de verweerder worden betekend of ter kennis worden gebracht, overeenkomstig het nationale recht van de staat waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht:

a) in persoon op het persoonlijke adres van de verweerder, aan een persoon die als huisgenoot van de verweerder dezelfde woonplaats heeft of aldaar in dienst is;

b) wanneer de verweerder een zelfstandige of een rechtspersoon is, in persoon op het zakenadres van de verweerder, aan een persoon die bij de verweerder in dienst is;

c) door deponering van het bevel in de brievenbus van de verweerder;

d) door deponering van het bevel op het postkantoor of bij de bevoegde autoriteiten, en schriftelijke mededeling daarvan in de brievenbus van de verweerder, mits in de schriftelijke mededeling duidelijk wordt vermeld dat het om een gerechtelijk stuk gaat of dat deze schriftelijke mededeling rechtsgeldig is als betekening of kennisgeving en de toepasselijke termijnen doet ingaan;

e) per post zonder bewijs overeenkomstig lid 3 indien de verweerder zijn adres in de lidstaat van oorsprong heeft;

f) langs elektronische weg, blijkens een automatische aankomstbevestiging, op voorwaarde dat de verweerder vooraf uitdrukkelijk met deze wijze van betekening of kennisgeving heeft ingestemd.

2. Voor de toepassing van deze verordening is betekening of kennisgeving overeenkomstig lid 1 niet toegestaan, indien het adres van de verweerder niet met zekerheid bekend is.

3. Betekening of kennisgeving overeenkomstig lid 1, onder a), b), c) en d), blijkt uit:

a) een document dat is ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of de kennisgeving heeft verricht, en waarin het volgende wordt vermeld:

i) de wijze waarop de betekening of kennisgeving is geschied,

en

ii) de datum van betekening of kennisgeving,

en

iii) indien het bevel ter betekening of kennisgeving is aangeboden aan een andere persoon dan de verweerder, de naam van die persoon en zijn relatie tot de verweerder,

of

b) voor de toepassing van lid 1, onder a) en b), een ontvangstbevestiging van de persoon aan wie de betekening of kennisgeving is gedaan.

Artikel 15

Betekening of kennisgeving aan een vertegenwoordiger

Betekening of kennisgeving overeenkomstig de artikelen 13 of 14 kan ook aan een vertegenwoordiger van de verweerder geschieden.

Artikel 16

Verweer tegen een Europees betalingsbevel

1. De verweerder kan bij het gerecht van oorsprong een verweerschrift tegen het Europees betalingsbevel indienen door middel van het standaardformulier F van bijlage VI, dat hem samen met het Europees betalingsbevel wordt verstrekt.

2. Het verweerschrift wordt toegezonden binnen 30 dagen nadat het betalingsbevel aan de verweerder is betekend of ter kennis is gebracht.

3. In het verweerschrift vermeldt de verweerder dat hij de schuldvordering betwist, zonder gehouden te zijn te verklaren op welke gronden de betwisting berust.

4. Het verweerschrift wordt ingediend op papieren drager of via elk ander communicatiemiddel, inclusief langs elektronische weg, dat in de lidstaat van oorsprong wordt aanvaard en dat bij het gerecht van oorsprong beschikbaar is.

5. Het verweerschrift wordt door de verweerder of, in voorkomend geval, door zijn vertegenwoordiger ondertekend. Een overeenkomstig lid 4 langs elektronische weg ingediend verweerschrift wordt ondertekend overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Richtlijn 1999/93/EG. De elektronische handtekening wordt in de lidstaat van oorsprong erkend zonder dat verdere voorwaarden worden gesteld.

Deze elektronische handtekening is evenwel niet vereist indien en voorzover er een alternatief elektronisch communicatiesysteem bij het gerecht van de lidstaat van oorsprong bestaat dat voor een bepaalde groep tevoren geregistreerde erkende gebruikers beschikbaar is en waarmee die gebruikers op een veilige manier kunnen worden geïdentificeerd. De bedoelde communicatiesystemen worden door de lidstaten aan de Commissie ter kennis gebracht.

Artikel 17

Gevolgen van de indiening van een verweerschrift

1. Indien binnen de in artikel 16, lid 2, gestelde termijn een verweerschrift is ingediend, wordt de procedure volgens het gewone burgerlijk procesrecht voortgezet voor de bevoegde gerechten van de lidstaat van oorsprong, tenzij de eiser, overeenkomstig artikel 7, lid 4, uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.

Indien de eiser zijn vordering door middel van de Europese betalingsbevelprocedure geldend heeft gemaakt, laat het nationaal recht zijn positie in de daaropvolgende gewone procedure onverlet.

2. De overgang naar de gewone procedure in de zin van lid 1 wordt beheerst door het recht van de lidstaat van oorsprong.

3. Aan de eiser wordt medegedeeld of de verweerder een verweerschrift heeft ingediend en of er naar een gewone procedure wordt overgegaan.

Artikel 18

Uitvoerbaarheid

1. Indien binnen de in artikel 16, lid 2, gestelde termijn, met inachtneming van een redelijke tijdspanne met het oog op de aankomst van een verweerschrift, geen verweerschrift is ingediend, verklaart het gerecht van oorsprong het Europees betalingsbevel onverwijld uitvoerbaar door middel van het standaardformulier G van bijlage VII. Het gerecht van oorsprong verifieert de datum van betekening of kennisgeving.

2. Onverminderd lid 1 worden de formele voorwaarden waaronder het bevel uitvoerbaar wordt, beheerst door het recht van de lidstaat van oorsprong.

3. Het gerecht zendt het uitvoerbare Europees betalingsbevel aan de eiser.

Artikel 19

Afschaffing van het exequatur

Het Europees betalingsbevel dat in de lidstaat van oorsprong uitvoerbaar is geworden, wordt in de andere lidstaten erkend en ten uitvoer gelegd zonder dat een uitvoerbaarverklaring vereist is en zonder de mogelijkheid van verzet tegen de erkenning.

Artikel 20

Heroverweging in uitzonderingsgevallen

1. De verweerder heeft het recht om, na het verstrijken van de in artikel 16, lid 2, gestelde termijn, het bevoegde gerecht van de lidstaat van oorsprong om heroverweging van het Europees betalingsbevel te verzoeken, als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) i) het betalingsbevel is op een van de in artikel 14 genoemde wijzen betekend of ter kennis gebracht;
- en
- ii) de betekening of kennisgeving is buiten zijn schuld, niet zo tijdig geschied als met het oog op zijn verdediging nodig was,
- of
- b) de verweerder de vordering niet heeft kunnen betwisten wegens overmacht of wegens buitengewone omstandigheden, buiten zijn schuld,

mits hij in beide gevallen onverwijld handelt.

2. Na het verstrijken van de in artikel 16, lid 2 gestelde termijn, heeft de verweerder tevens het recht om het bevoegde gerecht in de lidstaat van oorsprong om heroverweging van het Europees betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend, gelet op de voorschriften van deze verordening, of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden.

3. Indien het gerecht het verzoek van de verweerder weigert omdat geen van de in de leden 1 en 2 bedoelde heroverwegingsgronden van toepassing is, blijft het Europees betalingsbevel van kracht.

Indien het gerecht besluit dat heroverweging om een van de in de leden 1 en 2 bedoelde redenen gegrond is, is het Europees betalingsbevel nietig.

Artikel 21

Tenuitvoerlegging

1. Onverminderd de bepalingen van deze verordening worden de tenuitvoerleggingsprocedures beheerst door het recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Het Europees betalingsbevel dat uitvoerbaar is geworden, wordt onder dezelfde voorwaarden ten uitvoer gelegd als een uitvoerbare beslissing die in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven.

2. Om tenuitvoerlegging in een andere lidstaat te verkrijgen, verstrekt de eiser aan de bevoegde tenuitvoerleggingsautoriteiten in die lidstaat de volgende stukken:

- a) een afschrift van het door het gerecht van oorsprong uitvoerbaar verklaarde Europees betalingsbevel, dat voldoet aan de voorwaarden om de echtheid ervan te kunnen vaststellen;

en

- b) indien nodig, een vertaling van het Europees betalingsbevel in de officiële taal van de lidstaat van tenuitvoerlegging of, in het geval dat er in die lidstaat verscheidene officiële talen bestaan, in de officiële taal of een van de officiële rechtstalen van de plaats van tenuitvoerlegging, overeenkomstig het recht van die lidstaat, of in een andere taal die de lidstaat van tenuitvoerlegging heeft verklaard te aanvaarden. Elke lidstaat kan aangeven welke officiële talen van de instellingen van de Europese Unie die van zijn eigen taal verschillen, hij voor het Europees betalingsbevel aanvaardt. De vertaling wordt door een daartoe in een van de lidstaten bevoegde persoon als officiële vertaling gewaarmerkt.

3. Van de eiser die in een lidstaat de tenuitvoerlegging verlangt van het in een andere lidstaat uitgevaardigd Europees betalingsbevel, mag geen zekerheid, borg of pand, in welke vorm ook, worden gevraagd op grond van het feit dat hij een buitenlandse onderdaan is of zijn woon- of verblijfplaats niet in de lidstaat van tenuitvoerlegging heeft.

Artikel 22

Weigering van tenuitvoerlegging

1. De tenuitvoerlegging wordt op verzoek van de verweerder door het bevoegde gerecht in de lidstaat van tenuitvoerlegging geweigerd, indien het Europees betalingsbevel onverenigbaar is met een in een lidstaat of in een derde land gegeven eerdere beslissing of eerder bevel, op voorwaarde dat:

- a) de eerdere beslissing of het eerdere bevel tussen dezelfde partijen is gegeven in een geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust;

en

- b) de eerdere beslissing of het eerdere bevel aan de voorwaarden voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging voldoet;

en

- c) de onverenigbaarheid in de gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong niet als verweer had kunnen worden aangevoerd.

2. De tenuitvoerlegging wordt desgevraagd tevens geweigerd, indien en voor zover de verweerder het in het Europees betalingsbevel vastgestelde bedrag aan de eiser heeft betaald.

3. In geen geval wordt in de lidstaat van tenuitvoerlegging de juistheid van het Europees betalingsbevel onderzocht.

Artikel 23

Opschorting of beperking van de tenuitvoerlegging

Indien de verweerder overeenkomstig artikel 20 om heroverweging heeft verzocht, kan het bevoegde gerecht in de lidstaat van tenuitvoerlegging, op verzoek van de verweerder:

- a) de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken;
- of
- b) de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van het stellen van een door dit gerecht te bepalen zekerheid;
- of
- c) in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.

Artikel 24

Vertegenwoordiging in rechte

Vertegenwoordiging door een advocaat of een andere beoefenaar van een juridisch beroep is niet verplicht

- a) voor de eiser bij het indienen van het verzoek om een Europees betalingsbevel;
- b) voor de verweerder ten aanzien van het verweerschrift tegen een Europees betalingsbevel.

Artikel 25

Gerechtskosten

1. De totale gerechtskosten van de Europese betalingsbevelprocedure en van de gewone civielrechtelijke procedure die volgt op de indiening van een verweerschrift tegen het Europees betalingsbevel in een lidstaat, mogen niet hoger zijn dan de gerechtskosten van een gewone civielrechtelijke procedure waaraan in die lidstaat geen Europese betalingsbevelprocedure is voorafgegaan.

2. Voor de toepassing van deze verordening omvatten de gerechtskosten de aan het gerecht te betalen vergoedingen en kosten, waarvan het bedrag overeenkomstig het nationale recht wordt vastgesteld.

Artikel 26

Verhouding tot het nationale procesrecht

Niet uitdrukkelijk in deze verordening geregelde procedurekwesties worden beheerst door het nationale recht.

Artikel 27

Verhouding tot Verordening (EG) nr. 1348/2000

Deze verordening laat onverlet de toepassing van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ⁽¹⁾.

Artikel 28

Informatie over de kosten van betekening of kennisgeving en over de tenuitvoerlegging

De lidstaten werken samen om het publiek en de beroepskringen voor te lichten omtrent:

- a) de kosten van betekening of kennisgeving van stukken;
- en
- b) de vraag welke instanties bevoegd zijn ten aanzien van tenuitvoerlegging voor de toepassing van de artikelen 21, 22 en 23,

meer bepaald via het Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken, dat is opgericht bij Beschikking 2001/470/EG van de Raad ⁽²⁾.

Artikel 29

Informatie over rechterlijke bevoegdheid, heroverwegingsprocedures, communicatiemiddelen en talen

1. Uiterlijk 12 juni 2008 doen de lidstaten de Commissie mededeling van

- a) de gerechten die bevoegd zijn om een Europees betalingsbevel uit te vaardigen;
- b) de heroverwegingsprocedure en de bevoegde gerechten voor de toepassing van artikel 20;
- c) de voor de Europese betalingsbevelprocedure aanvaarde communicatiemiddelen waarover de gerechten beschikken;
- d) de uit hoofde van artikel 21, lid 2, onder b), aanvaarde talen.

⁽¹⁾ PB L 160 van 30.6.2000, blz. 37.

⁽²⁾ PB L 174 van 27.6.2001, blz. 25.

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van iedere wijziging van deze informatie.

2. De Commissie maakt de overeenkomstig lid 1 meegedeelde informatie openbaar door bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of door enig ander passend middel.

Artikel 30

Wijzigingen van de bijlagen

De in de bijlagen opgenomen standaardformulieren worden bijgewerkt of technisch aangepast volgens de in artikel 31, lid 2, bedoelde procedure waarbij volledige overeenstemming met de bepalingen van deze verordening is gegarandeerd.

Artikel 31

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 75 van Verordening (EG) nr. 44/2001 ingestelde comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4 en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Straatsburg, 12 december 2006.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
J. BORRELL FONTELLES

Artikel 32

Evaluatie

Uiterlijk op 12 december 2013 dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité een uitvoerig verslag in over de werking van de Europese betalingsbevelprocedure. Dat verslag bevat een evaluatie van de werking van de procedure en een uitvoerige effectbeoordeling voor elke lidstaat.

Daartoe en om te waarborgen dat naar behoren rekening wordt gehouden met de beste praktijken in de Europese Unie en dat deze de beginselen van betere wetgeving weerspiegelen, verstrekken de lidstaten de Commissie informatie over de grensoverschrijdende werking van het Europees betalingsbevel. Deze informatie heeft betrekking op de gerechtskosten, de duur van de procedure, de doelmatigheid, de gebruiksvriendelijkheid en de interne betalingsbevelprocedures van de lidstaten.

Dit verslag gaat zonodig vergezeld van voorstellen tot wijziging van deze verordening.

Artikel 33

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

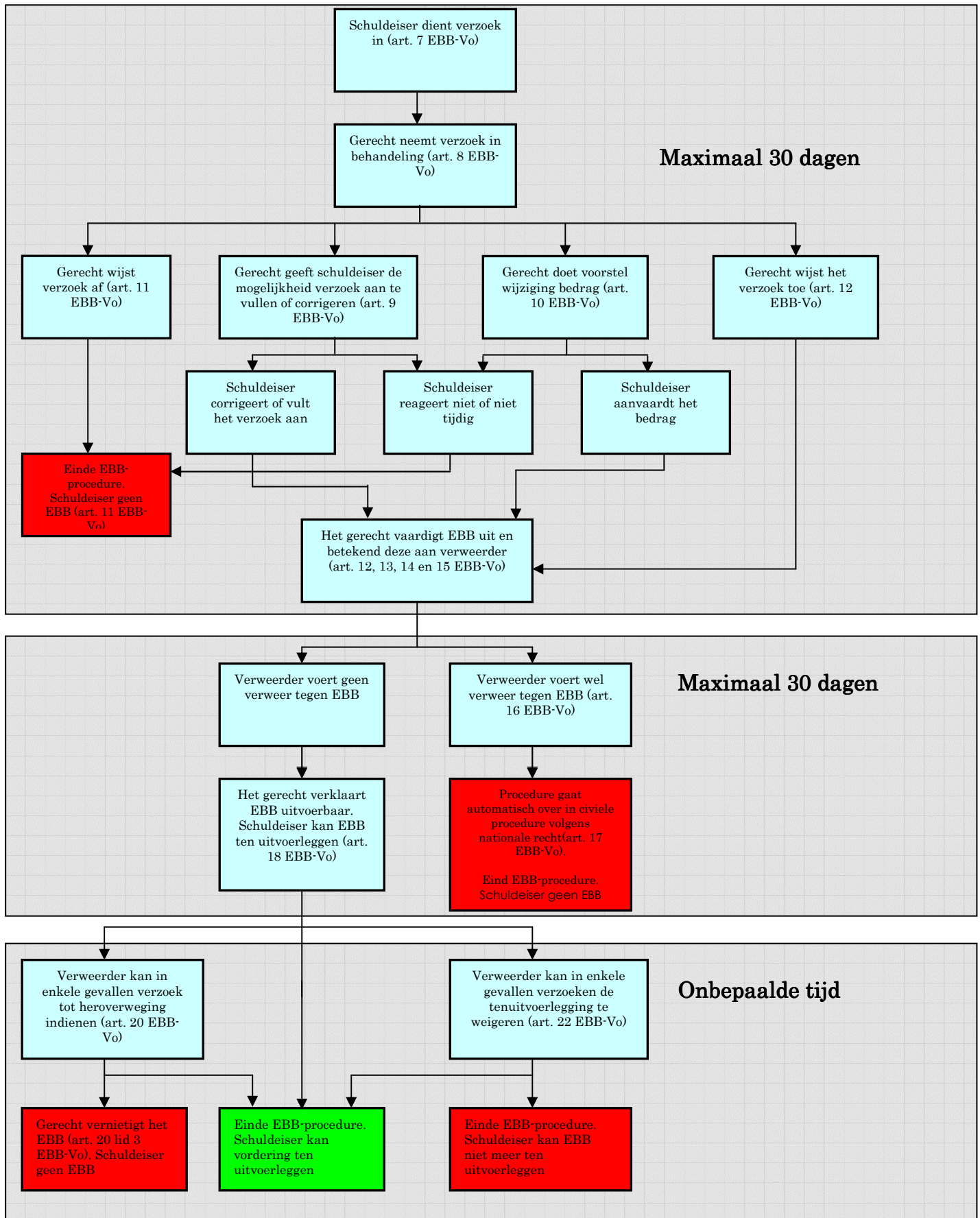
Zij is van toepassing met ingang van 12 december 2008 met uitzondering van de artikelen 28, 29, 30 en 31, die met ingang van 12 juni 2008 van toepassing zijn.

Voor de Raad
De voorzitter
M. PEKKARINEN

Bijlage 5

(Schema EBBP)

Schema EBBP

Bijlage 6

(Standaardformulier A)

Verzoek om een Europees betalingsbevel

Formulier A

Artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

Gelieve de richtsnoeren op de laatste bladzijde te raadplegen alvorens dit formulier in te vullen

Er zij in het bijzonder gewezen op het feit dat dit formulier moet worden ingevuld in de taal of één van de talen die aanvaard wordt/ worden door het aangezochte gerecht. Het formulier is beschikbaar in alle officiële talen van de Europese Unie; dit helpt u het formulier in de vereiste taal in te vullen.

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode

Stad

Land

Zaaknummer

(in te vullen door het gerecht)

Door het gerecht ontvangen

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser

03 Vertegenwoordiger van de eiser *

05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **

02 Verweerder

04 Vertegenwoordiger van de verweerder *

06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		

* bv. advocaat

** bv. ouder, voogd, directeur

*** facultatief

3. Gronden voor de bevoegdheid van de rechterlijke instantie

Codes:

01 Woonplaats van de (mede)verweerder	07 Woonplaats van de polishouder, verzekerde of begunstigde in verzekeringszaken
02 Plaats van uitvoering van de desbetreffende verbintenis	08 Woonplaats van de consument
03 Plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan	09 Plaats waar de werknemer zijn werkzaamheden verricht
04 Indien een geschil voortvloeit uit activiteiten van een filiaal, agentschap of andere vestiging, de plaats waar het filiaal, het agentschap of de andere vestiging is gevestigd	10 Plaats van vestiging van het bedrijf waar de werknemer werkzaam is
05 Woonplaats van de trust	11 Plaats waar het onroerend goed is gelegen
06 Indien een geschil ontstaat over de betaling van een beloning voor de redding van een lading of vracht, de plaats van het gerecht op gezag waarvan de lading of de vracht is of kon worden tegengehouden	12 Door de partijen overeengekomen keuze van het gerecht
	13 Woonplaats van de onderhoudsgerechtigde
	14 Andere grond (gelieve te specificeren)

Code	Nadere gegevens alleen voor code 14
------	-------------------------------------

4. Grensoverschrijdend karakter van de zaak

Codes:

01 België	06 Spanje	11 Letland	16 Nederland	21 Slowakije
02 Tsjechische Republiek	07 Frankrijk	12 Litouwen	17 Oostenrijk	22 Finland
03 Duitsland	08 Ierland	13 Luxemburg	18 Polen	23 Zweden
04 Estland	09 Italië	14 Hongarije	19 Portugal	24 Verenigd Koninkrijk
05 Griekenland	10 Cyprus	15 Malta	20 Slovenië	25 ander (gelieve te specificeren)

Woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats van de eiser	Woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats van de verweerder	Land van het gerecht
---	--	----------------------

5. Bankgegevens (facultatief)

5.1 Betaling van de gerechtskosten door de eiser

- Codes: 01 Via bankoverschrijving 02 Via kredietkaart 03 Inning via de bankrekening van de eiser door het gerecht
04 Rechtsbijstand 05 andere betaalwijze (gelieve te specificeren)

In geval van code 02 of 03 gelieve de bankgegevens in aanhangsel 1 in te vullen

Code	Gelieve te specificeren in geval van code 05
------	--

5.2 Betaling door de verweerder van het vastgestelde bedrag

Rekeninghouder	Banknaam (BIC) of andere relevante bankcode
----------------	---

Rekeningnummer	Internationaal bankrekeningnummer (IBAN)
----------------	--

EUR	Euro	CYP	Cyprisch pond	CZK	Tsjechische kroon	EEK	Estandse kroon	GBP	Brits pond
HUF	Hongaarse forint	LTL	Litouwse litas	LVL	Letse lati	MTL	Maltese lira	PLN	Poolse zloty
SEK	Zweedse kroon	SIT	Slovense tolar	SKK	Slovaakse kroon	Sonstige (gem. internationalem Bankcode)			

6. Hoofdvordering					Valuta	Totale waarde van de hoofdvordering, exclusief rente en kosten																																													
De vordering heeft betrekking op (Code 1) <table border="0"> <tr> <td>01 Verkoopovereenkomst</td> <td>10 Dienstencontract — reparatie</td> <td>18 Vorderingen uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen</td> </tr> <tr> <td>02 Huurovereenkomst — roerend goed</td> <td>11 Dienstencontract — makelarij</td> <td>19 Schade — contract</td> </tr> <tr> <td>03 Huurovereenkomst — onroerend goed</td> <td>12 Dienstencontract — andere (nader aangeven)</td> <td>20 Abonnement (krant, tijdschrift)</td> </tr> <tr> <td>04 04 Huurovereenkomst — bedrijfshuur</td> <td>13 Bouwcontract</td> <td>21 Lidmaatschapskosten</td> </tr> <tr> <td>05 Dienstencontract — elektriciteit, gas, water, telefoon</td> <td>14 Verzekeringscontract</td> <td>22 Arbeidscontract</td> </tr> <tr> <td>06 Dienstencontract — medische diensten</td> <td>15 Lening</td> <td>23 Minnelijke schikking</td> </tr> <tr> <td>07 Dienstencontract — vervoer</td> <td>16 Garantie of andere zekerheid</td> <td>24 Onderhoudscontract</td> </tr> <tr> <td>08 Dienstencontract — juridisch, fiscaal, technisch advies</td> <td>17 Niet-contractuele verbintenissen als deze het voorwerp zijn van een akkoord tussen de partijen of een schuldbekentenis (bijvoorbeeld schade, ongerechtvaardigde verrijking)</td> <td>25 Andere (gelieve te specificeren)</td> </tr> <tr> <td>09 Dienstencontract — hotel, restaurant</td> <td></td> <td></td> </tr> </table> Aangevoerde omstandigheden (Code 2) <table border="0"> <tr> <td>30 Niet-betaling</td> <td>33 Niet-levering van goederen of diensten</td> <td>35 Goed of dienst niet in overeenstemming met de bestelling</td> </tr> <tr> <td>31 Onvoldoende betaling</td> <td>34 Levering van goederen met gebreken of diensten van slechte kwaliteit</td> <td>36 Ander (gelieve te specificeren)</td> </tr> <tr> <td>32 Laattijdige betaling</td> <td></td> <td></td> </tr> </table> Andere gegevens (Code 3) <table border="0"> <tr> <td>40 Plaats van aankoop</td> <td>43 Datum van levering</td> <td>46 In geval van een lening, doel: consumentenkrediet</td> </tr> <tr> <td>41 Plaats van levering</td> <td>44 Soort goed(eren) of dienst(en)</td> <td>47 In geval van een lening, doel: hypothecair krediet</td> </tr> <tr> <td>42 Datum van aankoop</td> <td>45 Adres van het onroerend goed</td> <td>48 Ander (gelieve te specificeren)</td> </tr> </table>							01 Verkoopovereenkomst	10 Dienstencontract — reparatie	18 Vorderingen uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen	02 Huurovereenkomst — roerend goed	11 Dienstencontract — makelarij	19 Schade — contract	03 Huurovereenkomst — onroerend goed	12 Dienstencontract — andere (nader aangeven)	20 Abonnement (krant, tijdschrift)	04 04 Huurovereenkomst — bedrijfshuur	13 Bouwcontract	21 Lidmaatschapskosten	05 Dienstencontract — elektriciteit, gas, water, telefoon	14 Verzekeringscontract	22 Arbeidscontract	06 Dienstencontract — medische diensten	15 Lening	23 Minnelijke schikking	07 Dienstencontract — vervoer	16 Garantie of andere zekerheid	24 Onderhoudscontract	08 Dienstencontract — juridisch, fiscaal, technisch advies	17 Niet-contractuele verbintenissen als deze het voorwerp zijn van een akkoord tussen de partijen of een schuldbekentenis (bijvoorbeeld schade, ongerechtvaardigde verrijking)	25 Andere (gelieve te specificeren)	09 Dienstencontract — hotel, restaurant			30 Niet-betaling	33 Niet-levering van goederen of diensten	35 Goed of dienst niet in overeenstemming met de bestelling	31 Onvoldoende betaling	34 Levering van goederen met gebreken of diensten van slechte kwaliteit	36 Ander (gelieve te specificeren)	32 Laattijdige betaling			40 Plaats van aankoop	43 Datum van levering	46 In geval van een lening, doel: consumentenkrediet	41 Plaats van levering	44 Soort goed(eren) of dienst(en)	47 In geval van een lening, doel: hypothecair krediet	42 Datum van aankoop	45 Adres van het onroerend goed	48 Ander (gelieve te specificeren)
01 Verkoopovereenkomst	10 Dienstencontract — reparatie	18 Vorderingen uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen																																																	
02 Huurovereenkomst — roerend goed	11 Dienstencontract — makelarij	19 Schade — contract																																																	
03 Huurovereenkomst — onroerend goed	12 Dienstencontract — andere (nader aangeven)	20 Abonnement (krant, tijdschrift)																																																	
04 04 Huurovereenkomst — bedrijfshuur	13 Bouwcontract	21 Lidmaatschapskosten																																																	
05 Dienstencontract — elektriciteit, gas, water, telefoon	14 Verzekeringscontract	22 Arbeidscontract																																																	
06 Dienstencontract — medische diensten	15 Lening	23 Minnelijke schikking																																																	
07 Dienstencontract — vervoer	16 Garantie of andere zekerheid	24 Onderhoudscontract																																																	
08 Dienstencontract — juridisch, fiscaal, technisch advies	17 Niet-contractuele verbintenissen als deze het voorwerp zijn van een akkoord tussen de partijen of een schuldbekentenis (bijvoorbeeld schade, ongerechtvaardigde verrijking)	25 Andere (gelieve te specificeren)																																																	
09 Dienstencontract — hotel, restaurant																																																			
30 Niet-betaling	33 Niet-levering van goederen of diensten	35 Goed of dienst niet in overeenstemming met de bestelling																																																	
31 Onvoldoende betaling	34 Levering van goederen met gebreken of diensten van slechte kwaliteit	36 Ander (gelieve te specificeren)																																																	
32 Laattijdige betaling																																																			
40 Plaats van aankoop	43 Datum van levering	46 In geval van een lening, doel: consumentenkrediet																																																	
41 Plaats van levering	44 Soort goed(eren) of dienst(en)	47 In geval van een lening, doel: hypothecair krediet																																																	
42 Datum van aankoop	45 Adres van het onroerend goed	48 Ander (gelieve te specificeren)																																																	

ID	Code 1	Code 2	Code 3	Toelichting	Datum (of periode)	Betrag
ID	Code 1	Code 2	Code 3	Toelichting	Datum (of periode)	Betrag
ID	Code 1	Code 2	Code 3	Toelichting	Datum (of periode)	Betrag
ID	Code 1	Code 2	Code 3	Toelichting	Datum (of periode)	Betrag

De vordering is gecedeerd aan de eiser door (indien van toepassing)			
Naam, voornaam/bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
Adres		Postcode	Stad
			Land

Aanvullende gegevens voor vorderingen in verband met consumentencontracten (indien van toepassing)		
De vordering heeft betrekking op zaken in verband met consumentencontracten	Zo ja, is de verweerder de consument	Zo ja, heeft de verweerder zijn woonplaats in de lidstaat waar het gerecht wordt ingeschakeld in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001
ja nee		
	ja nee	ja nee

7. Rente**Codes (cijfer met letter combineren):**

01 Wettelijk	02 Contractueel	03 Kapitalisatie van de rente	04 Rentevoet van een lening **	05 Door de eiser berekend bedrag	06 ander ***
A Jaarlijks	B halfjaarlijks	C per kwartaal	D maandelijks	E ander ***	

ID *	Code	Rentevoet (%)	% boven de basisrente (ECB)	op (bedrag)	Vanaf	tot

ID * Gelieve te specificeren in geval van code 6 en/of E

* Overeenkomstige identificatie van de vordering invullen ** Aangegaan door een eiser voor een bedrag dat ten minste gelijk is aan het bedrag van de hoofdsom
 *** Gelieve te specificeren

8. Contractuele sancties (indien van toepassing)

Bedrag	Gelieve te specificeren

9. Kosten (indien van toepassing)

Codes: 01 Gerechtskosten 02 Andere (gelieve te specificeren)

Code	Nadere gegevens alleen voor code 02	Valuta	Bedrag

10. Beschikbaar bewijs om de vordering te staven:

Codes: 01 Schriftelijk bewijs 02 Getuigenbewijs 03 Deskundigenbewijs 04 Inspectie van een voorwerp of locatie 05 Andere (gelieve te specificeren)

ID *	Code	Beschrijving van het bewijs	Datum (dag/maand/jaar)

* Overeenkomstige identificatie van de vordering invullen

11. Aanvullende verklaringen en nadere informatie (indien nodig)

Ik verzoek hierbij het gerecht de verweerder(s) te bevelen om aan de eiser(s) de som van de bovengenoemde hoofdvordering te betalen, inclusief, waar van toepassing, rente, contractuele boeten en kosten.

Hierbij verklaar ik dat de informatie naar beste weten en naar waarheid is verstrekt.

Ik ben mij ervan bewust dat de verstrekking van valse informatie kan leiden tot sancties uit hoofde van het recht van de lidstaat van oorsprong.

Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar)	Handtekening en eventueel stempel

Anlage 1 zum Antrag auf Erlass eines Europäischen Zahlungsbefehls**Bankverbindung für die Zahlung der Gerichtsgebühren durch den Antragsteller**

Code 02 Via kredietkaart

03 Inning via de bankrekening van de eiser door het gerecht

Code	Rekeninghouder/Kaarthouder	Banknaam (BIC) of andere relevante bankcode/ Kredietkaartondememing
Rekeningnummer/Kredietkaartnummer	Internationaal bankrekeningnummer (IBAN)/Vervaldatum en veiligheidsnummer van de kredietkaart	

Aanhangsel 2 bij het verzoek om een Europees betalingsbevel**Bezwaar tegen een overgang naar een gewone procedure**

Zaaknummer (in te vullen indien de bijlage niet tezamen met het verzoekformulier aan het gerecht wordt toegezonden)

Gedaan te	Daum (dag/maand/jaar)	Handtekening en eventueel stempel

RICHTSNOEREN VOOR DE INVULLING VAN HET FORMULIER

Belangrijke informatie

Dit formulier moet worden ingevuld in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht. Het formulier is beschikbaar in alle officiële talen van de Europese Unie. Dit kan u helpen het formulier in de vereiste taal in te vullen.

Indien de verweerder een verweerschrift tegen uw vordering indient, wordt de procedure voor de bevoegde gerechten voortgezet volgens de regels van het gewone burgerlijk procesrecht. Indien u in dat geval de procedure wenst te staken, dient u tevens aanhangsel 2 bij dit formulier in te vullen. Dit aanhangsel moet het gerecht bereiken voordat het Europees betalingsbevel wordt uitgevaardigd.

Indien het verzoek betrekking heeft op een vordering tegen een consument in verband met een consumentencontract, moet het worden ingediend bij het bevoegde gerecht van de lidstaat waar de consument woonplaats heeft. In andere gevallen moet het verzoek worden ingediend bij het gerecht dat bevoegd is overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 44/2001 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken. Informatie over de voorschriften inzake rechterlijke bevoegdheid vindt u in de Europese justitiële atlas (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_nl.htm).

Opgelet: u dient het formulier op de laatste bladzijde te ondertekenen en correct te dateren, met vermelding van uw achternaam en voornaam in hoofdletters.

Richtsnoeren

Aan het begin van elk onderdeel staan specifieke codes die in voorkomend geval in het passende vak moeten worden ingevoegd.

1. Gerecht Bij de keuze van het gerecht dient u de gronden voor de bevoegdheid van het gerecht in overweging te nemen.

2. De partijen en hun vertegenwoordigers In dit veld moeten de partijen en hun eventuele vertegenwoordigers worden vermeld in overeenstemming met de op het formulier opgegeven codes. Het vak [identificatiecode] verwijst naar het speciale nummer waarover advocaten in bepaalde lidstaten beschikken voor elektronische communicatie met het gerecht (zie artikel 7, lid 6, tweede alinea van Verordening (EG) nr. 1896/2006), het inschrijvingsnummer van bedrijven of enigerlei identificatienummer dat van toepassing is op natuurlijke personen. Het vak [Andere gegevens] kan eventuele andere informatie bevatten waarmee de persoon kan worden geïdentificeerd (bijvoorbeeld geboortedatum, positie van de bedoelde persoon in het betrokken bedrijf). Indien er meer dan vier partijen en/of vertegenwoordigers zijn, gebruik dan veld [11].

3. Gronden voor de bevoegdheid van het gerecht Zie bovenstaande „Belangrijke informatie”.

4. Grensoverschrijdend karakter van de zaak Om deze Europese betalingsbevelprocedure te kunnen gebruiken, moeten in ten minste twee van de vakken in dit veld verschillende staten worden vermeld.

5. Bankgegevens (facultatief) In veld [5.1] kunt u het gerecht meedelen hoe u de gerechtskosten zult betalen. Opgelet: wellicht zijn niet alle in dit veld genoemde betaalwijzen mogelijk bij het gerecht waarbij u dit verzoek indient. U zult moeten navragen welke betaalwijze door het gerecht wordt geaccepteerd. Daartoe kunt u contact opnemen met het betrokken gerecht of de website van het Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken consulteren (http://europa.eu.int/comm/justice_home/ejn). Indien u met een kredietkaart wenst te betalen of het gerecht machtigt om de gerechtskosten van uw rekening te laten afschrijven, moet u in bijlage I bij dit formulier de benodigde kredietkaart-/bankgegevens invullen. In veld [5.2] kunt u aangeven op welke wijze u door de verweerder wenst te worden betaald. Indien u via een bankoverschrijving wenst te worden betaald, dient u de benodigde bankgegevens in te vullen.

6. Hoofdvordering In dit veld moet u met behulp van de op het formulier vermelde codes een beschrijving geven van de hoofdvordering en van de omstandigheden die aan de vordering ten grondslag liggen. Elke vordering moet in het vak [ID] worden geïdentificeerd met de nummers 1 tot en met 4. Elke vordering moet worden beschreven op de regel van het vak naast het ID-nummer, door de toepasselijke nummers voor code 1, code 2 en code 3 in te vullen. Indien u meer plaats nodig hebt, gelieve veld [11] te gebruiken. Het vak [Datum (of periode)] verwijst bijvoorbeeld naar de datum van het contract of het schadebrengende feit of naar de huurtermijn.

7. Rente Indien er rente wordt verlangd, moet dit voor iedere vordering worden vermeld, zoals aangegeven in veld [6] met behulp van de op het formulier vermelde codes. De code moet zowel het desbetreffende cijfer (eerste rij van de codes) als de desbetreffende letter (tweede rij van de codes) bevatten. Bijvoorbeeld als de rentevoet contractueel is overeengekomen en jaarlijks wordt vastgesteld, is de code 02A. Indien er rente wordt verlangd tot aan de beslissing van het gerecht, moet het laatste vak [tot] worden opengelaten. Code 01 verwijst naar een wettelijk vastgestelde rentevoet. Code 02 verwijst naar een door de partijen overeengekomen rente. Als u code 03 gebruikt (kapitalisatie van rente), moet het vermelde bedrag de grondslag voor de resterende termijn zijn. Kapitalisatie van rente betekent dat de aangegroeide rente bij de hoofdsom wordt opgeteld en in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de verdere rente. Bij handelstransacties als bedoeld in Richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties is de wettelijke rentevoet de rentevoet die door de Europese Centrale Bank wordt gehanteerd voor haar meest recente basisherfinancieringstransactie vóór de eerste kalenderdag van het betreffende halfjaar (de referentierentevoet), vermeerderd met ten minste 7 procentpunten. Voor lidstaten die niet aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie deelnemen, is de referentierentevoet de op nationaal niveau (bijvoorbeeld door de nationale centrale bank) vastgestelde equivalente rentevoet. In beide gevallen is gedurende de eerstvolgende zes maanden de referentierentevoet van toepassing op de eerste kalenderdag van het betrokken halfjaar (zie artikel 3, lid 1, onder d), van Richtlijn 2000/35/EG). Met de „basisrente (ECB)” wordt de door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties gehanteerde rentevoet bedoeld.

8. Contractuele boetes (indien van toepassing)

9. Kosten (indien van toepassing) Indien er een terugbetaling van kosten wordt verlangd, moeten die worden beschreven met behulp van de op het formulier vermelde codes. Het vak [nadere gegevens] moet alleen worden gebruikt voor code 02, wanneer terugbetaling van andere kosten dan gerechtskosten wordt verlangd. Het kan onder meer gaan om kosten voor de vertegenwoordiger van een indiener van een vordering of om buitengerechtelijke kosten. Indien u verzoekt om terugbetaling van het indieningsrecht maar het precieze bedrag daarvan niet kent, moet u het vak [Code] (01) invullen, maar kunt u het vak [Bedrag] openlaten; dat veld zal door het gerecht worden ingevuld.

10. Beschikbaar bewijs om de vordering te staven In dit veld moet het beschikbare bewijs ter staving van iedere vordering worden vermeld met behulp van de op het formulier vermelde codes. Het vak [Beschrijving van het bewijs] moet bijvoorbeeld de titel, de naam en/of het referentienummer van het betrokken document, het op het betrokken document vermelde bedrag, en/of de naam van de getuige of de deskundige bevatten.

11. Aanvullende verklaringen en nadere informatie (indien nodig) U kunt dit veld gebruiken als u meer ruimte nodig heeft voor een of meer van de bovenstaande velden, of, indien nodig, om nuttige aanvullende informatie aan het gerecht te verstrekken. Zo moet u bijvoorbeeld, wanneer meerdere verweerders elk aansprakelijk zijn voor een deel van de vordering, hier de afzonderlijke, door de verschillende verweerders verschuldigde bedragen vermelden.

Aanhangsel 1 Hier moet u de gegevens van uw kredietkaart of bankrekening invullen indien u de gerechtskosten met een kredietkaart wil betalen of het gerecht machtigt om de gerechtskosten van uw bankrekening te laten afschrijven. Opgelet: wellicht zijn niet alle in dit veld genoemde betaalwijzen mogelijk bij het gerecht waarbij u dit verzoek indient. De in aanhangsel 1 verstrekte informatie wordt niet naar de verweerder doorgestuurd.

Aanhangsel 1 Hier moet u het gerecht meedelen dat u de procedure wenst te staken indien de verweerder de vordering betwist. Indien u deze informatie naar het gerecht stuurt nadat u het indieningsformulier hebt toegezonden, dient u het door het gerecht toegekende zaaknummer te vermelden. De in aanhangsel 2 verstrekte informatie wordt niet naar de verweerder doorgestuurd.

Bijlage 7

(Standaardformulier B)

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

Formulier B

Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad
tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode

Stad

Land

Zaaknummer

Gedaan te

Datum (dag/maand/jaar)

Unterschrift und/oder Stempel

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser
02 Verweerder

03 Vertegenwoordiger van de eiser *
04 Vertegenwoordiger van de
verweerder *

05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de
eiser **
06 Wettelijke gemachtigde vertegenwoordiger van
de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	

* bv. advocaat

** bv. ouder, voogd, directeur

*** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek zo spoedig mogelijk en uiterlijk op ____/____/____ op onderstaande wijze aan te vullen en/of te corrigeren
____/____/____

Uw oorspronkelijke verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht.

Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve één van de volgende talen te gebruiken:

01 Tsjechisch	05 Grieks	09 Litouws	13 Pools	17 Fins
02 Duits	06 Frans	10 Hongaars	14 Portugees	18 Zweeds
03 Ests	07 Italiaans	11 Maltees	15 Slowaaks	19 Engels
04 Spaans	08 Lets	12 Nederlands	16 Sloveens	20 andere (op te geven)

Taalcode	Opgave van de taal (alleen voor code 20)

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:

Codes:

01 Partijen en hun vertegenwoordigers	04 Bankgegevens	07 Contractuele boetes	10 Aanvullende verklaringen
02 Begründung der gerichtlichen Zuständigkeit	05 Hoofdsom	08 Kosten	11 Handtekening
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak	06 Rente	09 Bewijs	

Code	Gelieve te specificëren

Code	Gelieve te specificëren

Code	Gelieve te specificëren

Code	Gelieve te specificëren

Code	Gelieve te specificëren

Bijlage 8

(Standaardformulier C)

Voorstel aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel te wijzigen**Formulier C**

Artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode

Stad

Land

Zaaknummer

Gedaan te

Datum (dag/maand/jaar)

Handtekening en/of stempel

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser

03 Vertegenwoordiger van de eiser *

05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **

02 Verweerder

04 Vertegenwoordiger van de verweerder *

06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres		Postcode	Stad
				Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres		Postcode	Stad
				Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres		Postcode	Stad
				Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres		Postcode	Stad
				Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	

* bv. advocaat

** bv. ouder, voogd, directeur

*** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel is het gerecht van mening dat uitsluitend voor een deel van het verzoek aan de gestelde eisen is voldaan. Het gerecht stelt derhalve volgende wijziging in het verzoek voor:

Gelieve uw antwoord zo spoedig mogelijk en in elk geval uiterlijk op ____/____/____ aan het gerecht toe te zenden.

Indien u uw antwoord niet binnen de bovengenoemde termijn aan het gerecht toezendt, of indien u dit voorstel weigert, wijst het gerecht, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, uw verzoek om een Europees betalingsbevel volledig af.

Indien u dit voorstel aanvaardt, vaardigt het gerecht voor dit deel van het verzoek een Europees betalingsbevel uit. Of u in een verdere procedure het resterende deel van uw oorspronkelijke verzoek, dat niet onder het Europees betalingsbevel valt, kunt invorderen, hangt af van het nationaal recht van de lidstaat waar de zaak bij het gerecht aanhangig is gemaakt.

Ik aanvaard het bovengenoemde voorstel van het gerecht		Ik weiger het bovengenoemde voorstel van het gerecht
Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar)	Naam, voornaam
		Handtekening en eventueel stempel

Bijlage 9

(Standaardformulier D)

Beslissing tot afwijzing van het verzoek om een Europees betalingsbevel**Formulier D**

Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode	Stad	Land
----------	------	------

Zaaknummer

Gedaan te

Datum (dag/maand/jaar)

Handtekening en/of stempel

2. Partijen en hun vertegenwoordigersCodes: 01 Eiser 03 Vertegenwoordiger van de eiser * 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **
02 Verweerder 04 Vertegenwoordiger van de verweerder * 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	

* bv. advocaat

** bv. ouder, voogd, directeur

*** facultatief

Het gerecht heeft uw verzoek om een Europees betalingsbevel onderzocht overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure, en heeft het om de volgende reden(en) afgewezen:

- 01 Het verzoek valt niet onder de werkingssfeer van artikel 2 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a).
02 Het verzoek heeft geen betrekking op een grensoverschrijdende zaak in de zin van artikel 3 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
03 Het verzoek heeft geen betrekking op een geldvordering die opeisbaar is geworden zoals bedoeld in artikel 4 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
04 Het gerecht is niet bevoegd overeenkomstig artikel 6 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
05 Het verzoek voldoet niet aan de vereisten als bedoeld in artikel 7 van de Verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
06 Het verzoek is kennelijk ongegrond (Artikel 11, lid 1, punt b)).
07 Het verzoek werd niet aangevuld of gecorrigeerd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 9, lid 2, en artikel 11, lid 1, punt c)).
08 Het verzoek werd niet gewijzigd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 10 en artikel 11, lid 1, punt d)).

Redenen voor de afwijzing (gelieve de code te gebruiken)

Code

Nadere informatie, indien nodig

Code

Nadere informatie, indien nodig

Code

Nadere informatie, indien nodig

Code

Nadere informatie, indien nodig

Tegen deze afwijzing staan geen rechtsmiddelen open. Een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of enige andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet, blijft echter mogelijk.

Bijlage 10

(Standaardformulier E)

Europees betalingsbevel**Formulier E**

Artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode

Stad

Land

Zaaknummer

Gedaan te

Datum (dag/maand/jaar)

Handtekening en/of stempel

2. Partijen en hun vertegenwoordigersCodes: 01 Eiser 03 Vertegenwoordiger van de eiser * 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **
02 Verweerder 04 Vertegenwoordiger van de verweerder * 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		

* bv. advocaat

** bv. ouder, voogd, directeur

*** facultatief

EUR	Euro	CYP	Cyprisch pond	CZK	Tsjechische kroon	EEK	Estse kroon	GBP	Pond sterling
HUF	Forint	LTL	Litas	LVL	Lats	MTL	Maltese lire	PLN	Zloty
SEK	Zweedse kroon	SIT	Tolar	SKK	Slowaakse kroon	Other (according to international banking code)			

Overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad heeft het gerecht dit Europees betalingsbevel uitgevaardigd op basis van bijgaand verzoek. Bij deze beslissing wordt u gelast aan de eiser het volgende bedrag te betalen:

Verweerder 1	Munteenheid	Bedrag	Datum (dag/maand/jaar)
Naam, voornaam/Bedrijfsnaam			
Hoofdsom			
Rente (vanaf)			
Contractuele boetes			
Kosten			
Totaal bedrag			
Verweerder 2	Munteenheid	Bedrag	Datum (dag/maand/jaar)
Naam, voornaam/Bedrijfsnaam			
Hoofdsom			
Rente (vanaf)			
Contractuele boetes			
Kosten			
Totaal bedrag			

Gezamenlijke aansprakelijkheid

BELANGRIJKE INFORMATIE VOOR DE VERWEERDER

U wordt hierbij het volgende meegedeeld:

- a. u kunt hetzij:
 - i. het in het betalingsbevel vermelde bedrag aan de eiser betalen; hetzij
 - ii. verweer voeren tegen het bevel door bij het gerecht dat dit bevel heeft uitgevaardigd, binnen de onder b) gestelde termijn een verweerschrift in te dienen;
- b. het verweerschrift moet worden toegezonden binnen 30 dagen nadat het bevel aan u is betekend of ter kennis gebracht. Deze termijn van 30 dagen gaat in op de dag volgend op de datum waarop dit bevel is betekend of ter kennis gebracht. Deze termijn omvat zaterdagen, zondagen en feestdagen. Indien de laatste dag van een dergelijke termijn een zaterdag, zondag of feestdag is, loopt de termijn af op de daaropvolgende werkdag (zie Verordening (EEG, Euratom) nr. 182/71 van de Raad van 3 juni 1971 *). De in aanmerking te nemen feestdagen zijn die van de lidstaat waar het gerecht gelegen is;
- c. dit bevel is uitsluitend op basis van de door de eiser verstrekte informatie uitgevaardigd, en is niet door het gerecht geverifieerd;
- d. dit bevel wordt uitvoerbaar, tenzij binnen de onder b) gestelde termijn bij het gerecht een verweerschrift is ingediend;
- e. ingeval er een verweerschrift wordt ingediend, wordt de procedure voor de bevoegde gerechten van de lidstaat waar dit bevel is uitgevaardigd, voortgezet volgens de regels van een gewone civiele procedure, tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.

* PB L 124 van 8 juni 1971, blz. 1 (de, fr, it, nl).

Bijzondere uitgave in het Fins: Hoofdstuk 1 Deel 1 blz. 0071.

Bijzondere uitgave in het Zweeds: Hoofdstuk 1 Deel 1 blz. 0071.

Bijzondere uitgave in het Engels: Serie I Hoofdstuk 1971(II) blz. 0354.

Bijzondere uitgave in het Grieks: Hoofdstuk 01 Deel 1 blz. 0131.

Bijzondere uitgave in het Spaans: Hoofdstuk 01 Deel 1 blz. 0149.

Bijzondere uitgave in het Portugees: Hoofdstuk 01 Deel 1 blz. 0149.

Bijzondere uitgave in het Ests, Hongaars, Lets, Litouws, Maltees, Pools, Slowaaks, Sloveens, Tsjechisch: Hoofdstuk 01 Deel 1, blz. 51.

Bijlage 11

(Standaardformulier F)

Verweer tegen een Europees betalingsbevel**Formulier F**

Artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode

Stad

Land

Zaaknummer

(in te vullen door het gerecht)

Ontvangen door het gerecht

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser

03 Vertegenwoordiger van de eiser *

05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **

02 Verweerder

04 Vertegenwoordiger van de verweerder *

06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Ik dien hierbij een verweerschrift in tegen het op ____/____/____ uitgevaardigde Europees betalingsbevel.

Gedaan te

Datum (dag/maand/jaar)

Naam, voornaam

Handtekening en eventueel stempel

Bijlage 12

(Standaardformulier G)

Uitvoerbaarverklaring**Formulier G**

Artikel 18, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht

Adres

Postcode Stad Land

Zaaknummer

Gedaan te

Datum (dag/maand/jaar)

Handtekening en/of stempel

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser

03 Vertegenwoordiger van de eiser *

05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **

02 Verweerder

04 Vertegenwoordiger van de verweerder *

06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		

* bv. advocaat

** bv. ouder, voogd, directeur

*** facultatief

Het gerecht verklaart hierbij dat het aangehechte Europese betalingsbevel, dat is uitgevaardigd op ____/____/____ en is betekend of ter kennis is gebracht op ____/____/____, uitvoerbaar is overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure.

Belangrijke informatie

Dit Europees betalingsbevel is van rechtswege uitvoerbaar in alle lidstaten van de Europese Unie, met uitzondering van Denemarken, zonder dat er een aanvullende uitvoerbaarverklaring is vereist in de lidstaat waar het bevel ten uitvoer moet worden gelegd en zonder dat de erkenning ervan kan worden betwist. De tenuitvoerleggingsprocedure wordt beheerst door het recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging, tenzij in de verordening anders is bepaald.

Bijlage 13

(Draaiboeken)

DRAAIBOEK EXEQUATURPROCEDURE

Van der Vlies
gerechtsdeurwaarders • incassobureau • creditmanagement

's-Hertogenbosch, 2 juni 2008

Oranje Nassaulaan 16
Postbus 372, 5201 AJ 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 6 124 124
Fax (073) 6 120 950
E-mail: info@vandervliesincasso.nl

DRAAIBOEK EXEQUATURPROCEDURE

Inleiding

De exequaturprocedure houdt in dat de schuldeiser de schuldenaar dagvaardt volgens de regels van de verordening EG nr. 44/2001 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna genoemd: EEX–Vo). Deze verordening is te vinden in bijlage 1. In de meeste gevallen wordt eerst de dagvaardingsprocedure gestart en vervolgens met het vonnis een exequatur aangevraagd in de lidstaat waar de tenuitvoerlegging zal plaats vinden. Een exequatur is dus eigenlijk toestemming vragen aan het gerecht van de lidstaat om het vonnis ten uitvoer te mogen leggen.

Stappenplan

Stap 1: Toepassingsgebied

Allereerst dient gekeken te worden of de zaak geschikt is voor de exequaturprocedure.

De exequaturprocedure is van toepassing in burgerlijke- en handelszaken en in grensoverschrijdende geschillen. Een grensoverschrijdende zaak is een geschil waarin ten minste één van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht. De procedure is van toepassing in elke lidstaat van de Europese Unie, behalve Denemarken.

De procedure is niet van toepassing in:

- Fiscale zaken;
- Douanezaken;
- Huwelijksgoederenrecht;
- Faillissement, surséance van betaling en andere soortgelijke procedures;
- Sociale zekerheid;
- Administratiefrechtelijke zaken.

Stap 2: Internationale bevoegdheid

Ten tweede dient bepaald te worden welke lidstaat bevoegd is van de vordering kennis te nemen.

Om te bepalen welke lidstaat bevoegd is zijn de artikelen 2 tot en met 24 EEX–Vo van toepassing. De basisregel staat in art. 2 en bepaald dat het gerecht in de lidstaat waar de schuldenaar zijn woonplaats heeft bevoegd is. Uitzonderingen hierop staan in de artikelen 3 tot en met 24 EEX–Vo.

Om na te gaan welke lidstaat bevoegd is dient dus naar de uitzonderingen te worden gekeken.

Een veel voorkomende uitzondering op de basisregel is dat partijen zelf (in een overeenkomst) hebben vastgelegd dat een bepaald gerecht bevoegd is (art. 23 en 24 EEX–Vo).

Als een gerecht van een andere lidstaat bevoegd is dient dus een nationale procedure in die lidstaat gestart te worden. Van der Vlies Gerechtsdeurwaarders stuurt dan de benodigde stukken op naar een deurwaarder of advocaat in de betreffende lidstaat en deze zal de procedure starten bij het gerecht. Deze procedure wordt in dit draaiboek niet beschreven.

In dit draaiboek zal alleen de procedure worden beschreven indien het gerecht in Nederland bevoegd is van de vordering kennis te nemen.

Stap 3: Dagvaarding

Als bepaald is dat het gerecht in Nederland bevoegd is kan de dagvaardingsprocedure gestart worden.

Er zijn geen afwijkende regels of voorwaarden opgesteld ten aanzien van de dagvaarding. De Nederlandse wetgeving is dus gewoon van toepassing.

Stap 4: Betekening

De deurwaarder dient de dagvaarding te betekenen aan de gedaagde¹²⁸.

Als de gedaagde een woon- of verblijfplaats in Nederland heeft kan de dagvaarding betekend worden op grond van de Nederlandse wetgeving.

Als de gedaagde een woon- of verblijfplaats buiten Nederland heeft, maar in een Staat waar de Bet-Vo¹²⁹ van toepassing is, dan geldt artikel 56 Rv. **In dit artikel staat dat de deurwaarder die in Nederland bevoegd is de stukken betekend dóór ze naar de ontvangende instantie (deurwaarder) in het buitenland te sturen.** In plaats van een afschrift kan de deurwaarder ook een vertaling van het stuk verzenden. Het stuk moet dan wel in de officiële taal van de aangezochte lidstaat zijn. Als er meerdere officiële talen in de lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar betekend of kennisgegeven zal worden.

De Nederlandse deurwaarder zorgt ervoor dat bij de verzending van het stuk het formulier ‘aanvraag betekening of kennisgeving van stukken’ is toegevoegd¹³⁰. Dit formulier is te vinden op internet¹³¹. Een voorbeeld van een ingevuld formulier is te vinden in bijlage 2.

Termijnen dagvaarden

Als de dagvaarding binnen een bepaalde termijn betekend moet worden, zal de datum van verzending als de datum van betekening gelden. Betekening kan ook plaatsvinden aan het kantoor van de advocaat, procureur of deurwaarder van degene voor wie het

¹²⁸ Art. 46 Rv.

¹²⁹ verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

¹³⁰ Art. 56 lid 2 Rv.

¹³¹ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_nl.htm

exploot is bestemd¹³². Als aan het kantoor betekend wordt binnen de termijn waarin verzet, hoger beroep of cassatie betekend moet worden, is er tijdig betekend. Als de gedaagde zijn woon- of verblijfplaats in een andere lidstaat heeft geldt de laatst genoemde termijn, mits de deurwaarder binnen 14 dagen daarna tevens het stuk heeft betekend aan de persoon voor wie het stuk bestemd is.

Iedere Staat heeft andere regels met betrekking tot de betekening. Als een betekening in persoon verloopt volgens de regels van een Staat, dan wordt aangenomen dat het stuk in persoon is betekend¹³³.

Als de gedaagde een bekende woon- of verblijfplaats buiten Nederland heeft maar in een EU-land waar de Bet-Vo¹³⁴ van kracht is, of in een land dat bij het Haags Betekeningsverdrag 1965 is aangesloten en dat bovendien in Europa ligt, is de termijn van dagvaarding ten minste vier weken¹³⁵.

Als gedaagde geen bekende woon- of verblijfplaats heeft in een land als hiervoor bedoeld, dan is de termijn van dagvaarding ten minste drie maanden¹³⁶.

Stap 5: Behandeling

De rechter behandelt vervolgens de zaak. Indien gedaagde niet heeft gereageerd op de dagvaarding en niet ter terechtzitting komt, wordt tegen hem verstek verleend.

Doorgaans wordt de vordering dan toegewezen aan eiser.

De rechter zal uiteindelijk een vonnis wijzen. Als de vordering wordt toegewezen en het vonnis uitvoerbaar is heeft de schuldeiser de mogelijkheid een verzoek tot exequatur in te dienen.

Stap 6: Exequatur

Een schuldeiser in het bezit van een executoriale titel, is niet bevoegd deze in een andere lidstaat ten uitvoer te leggen. Hiervoor is een verzoek tot een exequatur vereist. Dit houdt in dat de schuldeiser met de executoriale titel in de lidstaat van tenuitvoerlegging een verzoek bij de rechter moet indienen. Indien deze rechter de Nederlandse beslissing uitvoerbaar verklaart, kan deze ten uitvoer worden gelegd in die lidstaat.

Stap 7: Verzoek tot een exequatur

De volgende stap is het verzoek voor een exequatur indienen in de lidstaat waar de tenuitvoerlegging zal plaatsvinden.

Het verzoek tot exequatur wordt in de lidstaat van tenuitvoerlegging ingediend door een advocaat of deurwaarder van die lidstaat. De deurwaarder in Nederland verstrekt de benodigde stukken aan de betreffende advocaat of deurwaarder en deze dient het verzoek tot exequatur bij het gerecht in.

¹³² Art. 56 lid 3 Rv juncto art. 63 Rv.

¹³³ Art. 56 lid 4 Rv.

¹³⁴ verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

¹³⁵ Art. 115 lid 1 Rv.

¹³⁶ Art. 115 lid 2 Rv.

De volgende stukken dient de deurwaarder in Nederland aan de advocaat of deurwaarder in de lidstaat van tenuitvoerlegging te verstrekken:

- Afschrift van de beslissing (het vonnis);
- Certificaat. Dit certificaat wordt afgegeven door het gerecht die de beslissing heeft gegeven. Elke belanghebbende kan bij het gerecht verzoeken om het certificaat. Een voorbeeld van een afgegeven certificaat is te vinden in bijlage 3.
- Eventueel een gewaarmerkte vertaling van de documenten die worden verstrekt. Het gerecht kán eisen dat verzoeker de vertaling verstrekt.

In bijlage II van de EEX-Vo staat beschreven aan welke instanties in elk land het verzoek gericht moet worden. De relatieve bevoegdheid is in alle lidstaten de woonplaats van de wederpartij of de plaats van tenuitvoerlegging. Het verzoek moet aan de vereisten van het recht van de aangezochte lidstaat voldoen¹³⁷. Dit verschilt dus per lidstaat. In Nederland dient een verzoek ingediend te worden bij verzoekschrift¹³⁸.

Stap 8: Behandeling

Het gerecht toetst het verzoek aan de formaliteiten van art. 53 EEX-Vo. Dit zijn de volgende:

- Of een afschrift van de beslissing (het vonnis) is toegevoegd aan het verzoek;
- Of het certificaat is toegevoegd aan het verzoek;
- Of de eventuele gewaarmerkte vertaling is toegevoegd.

Als het verzoek geen certificaat bevat kan het gerecht een termijn bepalen waarbinnen het alsnog kan worden toegevoegd.

In principe wordt een beslissing van een buitenlandse rechter erkend in een andere lidstaat zonder dat daarover een proces wordt gevoerd. Hier zijn enkele uitzonderingen op. Deze zijn te vinden in bijlage 4.

Stap 9: Beslissing

Als een rechter een beslissing op een verzoek (beschikking) heeft genomen, wordt dit onmiddellijk aan de verzoeker bekendgemaakt¹³⁹. Aan de wederpartij wordt deze beschikking pas tegelijk betekend met het vonnis. Op deze manier blijft het verrassingseffect behouden. Het verrassingseffect houdt in dat de schuldenaar nog niet bekend is met de beslissing, waardoor de kans minder groot is dat hij zijn vermogen weg sluist.

De verklaring van uitvoerbaarheid (de exequatur) dient betekend te worden aan de gedaagde.

¹³⁷ Art. 40 lid 1 EEX-Vo.

¹³⁸ Art. 2 lid 2 Uitvoeringswet EEX-Vo.

¹³⁹ Art. 42 lid 1 EEX-Vo.

Afwijzing en weigering verzoek

Een verzoek tot exequaturverlening mag alleen worden afgewezen als geen afschrift van de beslissing (het vonnis) of een certificaat is toegevoegd, tenzij de rechter heeft bepaald dat het certificaat niet hoeft worden toegevoegd¹⁴⁰.

Daarnaast kan een verzoek tot exequaturverlening op twee manieren geweigerd worden. Ten eerste, als niet aan het eerste artikel van de verordening wordt voldaan, het materiële toepassingsgebied (zie stap 1). En ten tweede, als de beslissing in het land waar deze is gegeven niet uitvoerbaar is¹⁴¹. Hier is sprake van als het vonnis in Nederland (nog) niet uitvoerbaar is (o.a. als een rechtsmiddel is ingesteld).

Stap 10: Rechtsmiddelen

Elke partij kan een rechtsmiddel instellen tegen de beslissing van uitvoerbaarheid (de exequatur).

In bijlage III van de EEX-Vo staat bij welk gerecht een rechtsmiddel kan worden ingesteld. In België is dit voor verweerder de rechtbank van eerste aanleg en voor verzoeker het hof van beroep. In Nederland betreft dit voor verweerder de arrondissementsrechtbank en voor verzoeker het gerechtshof.

Het rechtsmiddel wordt volgens de regels van de procedure op tegenspraak behandeld. De termijn voor het instellen van een rechtsmiddel is één maand na de betekening ervan. Als de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd in een andere lidstaat woont dan waar de exequatur is afgegeven, dan is de termijn voor het instellen van een rechtsmiddel twee maanden¹⁴².

Tegen de beslissing van het rechtsmiddel kan ook een rechtsmiddel worden ingesteld¹⁴³. In bijlage IV van de EEX-Vo zijn de rechtsmiddelen opgenomen. In Nederland en België betreft dit cassatie.

Stap 11: Tenuitvoerlegging

De tenuitvoerlegging wordt beheerst door de nationale wetgeving. Dit houdt in dat als de tenuitvoerlegging buiten Nederland plaatsvindt, een deurwaarder in de betreffende lidstaat de tenuitvoerlegging verricht. De Nederlandse deurwaarder verstrekt hiervoor de benodigde stukken.

¹⁴⁰ Art. 41 EEX-Vo.

¹⁴¹ Art. 38 EEX-Vo.

¹⁴² Art. 43 EEX-Vo. Dit kan voorkomen als de schuldenaar bijvoorbeeld in België woont, maar in Frankrijk werkt. Om loonbeslag te leggen is dan een exequatur nodig in Frankrijk.

¹⁴³ Art. 44 EEX-Vo.

Extra informatie

Authentieke akten en gerechtelijke schikkingen

Authentieke akten die uitvoerbaar zijn in een lidstaat worden net als beslissingen op verzoek in een andere lidstaat uitvoerbaar verklaard. Indien een rechtsmiddel wordt ingesteld kan het gerecht de verklaring van uitvoerbaarheid (exequatur) alleen weigeren of intrekken als de tenuitvoerlegging van de authentieke akte kennelijk strijdig is met de openbare orde¹⁴⁴. Bij een authentieke akte geeft het gerecht op verzoek van elke belanghebbende een certificaat af dat is opgesteld volgens het modelformulier (zie bijlage VI van de EEX-Vo).

Gerechtelijke schikkingen die in een geding zijn opgesteld en uitvoerbaar zijn verklaard, zijn net als authentieke akte uitvoerbaar in de aangezochte lidstaat¹⁴⁵. Bij de gerechtelijke schikking geeft het gerecht op verzoek van elke belanghebbende een soortgelijk certificaat af als hiervoor bedoeld bij beslissingen (zie bijlage V van de EEX-Vo).

Kosten

De proceskosten in de exequaturprocedure bestaan uit twee fasen. De eerste fase is de dagvaardingsprocedure en de tweede fase is het verzoek van het exequatur in een andere lidstaat. De proceskosten van de exequaturprocedure verschillen uiteraard per lidstaat. In België worden allereerst de kosten van het rolrecht voor de aanleg van de procedure berekend en vervolgens de kosten van de deurwaarder (uitvoering vonnis, salariskosten deurwaarder en eventueel beslag).

Voorbeeld

Indien eiser in Nederland een vordering heeft op een schuldenaar uit België, kan de exequaturprocedure worden gevolgd. Stel dat de vordering € 3.450,00 bedraagt. De kosten van de procedure zullen dan als volgt zijn:

Dagvaardingsprocedure in Nederland:

▪ Griffierecht	€ 199,00
▪ Dagvaarding	€ 71,80
▪ Salaris gemachtigde	€ 175,00

Verzoek tot exequatur in België:

▪ Rolrecht aanleg procedure	€ 35,00
▪ Kosten gerechtsdeurwaarder:	
Aanzegging België	€ 200,00
Aanzegging Nederland	€ 200,00
▪ Salaris gerechtsdeurwaarder	€ 215,00

Totaal:	€ 1.545,80
---------	------------

¹⁴⁴ Art. 57 lid 1 EEX-Vo.

¹⁴⁵ Art. 58 EEX-Vo.

DRAAIBOEK PROCEDURE VOOR EUROPESE EXECUTORIALE TITEL

Van der Vlies
gerechtsdeurwaarders - incassobureau - creditmanagement

's-Hertogenbosch, 2 juni 2008

Oranje Nassaulaan 16
Postbus 372, 5201 AJ 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 6 124 124
Fax (073) 6 120 950
E-mail: info@vandervliesincasso.nl

DRAAIBOEK PROCEDURE VOOR EUROPESE EXECUTORIALE TITEL (EET)

Inleiding

Als een schuldeiser een vordering heeft op een schuldenaar met een woon- of verblijfplaats binnen de Europese Unie, kan hij een dagvaardingsprocedure starten met een verzoek het vonnis met een Europese executoriale titel te waarmaken. Hiermee kan de schuldeiser het vonnis namelijk direct ten uitvoerleggen zonder een exequatur te hoeven aanvragen. Kenmerkend is verder dat met deze titel in alle lidstaten het vonnis ten uitvoer kan worden gelegd, in tegenstelling tot de exequaturprocedure. Op de procedure voor een EET is de Verordening EG nr. 805/2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen (hierna genoemd EET-Vo) van toepassing. Deze verordening is te vinden in bijlage 1 en stelt een aantal voorwaarden aan de procedure waaraan voldoen moet zijn voordat een EET kan worden afgegeven. Deze voorwaarden worden behandeld in het stappenplan.

Stappenplan

Stap 1: De vordering

Allereerst dient gekeken te worden of de vordering onbetwist is.

Als dit niet het geval is kan niet om een EET worden verzocht. Dit is namelijk alleen mogelijk als de vordering onbetwist is.

Daarnaast moet de vordering opeisbaar zijn. Als dit niet het geval is moet er in ieder geval een datum bekend zijn wanneer de vordering opeisbaar wordt.

Stap 2: Toepassingsgebied

Ten tweede dient gekeken te worden of de zaak geschikt is voor de EET-procedure (hierna genoemd EETP).

De EET-Vo is van toepassing in burgerlijke- en handelszaken en in grensoverschrijdende geschillen. Een grensoverschrijdende zaak is een geschil waarin ten minste één van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht. De verordening is van toepassing in elke lidstaat van de Europese Unie, behalve Denemarken.

De EET-Vo is niet van toepassing in:

- Fiscale zaken;
- Douanezaken;
- Huwelijksgoederenrecht;
- Faillissement, surséance van betaling en andere soortgelijke procedures;
- Sociale zekerheid;

- Bestuursrechtelijke zaken of aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag.

Stap 3: Bepalen tijdstip aanvraag EET

Tijdens de dagvaardingsprocedure kan de schuldeiser op drie verschillende momenten een verzoek tot EET indienen.

- De eerste optie is tegelijk met de dagvaarding een verzoek tot EET indienen.
- De tweede optie is, dat de schuldeiser in de loop van de procedure een verzoek tot EET–waarmerking indient. In dat geval moet het verzoek ingediend worden bij akte of conclusie.
- De derde optie is dat nadat de rechter in een procedure een vonnis heeft gewezen, een verzoek in te dienen voor de EET. Bij deze optie blijft het verrassingseffect bij de tenuitvoerlegging behouden. Dit moet door middel van een verzoekschrift bij de voorzieningenrechter. Indien het een vonnis van de kantonrechter betreft, is de kantonrechter bevoegd. Indien het een vonnis van een gerechtshof betreft, dan wordt het verzoek gedaan aan het gerechtshof. Bij het verzoekschrift moet een afschrift van het vonnis en het procesinleidend stuk daarvan (dagvaarding) worden ingediend. Indien verzoeker dit nalaat, bestaat de gelegenheid tot aanvulling. Het verzoekschrift wordt ingediend door een deurwaarder of procureur. Bij de kantonrechter is bijstand van een deurwaarder of procureur niet vereist. Voor de aanvraag van een EET is een brief naar de rechtbank (sector kanton) met het verzoek voldoende (een voorbeeldbrief is opgenomen in bijlage 2).

LET OP: Als ná het vonnis om een EET wordt verzocht, dient het vonnis aan de volgende eisen te voldoen:

- Het vonnis moet in de lidstaat waar deze wordt gegeven uitvoerbaar zijn.
- Het vonnis mag niet in strijd zijn met de bevoegdheidsregels van de afdelingen 3 en 6 van hoofdstuk II van de EEX–Vo.

Afdeling 3 gaat over de bevoegdheid in verzekeringszaken en afdeling 6 over de exclusieve bevoegdheid. In deze afdelingen staat dat in bepaalde zaken een rechter van een andere lidstaat bevoegd is. Deze afdelingen zijn te vinden in bijlage 3.

Stap 4: Internationale bevoegdheid

Ten vierde dient bepaald te worden welke lidstaat bevoegd is van de vordering kennis te nemen.

Welke lidstaat bevoegd is de zaak te behandelen is niet in de EET–Vo geregeld en dus is de nationale wetgeving van toepassing. De regels omtrent de bevoegdheid staat in de artikelen 2, 3, 6 en 6a Rv.

Als het verzoek tot waarmerking als EET ná het vonnis wordt ingediend, is het gerecht dat het vonnis heeft gewezen bevoegd het vonnis te waarmerken als EET.

Stap 5: Vereisten dagvaarding

De dagvaarding moet de volgende inhoudelijke gegevens bevatten:

- naam en adres van de partijen;
- het bedrag van de schuldvordering;
- als rente over de vordering wordt gevorderd, de rentevoet en de termijn waarover rente wordt gevorderd, tenzij volgens het recht van de lidstaat van oorsprong de hoofdsom automatisch met wettelijke rente wordt vermeerderd;
- de grondslag van de rechtsvordering;
- de vormvereisten voor betwisting van de vordering. Waaronder: termijn voor schriftelijke betwisting of het tijdstip van de terechtzitting, naam en adres van de instantie waaraan het antwoord moet worden gezonden of waarvoor men ter terechtzitting moet verschijnen en of het verplicht is door een advocaat te laten vertegenwoordigen. Verder moet in de dagvaarding staan dat als de schuldenaar geen verweer voert of op de zitting verschijnt, mogelijk de vordering zal worden toegewezen en veroordeling in de proceskosten zal plaatsvinden. In Nederland houdt dit in dat als gedaagde niet verschijnt, verstek wordt verleend¹⁴⁶. Het gevolg hiervan is dat de rechter een uitvoerbare beslissing zal geven in het voordeel van de schuldeiser.

Een voorbeeld van een dagvaarding waar om een EET wordt verzocht is te vinden in bijlage 4.

Stap 6: Betekening

De EET-Vo heeft een aantal voorwaarden opgesteld over de betekening van de dagvaarding. Als de betekening aan deze minimumnormen voldoet mag een EET worden afgegeven. De voorwaarden zijn:

A. Als aan de schuldenaar wordt betekend:

- persoonlijke betekening + handtekening van ontvangst;
- persoonlijke betekening + handtekening deurwaarder;
- per post + door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
- elektronische weg (onder andere fax en e-mail) + door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
- mondelinge mededeling tijdens een voorafgaande zitting over dezelfde vordering en in de desbetreffende notulen zijn vermeld.

B. Als niet aan de schuldenaar wordt betekend:

- aan een huisgenoot op het adres van de schuldenaar;
- als schuldenaar een zelfstandige of een rechtspersoon is, in persoon aan een werknemer op het zakenadres van de schuldenaar;
- in de brievenbus van schuldenaar;
- achterlaten bij postkantoor met een mededeling in de brievenbus dat het om een gerechtelijk stuk gaat;
- per post zonder ontvangstbevestiging als de schuldenaar in de lidstaat van oorsprong woont;
- elektronische weg met automatische aankomstbevestiging, als schuldenaar vooraf met deze wijze heeft ingestemd.

¹⁴⁶ Art. 139 Rv.

Indien het adres van de schuldenaar niet met zekerheid bekend is, mag geen betekening plaatsvinden op een van de onder B genoemde manieren. Indien betekend wordt op één van de eerste vier manieren onder B, blijkt de betekening uit een document ondertekend door de deurwaarder met daarin de wijze en datum van betekening en indien aan een ander persoon is betekend dan de schuldenaar, de naam van de persoon en zijn relatie tot de schuldenaar. Betekening op alle genoemde manieren onder A en B mag ook aan een wettelijke vertegenwoordiger of gevolmachtigde van de schuldenaar. Voor de betekening van overige processtukken is het nationale recht en de Bet-Vo¹⁴⁷ van toepassing.

De voorwaarden uit de EET-Vo komen niet geheel overeen met het Nederlands betekeningsrecht. In de EET-Vo zijn een aantal wijzen van betekening opgenomen die het Nederlands betekeningsrecht niet kent (onder andere elektronische betekening). Maar ook andersom, het Nederlands betekeningsrecht kent een aantal wijzen van betekening die niet worden erkend door de EET-Vo. Als dus op één van deze wijzen wordt betekend kan de rechter geen EET afgeven.

Nederlandse methoden die niet gelden voor een EET:

5. Art. 46 Rv: ‘...degene van wie aannemelijk is...’
Tenzij degene in dienst is (art. 14 lid 1 onder a EET-Vo).
6. Art. 54 lid 1 Rv: ‘...werkelijk verblijf...’
Tenzij werkelijk verblijf ‘persoonlijk adres’ is (art. 14 lid 1 onder a EET-Vo).
7. Art. 54 lid 2 tot en met 4 Rv: indien de woonplaats en het werkelijk verblijf onbekend zijn geschiedt de betekening aan het parket + een publicatie in landelijk of streek dagblad.
8. Art. 55 lid 1 Rv: indien geen bekende woonplaats of werkelijk verblijf bekend is in Nederland geschiedt de betekening aan het parket en het Ministerie van Buitenlandse Zaken + aangetekend verzonden aan betrokkene.

Let dus goed op bij de betekening!

Stap 7: Mogelijkheid van herstel van gebreken

Als de dagvaarding zoals in stap 5 omschreven niet goed wordt opgesteld, kunnen de gebreken worden hersteld en kan alsnog de EET worden afgegeven.

Voorwaarden hiervoor zijn, dat de betekening of kennisgeving op een goede wijze heeft plaatsgevonden en de schuldenaar de mogelijkheid heeft gehad een rechtsmiddel in te stellen en de schuldenaar dit niet heeft gedaan. Bij het vonnis moet de schuldenaar op de hoogte zijn gesteld van de voorschriften, waaronder de naam en het adres van de instantie waar het rechtsmiddel moet worden ingesteld en de termijn hiervoor. Als in de procedure de betekening of kennisgeving niet op de goede manier heeft plaatsgevonden, kunnen de gebreken ook alsnog worden hersteld. Voorwaarde hiervoor is dat door het gedrag van de schuldenaar tijdens de procedure duidelijk is geworden dat hij het stuk dat betekend moest worden, op tijd voor zijn verdediging persoonlijk heeft ontvangen.

¹⁴⁷ Verordening (EG) nr. 1348/2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

Stap 8: Consumentenkoop

Als de vordering een consumentenkoop betreft (waarbij de schuldenaar de consument is), is een vereiste dat het vonnis moet zijn gegeven in de lidstaat van de woonplaats van de schuldenaar.

Stap 9: Waarmerking als EET

De rechter toetst of aan de acht stappen hiervoor is voldaan.

Als aan alle voorwaarden is voldaan, waarmerkt de rechter het vonnis met een EET. Als dit niet het geval is, mag hij geen EET afgeven. Het is mogelijk dat slechts een gedeelte van het vonnis aan de vereisten voldoet voor een EET. In dat geval wordt dat gedeelte wat aan de vereisten voldoet, gewaarmerkt als EET¹⁴⁸.

Als het gerecht een EET verstrekt, wordt deze afgegeven volgens een standaardformulier. Een voorbeeld van een afgegeven EET is te vinden in bijlage 5. Dit bewijs wordt afgegeven in dezelfde taal als het vonnis¹⁴⁹.

Stap 10: Rechtsmiddelen

Partijen hebben de mogelijkheid een rechtsmiddel in te stellen tegen het vonnis over de vordering.

Je zou kunnen zeggen dat de vordering dan wordt betwist en in principe geen EET meer kan worden afgegeven. Op deze manier kan de procedure eindeloos worden uitgesteld. Om dit te voorkomen is de bepaling in art. 3 lid 2 EET-Vo opgenomen. Deze bepaling houdt in dat als een EET is afgegeven en de schuldenaar betwist de beslissing, dat de verordening dan van toepassing blijft.

Als de rechter in de procedure op het rechtsmiddel de EET-gewaarmerkte beslissing vernietigt, vervalt automatisch de EET. De rechter kan de beslissing ook wijzigen. Op grond van artikel 6 lid 3 en art. 12 lid 2 EET-Vo kan een beslissing in de procedure op het rechtsmiddel met een EET worden gewaarmerkt.

Op verzoek wordt een vervangend bewijs afgegeven als de uitspraak op het ingestelde rechtsmiddel uitvoerbaar is (zie bijlage V EET-Vo).

Tegen de waarmerking als EET staat **geen** rechtsmiddel open voor partijen.

Wél heeft de schuldenaar de mogelijkheid een verzoek in te dienen de EET in te trekken of te rectificeren. Een verzoek tot intrekken is mogelijk als de EET ten onrechte is afgegeven. Een voorbeeld hiervan is als de schuldenaar een consument is en de procedure in strijd is met de verordening (stap 8). De beslissing blijft dan wél geldig alleen de EET wordt dan ingetrokken. De schuldeiser heeft dan geen bevoegdheid meer tot tenuitvoerlegging en zal de exequaturprocedure moeten volgen.

Rectificatie is mogelijk als door een materiële fout de beslissing en de EET niet overeenkomen. Een voorbeeld hiervan is als in de EET een ander bedrag staat dan in de beslissing.

¹⁴⁸ Art. 8 EET-Vo.

¹⁴⁹ Art. 9 EET-Vo.

Stap 11: Tenuitvoerlegging

Als een schuldeiser in het bezit is van een met EET gewaarmerkt vonnis, heeft hij de mogelijkheid de vordering ten uitvoer te leggen.

Op grond van art. 5 EET-Vo wordt een EET-gewaarmerkt vonnis in de andere lidstaten erkend en kan dit ten uitvoer worden gelegd zonder dat een exequatur nodig is. In de lidstaat van tenuitvoerlegging bestaat niet de mogelijkheid de erkenning te betwisten. De tenuitvoerlegging vindt plaats in het land waar de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats heeft en geschiedt door een deurwaarder (of een andere bevoegde tenuitvoerleggingsautoriteit) van de betreffende lidstaat. Het recht van de lidstaat waar de tenuitvoerlegging plaatsvindt is van toepassing op de tenuitvoerlegging. De EET-Vo heeft hier wel een aantal bepalingen aan toegevoegd. Op grond van art. 20 lid 2 zal de deurwaarder in Nederland een aantal stukken moeten verstrekken aan de deurwaarder in de betreffende lidstaat voor de tenuitvoerlegging:

- Ten eerste dient een afschrift van het vonnis en een afschrift van de EET te worden verstrekt. (in de EETP heten deze twee stukken samen een grosse). Een kopie van de grosse is ook voldoende.
- Ten tweede, als dit nodig is, een transcriptie of vertaling van het bewijs van waarmerking voor de schuldenaar. De vertaling moet in de officiële taal van de lidstaat worden afgegeven.

Extra informatie

Onbetwiste vordering

De EET-Vo is van toepassing op onbetwiste geldvorderingen. Van een onbetwiste geldvordering is sprake als de schuldenaar geen verweer voert tegen de vordering. Als een schuldenaar dus al vóór of tijdens een procedure verweer voert, is het niet mogelijk een verzoek tot Europese executoriale titel in te dienen. In dat geval kan de exequaturprocedure worden gevolgd.

Als een schuldenaar geen verweer voert, is het wel mogelijk een Europese executoriale titel aan te vragen. Een erkenning van de geldvordering kan tevens blijken uit een authentieke akte of een schikking. In de EET-Vo staat ook de mogelijkheid dat als een vordering eerst werd betwist en later niet meer, dat deze dan als niet betwist geldt. In Nederland geldt deze situatie niet. Als de schuldenaar verweer voert in de procedure en later niet meer, blijft de vordering betwist.

Heroverweging

Een schuldenaar heeft het recht op heroverweging van de beslissing als de dagvaarding niet in persoon is betekend en de schuldenaar niet op tijd of zich op de goede manier heeft kunnen verdedigen tegen de vordering. Voorwaarde hiervoor is dat dit buiten de schuld van de schuldenaar is¹⁵⁰. Een voorbeeld hiervan is als de betekening per post is gebeurd en deze niet bij de schuldenaar aankomt. Een schuldenaar heeft ook recht op heroverweging als hij zich niet heeft kunnen verdedigen wegens overmacht of buitengewone omstandigheden. Een voorbeeld hiervan is als na de betekening de schuldenaar in het ziekenhuis terecht komt en niet op de zitting kan verschijnen.

Weigering tenuitvoerlegging

De schuldenaar kan in de lidstaat waar de tenuitvoerlegging zal plaatsvinden, verzoeken om de tenuitvoerlegging te weigeren¹⁵¹. Dit kan hij doen als de beslissing met een EET waarmerking onverenigbaar is met een eerdere beslissing die is gegeven in een van de lidstaten of een derde land. Hiervoor gelden drie voorwaarden:

4. de eerdere beslissing moet tussen dezelfde partijen zijn geweest, in een geschil over hetzelfde onderwerp en met dezelfde oorzaak; en
5. de eerdere beslissing in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven of in ieder geval aan de voorwaarden voldoet die voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging gelden; en
6. de onverenigbaarheid in de procedure in de lidstaat van oorsprong (waar de EET is afgegeven) niet als verweer is aangevoerd en dit ook niet als verweer mogelijk was.

¹⁵⁰ Art. 19 EET-Vo.

¹⁵¹ Art. 21 EET-Vo.

Opschorting of beperking

Een schuldenaar kan verzoeken de tenuitvoerlegging op te schorten of te beperken¹⁵². Hiervoor dient de schuldenaar tegen een met EET-gewaarmerkte beslissing een rechtsmiddel in te stellen (met daarbij een verzoek om heroverweging) of om een rectificatie of intrekking verzoeken. In dat geval kan het bevoegde gerecht of instantie in de lidstaat van tenuitvoerlegging:

- de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken; of
- een zekerheidsstelling bepalen; of
- in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.

Als een tenuitvoerlegging al is begonnen, en er wordt een rectificatie of een vervangende EET afgegeven, dan kan de tenuitvoerlegging alleen worden voortgezet op basis van de wijzigingen of de vervangende EET.

Gerechtelijke schikkingen en authentieke akten

Als de gerechtelijke schikking een executoriale titel heeft, kan de rechter deze waarmerken met een EET¹⁵³. Het gaat dan wel om gerechtelijke schikkingen waarbij de schuldenaar de vordering heeft erkend.

Een authentieke akte kan ook als EET gewaarmerkt worden¹⁵⁴ maar een notaris is hiertoe niet bevoegd. Dit komt doordat de rechter bevoegd is een EET in te trekken (op een eigen gegeven beslissing), de partijen gehoord dienen te worden en hoger beroep en cassatie mogelijk moet zijn. De voorzieningenrechter van de rechtbank van de plaats van vestiging van de notaris die de authentieke akte heeft verleden is bevoegd de authentieke akte te waarmerken.

Net als beslissingen kunnen gerechtelijke schikkingen en authentieke akten met een EET in de andere lidstaten ten uitvoer worden gelegd zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid van de andere lidstaten vereist is. Er bestaat geen mogelijkheid de uitvoerbaarheid te betwisten¹⁵⁵.

Kosten

De kosten van een EET-procedure zijn niet hoger dan bij een gewone dagvaardingsprocedure. De waarmerking als EET brengt geen extra kosten met zich mee.

¹⁵² Art. 23 EET-Vo.

¹⁵³ Art. 24 EET-Vo.

¹⁵⁴ Art. 25 EET-Vo.

¹⁵⁵ Art. 24 lid 2 en art. 25 lid 2 EET-Vo.

DRAAIBOEK EUROPEES BETALINGSBEVEL

's-Hertogenbosch, 2 juni 2008

Oranje Nassaulaan 16
Postbus 372, 5201 AJ 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 6 124 124
Fax (073) 6 120 950
E-mail: info@vandervliesincasso.nl

DRAAIBOEK VOOR EUROPEES BETALINGSBEVEL

Inleiding

Met ingang van 12 december 2008 treedt de verordening EG nr. 1896/2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (hierna genoemd EBB-Vo) in werking en is het mogelijk een Europees betalingsbevel aan te vragen voor grensoverschrijdende vorderingen. Deze verordening is, net als de EET-Vo, van toepassing op onbetwiste vorderingen. Indien de schuldenaar de vordering dus betwist dient de exequaturprocedure gevolgd te worden.

Met het Europees betalingsbevel (EBB) is het mogelijk de titel in alle lidstaten ten uitvoer te leggen en wordt dus niet zoals in de exequaturprocedure alleen toestemming verkregen voor één lidstaat.

Met de EBB-Vo (bijlage 1) is de procedure ten aanzien van grensoverschrijdende vorderingen aanzienlijk gewijzigd. Voor het eerst is in het Europese procesrecht een eenvormige procedure gerealiseerd. Dit houdt in dat in alle lidstaten dezelfde procedure gevolgd dient te worden voor het verkrijgen van een EBB. Alleen de tenuitvoerlegging wordt nog beheerst door de nationale wetgeving van de lidstaat waar de tenuitvoerlegging zal plaatsvinden.

De EBB-procedure (EBBP) is een keuzemogelijkheid naast de exequaturprocedure en de EET-procedure (EETP). De schuldeiser kan dus kiezen tussen de drie procedures. Verder is de EBBP van toepassing op elke geldvordering, ongeacht de hoogte ervan.

Stappenplan

Stap 1: Vordering

Is de vordering onbetwist?

De EBBP is alleen van toepassing op onbetwiste vorderingen.

Is de vordering een specifiek bedrag en opeisbaar?

De vordering moet een specifiek bedrag zijn en opeisbaar.

Stap 2: Toepassingsgebied

Valt de vordering binnen het toepassingsgebied van de EBB-Vo?

De EBB-Vo is van toepassing in burgerlijke- en handelszaken en in grensoverschrijdende geschillen. Een grensoverschrijdende zaak is een geschil waarin ten minste één van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht. De verordening is van toepassing in elke lidstaat van de Europese Unie, behalve Denemarken.

De EBB-Vo is niet van toepassing in:

- Fiscale zaken;
- Douanezaken;

- Huwelijksgoederenrecht;
- Faillissement, surséance van betaling en andere soortgelijke procedures;
- Sociale zekerheid;
- Bestuursrechtelijke zaken of aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag;
- Vorderingen uit niet-contractuele verbintenissen, tenzij deze voorwerp zijn van een overeenkomst tussen de partijen of er een schuldbekentenis bestaat of dat zij betrekking hebben op vaststaande schulden uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen.

Stap: 3 Internationale bevoegdheid

Vervolgens dient bepaald te worden welke lidstaat bevoegd is kennis te nemen van de vordering.

Hiervoor zijn de artikelen 2 tot en met 24 EEX-Vo¹⁵⁶ van toepassing. De basisregel staat in art. 2 en bepaalt dat het gerecht in de lidstaat waar de schuldenaar zijn woonplaats heeft bevoegd is. Uitzonderingen hierop staan in de artikelen 3 tot en met 24 EEX-Vo. Om na te gaan welke lidstaat bevoegd is dient dus naar de uitzonderingen te worden gekeken. Deze zijn te vinden in bijlage 2. Een veel voorkomende uitzondering op de basisregel is dat partijen zelf (in een overeenkomst) hebben vastgelegd dat een bepaald gerecht bevoegd is (art. 23 en 24 EEX-Vo).

Consumentenzaken zijn geregeld in art. 6 lid 2 EBB-Vo. Hiervoor geldt dat de beslissing moet zijn genomen in de lidstaat waar verweerder zijn woon- of verblijfplaats heeft

In consumentenzaken mag dus niet worden afgeweken van de basisregel.

Stap 4: Verzoek

Schuldeiser kan een verzoek voor een EBB indienen door middel van een standaardformulier.

Deze is te vinden in bijlage I van de EBB-Vo (standaardformulier A).

Stap 5: Behandeling

Het gerecht toetst of het verzoek voldoet aan de vereisten van art. 2, 3, 4, 6 en 7 EBB-Vo en of de vordering gegrond lijkt (art. 8 EBB-Vo).

Art. 2: het verzoek moet binnen het materiële toepassingsgebied vallen (zie stap 2);

Art. 3: het moet een grensoverschrijdende zaak betreffen (zie stap 2);

¹⁵⁶ verordening EG nr. 44/2001 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

Art. 4: de verordening is van toepassing op liquide geldvorderingen met een specifiek bedrag die opeisbaar zijn op het tijdstip waarop het verzoek om het Europees betalingsbevel wordt ingediend.

Art. 6: in dit artikel is de rechterlijke bevoegdheid bepaald. Deze komen voort uit de EEX-Vo. Let op: bij consumentenzaken zijn andere regels van toepassing! Zie art. 6 lid 2.

Art. 7: of het standaardformulier volledig is ingevuld (zie stap 4).

Stap 6: Aanvulling of correctie verzoek

Als het verzoek niet aan de vereisten van art. 7 voldoet, dan mag de eiser het verzoek aanvullen of corrigeren.

Het gerecht bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren. Voor het aanvullen of corrigeren is een standaardformulier opgesteld. Zie bijlage II van de EBB-Vo (standaardformulier B).

Als het verzoek voor een gedeelte aan de vereisten van art. 8 voldoet, doet het gerecht een voorstel van een bedrag.

Eiser kan dit aanvaarden of weigeren. Als eiser dit aanvaardt, dan geeft het gerecht een Europees betalingsbevel af. Als eiser niet reageert of weigert, dan wordt het verzoek in het geheel afgewezen. Ook voor het wijzigen van het verzoek is een standaardformulier opgesteld. Zie bijlage III EBB-Vo (standaardformulier C).

Stap 7: Afwijzing verzoek

Het gerecht kan om vier redenen het verzoek afwijzen:

- Als niet aan de vereisten van art. 2, 3, 4, 6 en 7 is voldaan;
- De vordering kennelijk ongegrond is;
- Als eiser niet of niet tijdig reageert op een verzoek tot aanvulling of correctie;
- Als eiser niet of niet tijdig reageert op een voorstel van het gerecht tot wijziging van het verzoek.

Eiser wordt op de hoogte gebracht van de afwijzing van zijn verzoek door middel van een standaardformulier (bijlage IV EBB-Vo, standaardformulier D). Tegen een afwijzing kan geen rechtsmiddel worden ingesteld. Er kan wel opnieuw een verzoek tot een EBB worden ingediend.

Stap 8: Uitvaardiging Europees betalingsbevel

Als aan de vereisten van art. 8 is voldaan geeft het gerecht het Europees betalingsbevel aan eiser uit.

Dit zal het gerecht binnen 30 dagen na indiening van het verzoek moeten doen. Ook hiervoor is een standaardformulier opgesteld. Zie bijlage V EBB-Vo (standaardformulier E).

Stap 9: Betekening of kennisgeving

Het gerecht is verantwoordelijk voor de betekening of kennisgeving van het betalingsbevel aan verweerder.

Stap 10: Verweer

Verweerder kan tegen het Europees betalingsbevel verweer voeren.

Hij zal dan binnen 30 dagen na de betekening door het gerecht verzet moeten aantekenen. Hiervoor is ook weer een standaardformulier opgesteld. Zie bijlage VI EBB-Vo (standaardformulier F). In principe gaat de betalingsbevelprocedure automatisch over in een nationale procedure indien er verweer wordt gevoerd. Eiser kan wel bij zijn verzoek aangeven dat de hele procedure stopt als er verweer wordt gevoerd.

Stap 11: betalingsbevel uitvoerbaar

Het Europees betalingsbevel wordt uitvoerbaar verklaard als geen verweer wordt gevoerd.

Stap 12: tenuitvoerlegging

Het Europees betalingsbevel (die uitvoerbaar is verklaard) mag in de overige lidstaten ten uitvoer worden gelegd zonder dat een uitvoerbaarverklaring (exequatur) vereist is.

De overige lidstaten moeten het betalingsbevel erkennen. Het krijgt dus automatisch een Europese executoriale titel. De tenuitvoerlegging wordt geregeld door het nationale recht van de lidstaat waar de tenuitvoerlegging zal plaatsvinden.

Eiser zal twee stukken moeten verstrekken aan de instantie die de tenuitvoerlegging zal behandelen.

Ten eerste een afschrift van het uitvoerbare Europese betalingsbevel. Ten tweede, indien nodig, een vertaling van het afschrift in de officiële taal van de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Extra informatie

Onbetwiste vordering

De EBB-Vo is van toepassing op onbetwiste geldvorderingen. Van een onbetwiste geldvordering is sprake als de schuldenaar geen verweer voert tegen de vordering. Als een schuldenaar dus al vóór of tijdens een procedure verweer voert, is het niet mogelijk een verzoek tot Europees betalingsbevel in te dienen. In dat geval kan de exequaturprocedure worden gevolgd.

Als een schuldenaar geen verweer voert, is het wel mogelijk een Europees betalingsbevel aan te vragen. Een erkenning van de geldvordering kan tevens blijken uit een authentieke akte of een schikking.

Heroverweging

Als het Europees betalingsbevel uitvoerbaar is verklaard kan verweerder in enkele gevallen om heroverweging verzoeken. Met een positieve beslissing wordt het betalingsbevel nietig verklaard. Heroverweging is mogelijk als:

- het betalingsbevel niet in persoon is betekend en de schuldenaar niet op tijd of zich op de goede manier heeft kunnen verdedigen tegen de vordering. Voorwaarde hiervoor is dat dit buiten de schuld van de schuldenaar is;
- hij zich niet heeft kunnen verdedigen wegens overmacht of buitengewone omstandigheden;
- het betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend of andere uitzonderlijke omstandigheden.

Weigering tenuitvoerlegging

Verweerder kan verzoeken de tenuitvoerlegging te weigeren. Hier zijn twee gronden voor opgesteld. Ten eerste als het Europees betalingsbevel onverenigbaar is met een in een lidstaat of in een derde land gegeven eerdere beslissing of eerder bevel. Hiervoor gelden drie voorwaarden:

4. de eerdere beslissing moet tussen dezelfde partijen zijn geweest, in een geschil over hetzelfde onderwerp en met dezelfde oorzaak; en
5. de eerdere beslissing in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven of in ieder geval aan de voorwaarden voldoet die voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging gelden; en
6. de onverenigbaarheid in de procedure in de lidstaat van oorsprong (waar het Europees betalingsbevel is afgegeven) niet als verweer is aangevoerd en dit ook niet als verweer mogelijk was.

De tweede grond is dat als verweerder het verschuldigde bedrag uit het betalingsbevel heeft voldaan aan eiser.

Kosten

De kosten waren op het moment dat het draaiboek werd opgesteld nog niet bekend. Wel is bekend dat de kosten van de EBBP en de gewone procedure die volgt indien verweer wordt gevoerd, niet hoger mogen zijn dan de kosten van een gewone civiele procedure¹⁵⁷.

¹⁵⁷ Art. 25 EBB-Vo.